

Vereniging van Ambonezen -
Algemeen

L. Haag

* 09.413.1
1 MEI 1953
ACT 183575

Verbinding: No.12

9 Mei 1953

Doss.170/34.

Onderwerp: Vereniging van Ambonnees Marine Personeel "Perkembakom".

Datum ontvangst bericht: 6 Mei 1953.

Naar aanleiding van het verzoek van één Uwer ambtenaren om inlichtingen betreffende een vereniging van Ambonnees personeel bij de Koninklijke Marine, genaamd "Perkembakom", werd van hieromtrent het volgende vernomen:

"Perkembakom" is een afkorting van de woorden "Perkumpulan Kelasi 2 Marine Kaoem Maluku", hetgeen in het Nederlands betekent "Vereniging van matrozen bij de Marine van Molukse landaard".

Deze vereniging heeft geen bepaald hoofdbestuur. In diverse Marinecentra zijn afdelingen van deze vereniging gevestigd. Iedere afdeling kiest zijn eigen voormannen. Indien nodig komen deze voormannen voor besprekingen bij elkaar. Één dezer voormannen is een zekere Dr NIKIJULUW. De "Perkembakom" onderhoudt contact met de B.P.R.M.S. en

Volgens moet er bij de Koninklijke Marine plm. 300 man Ambonnees personeel zijn, dat bijna geheel bij de "Perkembakom" is aangesloten. (einde)

Onderwerp: "PERKEMBANGAN"

MEI 1953

ACD/ [handwritten]

1. De laatste tijd werd van meerdere zijden vernomen, dat er in Nederland een vereniging of groepering zou bestaan van h.t.l. verblijvende en bij de Koninklijke Marine of Scheepvaart maatschappijen tewerkgestelde Ambonezen.
2. Naar aanleiding hiervan werd terzake een onderzoek ingesteld, waaruit thans is gebleken, dat er onder de naam "Perkembangan" h.t.l. inderdaad een vereniging bestaat van Ambonezen in dienst bij de Koninklijke Marine en werkzaam bij verschillende scheepvaart maatschappijen.
Omtrent het doel en streven van deze vereniging konden nog geen nadere gegevens worden verkregen.
De naam "Perkembangan" betekent "ontluiken, opengaan of ontplooiën en zou zijn gekozen i.v.m. de symbolische witte margriet, welke vaak door personen werkzaam bij de Koopvaardy wordt gedragen.
3. Voorts werd vernomen, dat in het bestuur van "Perkembangan" zitting heeft als voorzitter een zekere

K. Klaaf

2/10/54

Verbinding No. 12.
Doss. No. 170/89.
Onderwerp: Ambonnesse aangelegenheden.

24 September 1954,

ACD/	<i>250.43A</i>
Dept.	
DAT. 30 SEP. 1954	
Bijl.	
Code	<i>D9.213.1</i>

F.

Bijlage:

Hierbij wordt medegedeeld, dat
het volgende werd vernomen.
, de leider van de groep "partijlozen"

verblijvende in het woonoord Beenderribben heeft met zijn aanhangers - ongeveer 80 personen - uit de woonoorden Beenderribben en Tungalroy afgezien van een aansluiting bij de B.P.R.M.S. en zelf een nieuwe Ambonnesse organisatie gesticht genaamd "Partai National Maluku Selatan".

Voor de afscheiding van genoemde groep van de "Crams" had Dr NIKIJBOW aan te kennen gegeven dat indien hij zich met zijn groep zou afscheiden van de Crams en zich zou aansluiten bij de B.P.R.M.S., hij een bestuursfunctie bij de B.P.R.M.S. zou krijgen. heeft toen beloofd dat hij binnen 3 maanden de Crams uitelkaar zou slaan. heeft zich na de afscheiding niet bij de B.P.R.M.S. aangesloten, doch wachtte eerst de bestuursverkiezing van de B.P.R.M.S. af. Doen hij niet tot een bestuursfunctie werd gekozen omdat hij zijn belofte om de Crams uit elkaar te slaan niet was nagekomen, heeft hij in stede van zich bij de B.P.R.M.S. aan te sluiten een eigen organisatie gesticht.

EINDE.

Verbinding No. 12.

Doss. 170/91.

Onderwerp: Ambonnesse aangelegenheden.

97

K-10009

ACD/ 254 116	26 October 1954.
Dupl.	
DAT. 28 OCT. 1954	
Bijl.	
Code	

Hierbij wordt medegedeeld, dat van het volgende werd vernomen.

In het woonoord Lunetten te Vught is door en een nieuwe organisatie onder de Ambonnesen in Nederland opgericht.

Deze organisatie is genaamd: "Bond ex Knil-militairen - op weg naar huis".

Ongeveer een 60 Ambonnesen uit bovengenoemd woonoord hebben zich bij deze nieuwe organisatie aangesloten

EINDE.

1- Kloog

16 Maart 1955.

Verbinding: No. 12.

Doss.: 170/96.

Onderwerp: Petitie van de Partij Nasional Maluku Selatan.

Bijlagen: 2.

Zoals bekend werd op Vrijdag, 4 Maart 1955 te 14.30 uur door ongeveer een honderdtal leden van de Ambonese organisatie "Partij Nasional Maluku Selatan" een petitie aangeboden aan de Hoge Commissaris van de R.I. te 's-Gravenhage.

Deze petitie welke in de Indonesische taal is gesteld wordt hierbij toegezonden met de vertaling in het Nederlands daarvan.

EINDE.

ACD/ 271372
Dupl. _____
DAT. 17 MRT. 1955
Bijl. <i>2</i>
Code <i>09.713</i>

AFSCHRIJFT

"PARTIJ NASIONAL MALUKU SELATAN"

Het volk der Zuid-Molukken, verenigd in de PARTIJ NASIONAL MALUKU SELATAN, verzoekt mits deze de aandacht van de Indosische regering voor het ondervolgende:

- A. Gelet
- a. dat voor de komst der Hollanders op de Molukse eilanden (in het jaar 1599), de Zuid Molukkers een zelfstandig volk was;
 - b. dat door de handel in specerijen contact ontstond tussen het Molukse- en Javaanse volk;
 - c. dat het woord "INDONESIA", indien men dit analyseert, voor het Zuid Molukse volk een beeld geeft van het Javaans verlangen de volkeren in Z.O. Azie te onderdrukken, want de betekenis van het woord INDONESIA is in strijd met die van het woord "MELANESIE";
- B. Nog gelet
- a. dat de Indonesische vrijheidsbeweging een beweging is, waar bij de Zuid Molukken niet is begrepen, want op 17 Augustus 1945 bleek in de Zuid Molukken niet dat deze vrijheidsbeweging ook een Zuid Molukse was;
 - b. dat de Zuid Molukkers die aan de beweging op Java deelnemen uit psychologisch oogpunt, dit doen uit wrok tegen de Hollanders en de beweging door Indonesische leiders op touw werd gezet alsof de Zuid Molukken daaraan deelnamen;
 - c. dat overeenkomstig punt B sub b, tijdens de Ronde Tafelconferentie de Minderheid niet tot deelname werd toegelaten door de Indonesische delegatie, betekende dat Indonesia bevreesd was dat de Indonesische beweging afgebeeld werd als een beweging uitgaande van de eilanden in de Grote Oost waarbij inbegrepen de Zuid Molukken;
 - d. dat ofschoon op dat tijdstip, de wereld, door het niet toelaten van de minderheid tot de R.T.C., een masker werd voor gehouden, de proclamatie van de R.M.S. voor de wereld een bewijs is dat de beweging geen Molukse en het Molukse volk geen Indonesisch volk is.
- Overwegende
- a. dat overeenkomstig punt B sub d. de proclamatie van de R.M.S. door de Indonesische regering dient te worden aanvaard als een hypothese, die aantoonde dat de R.M.S. een zelfstandig land is met een zelfstandige regering, een eigen symbool en een eigen volkslied.
 - b. dat door het niet aanvaarden van de proclamatie van de R.M.S. de Indonesische regering bewijst dat niet de Hollanders de onderdrukkers zijn (zoals Pandith NEHRU beweerde), doch Indonesia zelf, die bijna 5 jaar lang een annexatiepolitiek voert.
- D. Concluderend.
- a. dat overeenkomstig het bovenstaande, Indonesia de wereld getoond heeft dat zij de vrijheid en soevereiniteit van de mens, zoals neergelegd in art. 3 der Wet Soevereiniteit overdracht Indonesia, met voeten getreden heeft;
 - b. dat overeenkomstig punt C sub a. de staat van oorlog in de Zuid Molukken werd afgekondigd door de Indonesische regering en tengevolge van de gevechtshandelingen diverse personen

in hun handen vielen waaronder diverse regeringspersonen;

- c. dat overeenkomstig het Internationaal Recht de Republiek Indonesia niet het recht heeft de gevangenen te veroordelen, daar elk land het recht en de plicht heeft zich te verdedigen, in het bijzonder Indonesie die de R.M.S. de oorlog heeft verklaard;
- d. dat overeenkomstig het Internationaal Privaatrecht de republiek Indonesia verplicht is de gevangenen naar de normen der zedelijkheid te behandelen;

E. Heeft besloten.

- a. dat wij, volk van de Zuid Molukken in Nederland verenigd in de Partij Nasional Maluku Selatan, ons ten sterkste verzetten tegen de handelingen van de R.I. daar zij zich niet aan het Internationaal recht en de internationale bepalingen betreffende krijgsgevangenen heeft gehouden;
- b. dat de Indonesische regering door haar handelingen de gevoelens van haat en wrok tussen de Zuid Molukkers en Javanen waar ter wereld ook heeft verscherpt.
- c. Ten slotte hoopt het Molukse volk dat Indonesia deze resolutie ter harte neemt en een einde maakt aan de mensonterende handelingen.

Nederland 4 Maart 1955

Ns. Party Nasional Maluku Selatan

Voorzitter

w.g. J. Latuperisa

Secretaris

w.g. Siwalette.

Afschrift aan:

1. Ministerie van Binnenlandse Zaken
Binnenhof 7
Den Haag
2. De Indonesische vertegenwoordiger Den Haag
3. Aan alle landen ter wereld
en de Verenigde Naties.
4. Archief.

Kehadapan :

Pemerintah Republik Indonesia
d/a Ambassador Indonesia
di

's-GRAVENHAGE

M e n a i

Bersama dengan ini, atas nama dari pada "Rakjat Maluku Selatan" yang tergabung didalam "PARTIJ NASIONAL MALUKU SELATAN" (P.N.M.S.) menghentarkan pikiran Pemerintah Republik Indonesia sesuai dengan apa yang terdapat dibawah ini :

A. MENGIKAT :

- a. bahwa sebelumnya kedatangan bangsa Belanda di kepulauan Maluku Selatan (th. 1599 *), maka bangsa Maluku Selatan adalah satu bangsa yang tersendiri;
- b. bahwa bangsa Maluku Selatan oleh perantara mendagangkan TIMORIN, PASA dan PERI, maka timbulah perhubungan diantara bangsa Maluku Selatan dan bangsa Djawa;
- c. bahwa perkataan "Indonesia" djika dianaliseerkan, maka perkataan itu menggambarakan bagi rakjat Maluku Selatan bahwa bangsa Djawa berkeinginan dalam menjad-jahkan bangsa ban sa yang terdapat di S.E.Asië, sebab perkataan itu bertentangan amat dengan perkataan "Melanesië".

B. MENGIKAT PULA :

- a. bahwa pergerakan kemerdekaan Indonesia, adalah satu pergerakan dimana Maluku Selatan ts'termasuk, sebab pada tel. 17 Agustus 1945, maka disekitar kepulauan Maluku Selatan ts'ada yang memperlihatkan kesungguhan pergerakan Indonesia itu, bahwa pergerakan itu adalah pergerakan Maluku Selatan djuga;
- b. bahwa bangsa Maluku Selatan yang mengikuti pergerakan Indonesia ditanah Djawa itu setjara psichologie, adalah satu perbuatan mestilas sendiri sadja terhadap bangsa kulit putih, dimana perbuatan itu disangguhkan oleh peuka2 bangsa Indonesia, seolah-olah pergerakan itu Maluku Selatan pun ikat termasuk;
- c. bahwa sesuai dengan part B bagian b, maka diwaktu perundingan Konferensi Sedja Bundar, maka suara dari "Mindereheid" ts' dapat diluluskan oleh Delegasi Indonesia, untuk mengambil bahagian bersama didalam P. .B. itu, berarti, bahwa Indonesia sangat khawatir. diaman-diaman pergerakan Indonesia itu

Lambang tersendiri dan mempunyai "Lagu Kebangsaan" tersendiri.

- b. bahwa dengan Pemerintah Indonesia ta'mau menjunjungkan proklamasi Republik Maluku Selatan dan menjunjungkan pula, bahwa bangsa Maluku Selatan adalah bangsa tersendiri, maka dalam hal ini Pemerintah Indonesia telah mengesankan bagi dunia, bahwa bukan saja kini terdapat bangsa pendjadjah ialah bangsa kulit putih sebagaimana dimaksudkan didalam pidato "Pandit Nehru" dan Pemerintah Indonesia sendiri, akan tetapi kinipun terdapat "pendjadjah" bangsa kulit hitam yang semata-mata berkeinginan untuk memperluaskan djadjahannya oleh tetap tinggal menjerang Negara lain (annexatie-politiek selama hampir 5 (lima) tahun lamanya.

D. MEMERIKAKAN KESIMPULAN :

- a. bahwa sesuai dengan uraian yang terdapat diatas, maka Pemerintah Indonesia telah memperlihatkan bagi dunia, bahwa Pemerintah Indonesia mengindjakkan dasar-dasar "kebebasan dan kedaulatan" dari kemanusiaan, yang termuat didalam artike 2 dari pada Wet Souvereiniteitsoverdracht Indonesia;
- b. bahwa sesuai dengan punt C bagian g, maka Indonesia telah mengemukakan peperangan dengan Republik Maluku Selatan dimana terdapat pelbagai-bagai tawanan perang didalam tangan dari pada Indonesia, dimana termasuk djuga anggota-anggota Pemerintah dari Republik Maluku Selatan;
- c. bahwa sesuai dengan peraturan hukum-hukum Internasional maka Pemerintah Indonesia ta'boleh menjatuhkan hukuman atas anggota-anggota Pemerintah dan orang-orang tawanan dari satu negara lain, berhubung dengan tiap-tiap rakjat dari pada satu Negara berhak dan berwadajib untuk mempertahankan Negeranya, terlebih lebih Indonesia sendiri yang mengangkat perang dengan Republik Maluku Selatan;
- d. bahwa sesuai dengan "Internationaal Privaatrecht", maka Pemerintah Indonesia wadajib dalam mengurus segala orang-orang tawanan menurut kesesilaan dan peraturan mengenai tawanan-tawanan perang dari satu negara lain.

E. MEMUTUSKAN :

- a. bahwa kami rakjat Maluku Selatan ditanah Belanda, yang tergabung didalam "Partij Nasional Maluku Selatan" menentang su perbuatan dari pada Pemerintah Republik Indonesia, yang semata-mata ta'selaras dengan peraturan hukum dunia internasional, sebab dengan Pemerintah Indonesia menghukumkan anggota-anggota Pemerintah Republik Maluku Selatan ternja bahwa Pemerintah Indonesia ta'mengindahkan sjarat-sjarat Internationaal mengenai tawanan perang;
- b. bahwa Pemerintah Indonesia telah menedahkan perbuatan yang

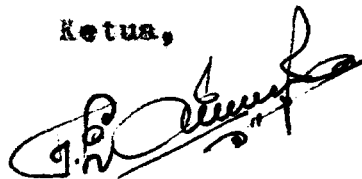
kebatinan kita, pula dari dunia semuanya untuk
mentjegahkan perbuatan Pemerintah Indonesia jang tidak
berdasar kemanusiaan.

M u r i a :

Belanda, 4 Maart 1955.

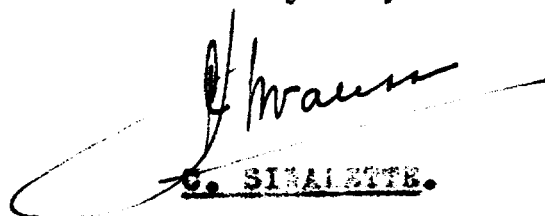
a.n. Partij Nasional Maluku Selatan,

Ketua,

J. LATUPSEIUSA

Penjurat,

C. SINALETTE.

Tembusan dikirim kepada :

1. Minister Buitenlandse Zaken
Binnenhof 7

D E N H A A G

2. Duta Indonesia - Den Haag.

3. Segenap Negara di Dunia
d.p. Perserikatan Bangsa-bangsa
(Verenigde Naties)

4. Simpanan.

Verbinding: No. 12.

Doss.: no. 170/100.

Onderwerp: Congres Partai Nasional Maloekoe Selatan.

277160

ACD/3 Mei 1955.
Dupl. —
DAT. 4 MEI 1955
Bijl. 4
Code 09-713-1 65-15

Bijlagen: 4.

Op Dinsdag, 26 April 1955, werd door de Partai Nasional Maloekoe Selatan in het Gebouw "Amicitia" te 's-Gravenhage een besloten congres gehouden.

Te voren werd door de leden van genoemde organisatie een optocht gehouden door de stad. Te omstreeks 18.00 uur marcheerden plm. 120 Ambonezen, waaronder zich 20 vrouwen bevonden, van de le Van den Boschstraat naar het Plein waar aan de voet van het standbeeld van Willem de Zwijger een krans werd gelegd door Mevr. A. WAAS en J. LATUPEIRISSA, voorzitter van bovengenoemde organisatie, wonende in het Ambonese woonoord "Beenderibben".

In de stoet werd de Ambonese vlag zomede een 5-tal spandoeken megedragen met de volgende leuzen:

1. Partij Nasional Maluku Selatan.
2. Eisen terugvoering naar Ceram, onbezet gebied van de R.M.S.
3. Indien deze mogelijkheid niet bestaat, eisen emigratie naar Australië of Nieuw-Zeeland.
4. Eisen terugtrekking van de R.I. troepen uit de R.M.S. gebieden.
5. Eisen vrijlating van de leden der R.M.S.-regering in Indonesië.

Van het Plein werd door de binnenstad gemarcheerd naar het gebouw "Amicitia".

In de zaal waar het congres werd gehouden werden bovengenoemde spandoeken aangebracht terwijl op het podium nog een 2-tal spandoeken waren bevestigd, die de volgende opschriften droegen:

1. Zuid-Molukken moet opgebouwd worden, zonder fossielen en mummies.
2. Van nationale volksaaktheid tot internationale.

In de zaal waren thans plm. 150 Ambonese mannen en vrouwen aanwezig uit de woonoorden West-Capelle, Middellburg, Beenderibben en Vlissingen.

Het programma van het congres was als volgt samen gesteld:

1. Welkomswoord door de voorzitter J. LATUPEIRISSA
2. Gebed door Ds SAHETAPIJ.
3. Eén minuut stilte ter herdenking van de gevallen.
4. Rede door J. LATUPEIRISSA.
5. Muziek van Fluitorkest.
6. Rede door I. AMANUPUNJO.
7. Muziek door Hawaiianband.
8. Pauze.
9. Rede door A. SOPLANIT.
10. Muziek door Hawaiianband.
11. Rede door S. SIWALETTE.
12. Gebed door Ds SAHETAPIJ.
13. Sluiting door de voorzitter.

Het congres werd in de Maleise taal gehouden.
Van één der aan het congres deelnemende Ambonezen
werd de Nederlandse vertaling verkregen van de door J.
LATUPEIRISSA, I. AMANUPUNJO, A. SOPLANIT en S. SIWALETTE
in het Maleis uitgesproken redevoeringen.
Potocopieën hiervan worden bij dit rapport ge-

voegd.

EINDE.

Zoals wij uit het verleden wisten, dat in het jaar 1947, toen voor ieder duidelijk is gebleken dat het Bolsjewisme niets anders is dan een wereldsamenzwering, in blinde dienst van de Russische staat, en de Europese economie, verre van de grondslag te zijn voor een reële macht en staat op instorting, had Amerika ingegrepen en biedt de Maarshall-hulp aan, met de bedoeling dat daaruit ook een plan zal voortkomen, ter voorkomen ter overbrugging van de moeilijke periode tussen het oude nationalistische en het nieuwe federale regime. Ook Nederland is gebonden aan deze Maarshall-hulp, waar die in het jaar 1948 is aangeboden, omdat de U.N.O. welke het geestproduct is van Roosevelt, werd tijdens Truman's bewind een sabotage-instrument van Moskou, een grote rol speelde in de Indonesische kwestie, waardoor Nederland Indonesie verloor, mede door de weergalooze slapheid en het gebrek aan karakter van de Nederlandse regeerders, als door communistische invloeden Nederland zelf. Daardoor werd een der rijkste landen van het westen tot de bedelstaf gebracht, zodat het verder van Amerikaanse aalmoezen moest leven. Deze aalmoes in de vorm van de Maarshall-hulp betekenden in de praktijk, in de zadel houden van incompetent socialistiche regeringen zowel in Nederland als in Engeland.

En wanneer Nederland op zichzelf een bedelstaf is geworden, is het vanzelfsprekend, dat wij ons kunnen afvragen hoe Nederland ongeveer 17.000 Molukkers normaal onder de voeding kunnen brengen. Is het waar dat wij steeds bekostigd worden door de arbeiders belastingen? En is het wel waar dat de overeenkomst van "Hatta-Hirshfield" welke inhoudende inzake de sociale waarborging voor de Zuid Molukkers zolang ze buiten hun land zich verblijven al vernietigd?

Omdat deze Maarshall-hulp aangeboden was door de Verenigde Staten van Amerika, ter overbrugging van de moeilijke periode tussen het oude nationalistische en het nieuwe federale regime, is het voor ons al voldoende, zodat wij nu kunnen weten in welke sfeer wij nu zich bevinden. Wanneer wij de demografie van Nederland goed bestuderen dan is het al 90% voor ons voldoende door de woorden van prof. Sirks, dat hoewel immigratie onder sommige omstandigheden wel gewenst zou kunnen zijn, zo moeten we ons toch niet te veel illusies maken over haar resultaten ter voorkoming van een te dichte bevolking.

Het verdraaien der waarheid is in deze tijd zo algemeen geworden, dat het uiterst moeilijk is voor een niet insider, dit te doorzien. Wij begrijpen heel goed waarom toen Soekarno de Federatie, waarmede Nederland de overeenkomst had gesloten en waaraan Nederland de soevereiniteit had overgedragen, plotseling ophief en verving door de eenheidsstaat niet hieruit de consequenties moeten trekken en de soevereiniteitsoverdracht ongedaan heeft gemaakt. Ten tweede had de Nederlandse regering toentertijd het zg. "politiek-testament" van Soekarno en Hatta in handen gekregen waaruit bleek, dat deze beide lieden een overeenkomst met de Sovjet-Unie hadden gesloten, waarbij zij aan Rusland hadden beloofd, Nieuw Guinea Indonesisch te zullen worden, een aantal militaire basis, vooral ook maritime steunpunten en vliegvelden aan de communisten af te staan.

Maar de Nederlandse Regering zwijgt. Daarom werden de ex-KNIL militairen per dienstbevel naar Nederland overgebracht. En daarom broeders en zusters, wij moeten oppassen voor de verdraaiende der waarheid, omdat voor ons alles nog vaag zijn. De vervalste volstreekte tegenstelling beheerst ons leven.

Wij zijn nationalistes, maar wij moeten geneigd zijn onze levensverhouding conservatief te bepalen en wensen zich in te stellen op de realiteit, aangezien de praktijk overal en ook hier in Nederland duidelijk aantoon, dat wij in het dagelijks leven niet met leuzen kan werken, maar alleen rekening houden met de werkelijkheid. Deze moeten wij in onze strijd toepassen, omdat wij alleen maar op dingen zijn die standvastig blijven nl. "de morele waarden", want als wij deze niet gebruiken, wordt het een chaos. Alleen hierin vinden wij de Christelijke Godsdienst als basis van deze morele waarden. Wij erkennen, dat Goddelijk Woord de richtsnoer moet zijn voor onze daden.

In ons dagelijks leven moet de verhouding tot onze medemensen in de allereerste plaats geleid worden door bepaalde principes van moraal en fatsoen en dienen die te handhaven onder alle omstandigheden ook in de politiek. Wij moeten beseffen, dat wij heden voorbouwt, de werken zijn van ons voorgelacht, omdat ze ons een erfenis naliet, welke wij dienen

Wij moeten de vlag wat wij nu voor strijden onbedoazeld overhandigen aan onze toekomstige generatie. Dit betekent geen reactionnair, maar dit is onze levenshouding.

Wij Zuid Molukkers, zijn gewend alles openlijk te verklaren en nooit gewend zijn zich uit te wijken voor een kogel, zodat die een onschuldige treft. Door deze houding heeft men ons klakkeloos bestempeld. Maar tot deze mensen kunnen wij alleen dit zeggen :

Het is gemakkelijk genoeg in te zien, dat de uitgebreide grootst opgezette propaganda der communisten de armen en ontwetenden voor zich weet te winnen. Maar moeilijk walt echter te begrijpen, dat verstandige mensen die weten of van wie men kan veronderstellen, dat zij weten wat het communisme in werkelijkheid betekent, des al niettemin met dit systeem sympathieseren of zelfs actief steun verlenen aan de verspreiding van dit stelsel.

Het propagandistische gebruik van de term communisme heeft tot dusver verhoud, dat het modern communisme als beperkt intellectueelen, die hun vertrouwen in God hebben prijsgegeven en vervangen door een volmaakt vertrouwen in hun eigen bekwaamheid om de wereld en al haar verschinselen daar

inbegrepen de gedachten en de gevoelens van de mens volkomen te verklaren volgens bepaalde wetenschappelijke formules.

Dit type intellectuelen voelt een nauwe verwantschap met het moderne communisme als theorie, ofschoon men geen onder hen misschien twijfel koestert t.a.v. de tegenwoordige toepassing van dit systeem. Aan de andere kant kan sympathie voor een theorie er toe leiden, de hardheden van een systeem te beschouwen als onvermijdelijk en als een voorbijgaand kwaad, dat noodzakelijk op de koop moet worden genomen terwille van het uiteinde-lijk succes.

Toestand in Azië.

Nederland had het vuur voorlopig uitgedoofd in Nieuw Guinea, maar het vuur blijft steeds branden in het Zuid hoek van Azië, die makkelijk rondkruipen tot het verwoesten van Australië, misschien een stukje van Amerika. Misschien is Zuid Molukken op het ogenblik in de ogen van de wereld niet economisch belangrijk, maar door onvoorzichtig- en nonchalantheid kan veel groter gevaar plaats vinden dan het ooit was.

India kan zich ondanks zijn millioenen bevolking nooit met succes tegen een Russische of Chinese invasie verdedigen, dat weet Nehru natuurlijk heel goed en bovendien is hij er volstrekt niet van overtuigd, dat indien de Chinezen eens een inval riskeren, hij op de steun van de Westerse mogendheden zal kunnen rekenen. Men zou het ook anders kunnen zeggen hij vertrouwt het westen niet en dat kan men hem moeilijk euvel laten duiden. Amerikanen hebben wel een ogenblik kunnen denken, dat Nehru een democraat zal zijn en misschien geleefd Foster Dulles dat nog wel, maar in wezen is hij dat helemaal niet. Het is met hem net zo gesteld als met Soekarno en Hatta, die alleen uit puur opportunisme het masker nog niet afgeworpen hebben.

Maar zelfs een kind die iets van de wereld bekend is voor hem duidelijk dat de communisten hun tijd uitermate nuttig hebben gebruikt en nog gebruiken. Iedereen zal natuurlijk beseffen, waarvoor het bolwerk dient, spoorweg aan te leggen door China, die zelf niet door China is gebruikt maar door Moskou. Deze is een duidelijke strategische verschijnsel, omdat straks Moskou met India zich makkelijk kan verbinden. Deze demensie punt zal straks toenemen waar het te hopen is, dat de Aziatische-Afrikaanse conferentie in de toekomst een bijdrage kan dienen t.o.v. de wereld vrede.

Goed en kwaad.

Wij zijn nationalismes en onderkennen twee soorten wetten: "de ene is door de mensen opgesteld en de natuurwetten die niet door de mensen zijn gemaakt, die door ons slecht gedeeltelijk zijn ontdekt en begrepen." Lezen wij de huidige staatswetten door, zoals die in de loop der eeuwen zijn ontstaan en door de meest beschaafde volken zijn aanvaard, dan ontwaren wij dat alles erop gericht zijn het Goede te beschermen en het Kwade te bestrijden.

Zij trachten de zwakken te sterkèn; de zieken te genezen, de mens te onderwijzen enz. Met andere woorden de mens geestelijk en lichamelijk te ontwikkelen en hen gelukkig te maken. In de despotisch geregeerde staten geldt een geheel andere doelstelling. Daar worden wetten uitgevaardigd die door de wreedste straffen de inwoners tot slaven trachten te maken van een mens met zijn satallieten. Kwade voorop stellen en alle Godsdiensten trachten uit te roeien.

De democratische staten die een socialistische regering hebben, stellen de goede voorbp, maar beogen het stoffelijk belangen boven de Rechten van de mens.

Ik dank U.

Excellentie's : "egeringspersonen van de Republiek Maluku Selatan die in het Buitenland zich bevinden; in het bijzonder de Regering in Nusa Ina onder leiding van Zijne Excellentie Dr.Mr. SOUMOKIL.

Geachte Associatie-Leider der PNMS Hr. S.Siwalette
Geachte Voorzitter en aanwezigen in bijzonder andere Zuid Molukse Partij besturen en hare leden die gehoor hebben gegeven aan onze uitnodiging.

Ter voldoening van evenredige bedoeling en streven van de soevereine en onafhankelijke Republiek Maluku Selatan, sta ik hier als vice-voorzitter van de Partij Nasional Maluku Selatan (PNMS) die vandaag doet aantonen, dat vandaag de eerste maal is, die de PNMS haar congres houdt in de vorm van in kennis brengen tussen de Zuid Molukkers en de buitenwereld, aangezien door indirecte verbinding nog niet als de werkelijke aanbeveling genoemd kan worden. Wat is de oorzaak, zodat ieder Zuid Molukker zich moet opofferen? Het is stellig niet meer vreemd, omdat gisteren de 25 April 1950 een kenmerk voor ons heeft uitgemaakt, dat alle Zuid Molukkers zowel hier als in de Zuid Molukken een minuut dienen stil te staan om de oorlogmoedige broeders van ons die heengegaan waren ter voldoening aan de eis van ons land te herdenken :

"Dapperheid en schrandtheid zijn innerlijke perfecten die de snel voortbeweging of traagheid inzake de opbouw of hervormen van de onafhankelijke Zuid Molukse volk bevestigt.

Wij storen niet aan degenen die met ons in der minne schikken. Voor ons is vijand blijft een vijand en degenen die geneigd zijn onze vijand te helpen die ons benadeeld, zien wij hen aan als onze vijand. Voor ons bestaat alleen een weg om onze onafhankelijkheid te hardhaven, nl.: "verdediging van onze rechten ter bevordering van ons land en volk." Ons land heeft haar recht doen ontkomen aan alle gevaren door alle weger te bewandelen die zij noodzakelijk acht.

Kom op Zuid Molukse volk, wij allemaal spannen ons in ter verdediging van onze rechten, ten bate van onze onafhankelijkheid. Wij strijden voor en scheppen een nationale verdediging en geven vorm van Zuid Molukse volk verdediging. Alle groeperingen, alle Zuid Molukse partijen, jong en oud, mannen en vrouwen, strijdkrachten wij roepen U allen tot bijdrage van Uw plicht de "Nationale verdediging" te bevorderen. Slap in deze stralingvermogens betekent een bedreiging van onze onafhankelijkheid. Onze vijand probeert steeds onze onafhankelijkheid op te rollen, onze vijand probeert steeds om ons land om te vormen langs teder en onbeschaafdheid, met woorden en door het gebruiken van hun oorlogscapaciteiten. Tot en met heden is onze onafhankelijkheid bestendig, en ons land blijft standvastig bestaan. Dit alles toont de zegenrijke God's invloed die machtig is op deze wereld en vol van zegen is de beweging van alle Zuid Molukse volk en hare strijdkrachten.

Als grondslag van de RMS strijdt in het buitenland zowel onze regeringspersonen, het volk die als partijen hebben geoorloofd :

1. Ons land te doen neerzetten in het midden van de Internationale Wereld
2. Aspiraties van de Internationale wereld heden ten dage;
3. Krachten die wij bezitten welke door ons gebruikt kunnen worden om ons doel na te streven.

Ter verduidelijking van punt 1, aangaande te doen neerzetten van ons land in het midden van de Internationale Wereld betekent voor ons aandringen om een samenhang met de gehele wereld te verwezenlijken, ons aandringen om een actieve politieke verbroedering ten uitvoer te brengen. Leven in het midden van de wereld waarin de macht zich bevindt in handen van de kapitalistische als imperialistische mogendheden is en blijft een illusie, wanneer ons allen maar bouwen op onze broeders in Nusa Ina (Ceram). Politiek is het, die wij enigszins moeten gebruiken in het buitenland t.o.v. de Internationale Wereld eist onze koers te zetten in de richting van Zuid Oostelijk deel van Azië, die heden voor ons van belang is het zoeken naar een weg, die wij ten nutte maken ten behoeve van onze stralings energie die wij momenteel bezitten. Iedere revolutie die een kenmerk heeft van volkswil, is een belangrijk stadium, als een seconde die climax bezit, zodat deze seconde hachelijk is; een crisis seconde die als toetssteen gebruikt kan worden. Het Zuid Molukse volk is

is bezig haar revolutie te voltooien. Het binnenlands probleem is nog niet vereffend, maar onverzettelijk of onwankelbaar blijven wij strijden voor het lot van onze proclamatie en de buitenlandse problemen hebben het binnenlandse in de war gebracht zodat de revolutie zijn gang kan verhinderen. De Republiek Indonesia heeft zich verspreekt, dat de strijd in de Zuid Molukken is beëindigd. Nu is de strijd in de Zuid Molukken omvangrijk prècair. Is het niet dat de wereld momenteel steeds op antwoord wacht van de Zuid Molukken t.o.v. de Republiek Indonesia, aangezien tot en met heden de Verenigde Naties eveneens met kanonnen dreunen inzake de onderdrukking van de loopbaan die niet in staat is te bestrijden? Is het waar dat de wielen van de Zuid Molukken teruggedraaid kan worden? De duidelijkheid van de situatie kunnen wij plaatsen met koele gedachten en schamper ogen, zonder enige huiverigheid.

Maar hier nemen wij in ogenschouw inzake alle inspanningen die in de Ronde Tafel Conferentie te voorschijn zijn gekomen die opgenomen zijn in artikel 3 luidende :

De Verenigde Staten van Indonesië zal alle gebieden van Nederlands Indië met zekerheid overstelpen, dat indien een volk van een grondgebied nadat in overleg met andere grondgebiedsdelen, heeft duidelijk gemaakt te voldoen aan democratische orde, niet of nog niet wil deelnemen aan de band met de R.I.S., voor die gebiedsdeel is de kwaliteit in verband met de positie t.o.v. de R.I.S. en de koninkrijk der Nederlanden kan worden verwezenlijken.

voorts luidt artikel 4 :

dat de staten die de vorm van de R.I.S zal aangeven, zijn : Borneo en de Grote Oost. Aangezien de N.I.T.regering niet verantwoordelijkheid kan dragen, heeft Zijne Excellentie Mr.Dr.SOUMOKIL de onafhankelijkheid en de soevereine Republiek Maluku Selatan geproclameerd ddo. 25 April 1950. Hoe het ook is, de historie heeft bewijzen opgeleverd, waar de menselijke gevoelens (de Zuid-Molukse helden) die in vergelijking gesteld kan worden met de revolutie van Frankrijk en de revolutie van Rusland in Europa, waar koning Lodewij en Traas Nicolaas II geen bescherming kan vinden. Ook in verband hiarmede kan men vergelijken met Pattimura's beweging in het jaar 1817 in de Zuid Molukken, waar door bedrog van Nederland in de vorm van divide et impera zij gevangen worden genomen en opgehangen. Daarom doe ik een beroep op alle Zuid Molukkers om niet meer voor de tweede maal te laten bedriegen. eenmaal is onze Republiek geproclameerd en het blijft ook geproclameerd;

Dit is, omdat Min.Pres.DREES n.a.v. de krant-berichten zijn stand; laat blijken, dat de Zuid Molukkers naar Indonesia moeten terugkeren en de autonomie van Indonesië moet aanvaarden. Hier kan ik wel dit zeggen, dat Min.Pres.Drees zich vergist, want waarom zou de Min.Pres. West-Irian niet laten inlijven bij de Republiek Indonesia terwijl de Zuid Molukkers persé naar Indonesië moet terugkeren? De woorden en de wil van de Min.Pr is voor ons te vergelijken met een steen die wij eraan stoten en ons hart bezeert. Daarom eis ik van U allen om terug te kijken naar de Zuid Moluk historie en vragen wij ons zelf af : waarom op 15 Mei 1817 onze vooroude Pattimura en zijn vrienden, gesteund door de bevolking van Nusa Ina (Cer Saparua, Haruku en Nusalaut opstand heeft gepleegd t.o.v. Nederland, zodat 173 officieren en 900 manschappen onder leiding van Majoor Betjes slachtoffers zijn geworden? De Nederlandse strijdkrachten waren in de buurt van Wainsisil (rivier) geland en kan niet meer verder gaan, omdat zij door Pattimura's zijn teruggeslagen. Van de Nederlandse soldaten blijven alleen maar vijf man over, die zich uit hebben geweken naar Pass. In de strijd te Ullath en Ouw zijn de Nederlandse strijdkrachten en hun leider Overste Meyer teruggeslagen door de strijdkrachten van Pattimura. Een van de bergen gelegen op Saparua, waar de Nederlandse strijdkrachten totaal waren vernietigd, tot en met heden de naam werd gegeven Gunung Bergedel en tijdens de Nederlandse bewind de naam werd veranderd in Gunung Frikadel, ter gedachtenis van de hevige strijd tussen Nederland en de Pattimura's strijdkrachten. Admiraal Buyskes was gedwongen om een onderhoud te plegen met Pattimura. Hij gaf Kolonel Groot bevel, opdracht te geven aan Luitenant Veldman, om een brief aan Pattimura te overhandigen. Luit.Veldman vnd. bewaakt door oorlogsschepen, begeven zich naar de baai van Hatawanno, waar een witte vlag werd gehesen toen zij genoemde baai

Maar Pattimura weigerde hen te ontvangen, zodat Kol. de Groot gedwongen was zijn houding te veranderen in de vorm van Kol. Klein, aangezien hij gedwongen is een brief te overhandigen aan de Pattimura. Onze held gaf bevel aan alle radjas van verscheidene negorijen t.w. Iha, Nolloth, Tuhaja die nu "Tuhaha" wordt genoemd, Itawaku die nu Itawaka wordt genoemd om hun houding te beslissen tegen over de beslissing van Nederland die op dat moment onder leiding staat van Kol. Groot. De onderhandeling vond plaats te Itawaka, waar Pattimura zijn abstracte houding tegenover Nederland had bepaald, door het stellen van bepaalde vragen nl.:

1. Wij willen niet meer door Nederland worden geregeerd;
2. Door Gods genade, was Pattimura aangesteld tot onze leider enz.

Met bovengenoemde historische verklaringen, vraag ik me de Zuid Molukkers af, wat zijn nu de geloofwaardigheid van de Zuid Molukkers hie in Nederland? Maar toch werden wij tot op heden door Nederland bedrogen, Nederland zoekt nog steeds naar een wapentuig om tot wetten te maken ten voordeel van haar. Als voorbeeld kan ik de 60% aanhalen, waar de Zuid-Molukkers van hun strijdgedachten zijn ontzenuwd. Daar herhaal ik de woorden die ik net gezegd heb :

"slap in deze stralingsvermogen betekent een bedreiging van
"onze onafhankelijkheid.

Min.Pres.DREES heeft conclusies getrokken, dat het volk der Zuid Molukke geen politiek volk is. Maar hier kan Min.Pres.DREES zich vergissen, dat 350 jaren lang, ten bate van wie hebben de Zuid Molukkers hun politiek uitgeoefend? Bezit de woorden van de Min.Pres. een zekere voordeel t.o.v die 350 jaren ? Het is vanzelfsprekend, dat degene die iets goeds gedaan heeft, zijn naam geprezen wordt, maar degene die de goede bedoeling van een volk tegenhoudt, is niet opvallend wanneer zijn naam niet ijdel word gebruikt. Met andere woorden, "goede vrienden zijn de grootste vijanden. Naar aanleiding hiervan moeten wij niet denken aan een voordeel t.o.v. artikel 3 en 4, die als het ware een scheiding is tussen de N.I.T en de R.I., dat aan het Zuid Molukse volk een vrijgeboren leven daarmee aange-toond wordt, juist integendeel, omdat artikel 3 en 4 een geheim bezit, waar die grondgebieden straks in handen zullen terugkomen, in die hander van de Nederlandse regering, door het doen opstellen van ondervolgende tactiek :

1. de veiligheid van het volk is verzekerd;
2. er bestaat geen revolutie; wanneer er revolutie is, dan is het om de onevenwichtigheid in het volk te verjagen;
3. Het volk kan makkelijk van hun levensonderhoud zijn voorzien, wie ijverig en zorgvuldig is benewens hun middelen vermetelen ten wat van hun bestaan uit te breiden, wordt hun ongestoord en gewaarborgd door de regering.
4. het is mogelijk, dat het volksbelasting zo laag mogelijk is gegrond door middel van Staatsbestaan, waar de winst voldoende is de Staat aangelegenheden te vervullen: Definitie-belasting wordt door de Staat gedragen en de invoerrechten-belasting zal laag mogelijk worden vast-gesteld enz.

Maar de Nederlandse regering is niet in haar tactiek geslaagd, aangezien door de propaganda van Indonesië de RIS is omgevormd tot de R.I. Maar zoals nu duidelijk is aangetoond, worden de verlangens van de R.I. bestreden door Zijne Excellentie Mr. Dr. Chr. SOUMOKIL, aangezien artikel 3 en 4 het volle recht toewijst aan het Zuid Molukse volk. Nu is het duidelijk voor ons gebleken, dat onze regeringspersonen die momenteel in Djokja bevinden, als oneerbare mensen worden behandeld zodat zij genood-zaakt zijn antwoorden te geven die rechtstreeks Zijne Excellentie SOUMOKIL beschuldigen en verdeeldheid van gedachten zijn t.o.v. de proclamatie.

Maar nogmaals moet ik U er op attent maken, dat dapperheid en schranderheid, innerlijke perfecten zijn die de snelle voortbeweging of traagheid inzake de opbouw of hervormen van de onafhankelijke Zuid Molukse volk doet bevestigen.

En daarom, hoe langer wij in ons doel zijn gevordord, hoe meer wij moeilijkheden moeten doorstaan, meningsverschillen tussen onze regeringspersonen en de gemeenschappelijke partijen, alsmede meningsverschillen tussen de partijen onderling.

Dit alles kunnen wij in ons dagelijks leven onderwinden. Een rechtmatige staat duidt een rechtzekerheid aan die een coordinatie bevatten tussen recht en macht ter waarborging van die staat. Terecht had een strijder gezegd, dat recht zonder macht is chaos en anarchie; en macht zonder recht betekent onderdrukken (tirany). De Indonesische rechterlijke organisatie heeft zich gedwaald met hun coordinering tussen recht en macht, zodat over iets, altijd overwogen moet worden door de President van de Krijgsraad. Dat Indonesië als lid wordt opgenomen in de Verenigde Naties, is gelijk aan artikelen die in Azië zijn geproduceerd maar door Nederland is bewerktelligd. Een ziekte kan gemedicineerd worden, maar een revolutie kan nooit beperkt worden, omdat revolutie een verschijnsel is van ingevorderde recht.

Iedere Zuid Molukker kan stilletjes zijn eigen vragen stellen, of die 350 jaren een zekere voordeel brengt t.o.v. de Republiek Maluku Selatan. De tocht van onze regeringspersonen vanuit Ceram naar Irian door naar Nederland, is het soms iets nuttigs voor ons? Alles wordt beperkt, broeders en zusters, met deze eindig ik en wil ik U allen terechtwijzing geven, steeds onze Nationaal te beteugelen,

M e n a M u r i a "

Landgenoten,

Gisteren was het vijf jarig bestaan van ons Republiek die steeds strijd heeft gevoerd, voor haar vrijheden en haar rechten. Het is begrijpelijk, dat in vele harten van ons sombere gevoelens zal wekken. Door dez gevoelens zullen wij nooit vergeten en ons steeds doen denken aan :

- "de bevolking van Maluku Selatan die gebukt is onder
- "de meest mensonterende vernedering, dat minderjarige
- "meisjes op straat worden aangerand en verkracht.
- "Jonge getrouwde vrouwen worden gewoon weg van hun
- "mannen weggerukt. Bij protest van de zijde der mannen
- "worden deze zonder enige vorm van proces neergeschoten.
- "Verkrachting, aanranding, plundering, moord en diefstal
- "zijn aan de orde van de dag."

Maar zoals U weet is onze strijd nog niet uitgestreden. Daar blake de oorlog nog steeds, ondanks alle leugenachtige beweringen van de zijde van de R.I., blijven onze broeders steeds vechten en de TNI heeft zware verliezen toegebracht.

Het is moeilijk dat de R.I. ons tot nederlaag kan brengen, omdat de R.I. ook aan de orde en rust op Java en Makasser, ook Atjeh moet trachten te handhaven. Het somber beeld is in Indonesië gevormd. De onveiligheid neemt toe en de chaos stijgt. Men kan tevens in de couranten lezen, dat de Chinese Vertegenwoordiger om veiligheid heeft gevraagd t.o.v. de in Indonesie arriverende delegatie ter bijwonen van de Aziatische Afrikaanse conferentie.

De leidende figuren weten wel, dat zij het niet kunnen. Zij begrijpen heel goed waar het heen moet, maar dat kan hun niets schelen. En omdat wij heel goed wisten waar de Soekarnisten in de toekomst naar toe zullen gaan, hadden wij onze standpunt gehandhaafd terug te gaan naar ons land van herkomst, waar momenteel onze regering zich bevinden.

NEDERLAND.

Het ex-KNIL probleem is een probleem die opgelost moet worden door de Nederlandse Regering, omdat wij niet voor Indonesie maar voor Nederland hadden gediend. Maar Nederland heeft deze kwestie op haar beloop gelaten omdat zij gebonden zijn aan de kapitaals investeringen in Indonesië. Buiten dat, had Nederland de soevereiniteit aan Indonesië overgedragen zonder meer, en denken niet eens verder over het lot van de 4000 ex-KNIL militairen die jaren lang de belangen van Nederland in de voormalige Nederlands Indië heeft gehandhaafd.

Nederland had haar vertrouwen gegeven in de Uniestatuut die tussen beide landen tot stand is gebracht en denken dat het goed zal aflopen met de bevolking zowel in Indië als in de Zuid Molukken. Maar de realiteit heeft bewezen, dat Nederland in hun vertrouwen heeft gefaald. Aan de andere kant heeft Nederland het recht om Indonesië aan te klagen over de soevereiniteits-schending, maar Nederland denkt veels te veel aan haar economische belangen dan de mensenleven. En daarom is het te begrijpen, wanneer in ons tevredenheid heersen en geen vertrouwen meer hebben in alle instellingen van Nederland.

Nederland heeft deze ontevredenheid gekweekt in de Zuid Molukse Gemeenschap in Nederland, omdat de achtereenvolgende Nederlandse regeringen tegenover de Zuid Molukkers het neest grievende onrecht gepleegd. Deze rechtsweigering heeft voor ons de meest rampzalige gevolgen gehad en deze gevolgen hebben wij vijf jaren lang gevoelt, niet slechts aan onze lijf doch in onze zielen en in onze geesten. Wij begrijpen volkomen goed wat de plicht is van Nederland t.o.v. de Zuid Molukkers. Het is de plicht van Nederland, de onrechtmatige aanval van de onwettige en in flagrante strijd met de R.T.C. overeenkomst na de soevereiniteitsoverdracht tot stand gekomen en op 17 Augustus uitgeroepen Republiek Indonesië op de Zuid Molukken af te keuren en te blijven afkeuren en de soevereiniteit van deze R.I. over de Zuid Molukken niet te erkennen en daaraan duidelijk uiting te geven en te blijven geven.

Vijf jaren geleden was overeenkomstig het geldende recht der RTC overeenkomsten de Zuid Molukse Republiek uitgeroepen. De Nederlandse rechtelijke macht heeft de rechtmatigheid van deze verwezenlijking van het zelfbeschikkingsrecht meermalen erkend. Dit recht is onveranderd

Desondanks weigert ook de huidige regering nog steeds deze zelfbeschikingsrecht te erkennen en dat de aanval der Republiek Indonesië in de Zuid Molukken onrechtmatig is, dat dus de bezetting van Ambon en enige andere Zuid Molukse eilanden onrechtmatig is en dus ook onrechtmatig genoemd moet worden.

Aangezien Nederland een rechtstaat is, is de plicht van haar regering om zich op het standpunt van het recht te stellen en niet de zijde van de rechtsverkrachtende staat, te kiezen, om der wille van de zg. goede verhouding, dat wil -zoals een ieder bekend is- om der wille van de geldelijke en stoffelijke belangen van Nederland in Indonesië. Een regering die gelijk gesteld is aan Gods dienaren mag nimmer onrecht plegen om tijdelijk gewin of stoffelijke belangen.

Het is de plicht van een regering om het algemeen welzijn te bevorderen en dit is slechts mogelijk, indien de regering gerechtigheid doet of tenminste daarvan getuigt. Wij hebben niet van de Nederlandse regering gevraagd om de troepen van Soekarno te helpen verjagen uit ons Vaderland, gelijk de meesten denken, maar wij vragen slechts om recht nl

"ONDER AUSPICIEEN VAN DE VERENIGDE NATIES ONS TERUG
"TE BRENGEN NAAR CERAM, WAAR MOMENTEEL ONZE REGERING
"ZICH BEVINDEN"

niet meer, ook niet minder. Indien deze plaats heeft, is het geweten van ons (Partij Nasional Maluku Selatan) voldaan.

Indonesische onheil.

De Indonesische economie is een chaos, die aan de anarchie grenst. Dat kunnen wij zich instellen met woorden van Hatta, die als een waarschuwing door de Indonesische regering dient te aanvaarden. In de genationaliseerde mijnen en andere ondernemingen neemt de productie voortdurend af. De toestand op landbouw gebied is niet minder chaotisch. De communisten moedigen herziening van het grondbezit aan. Er zijn pogingen om een Mohammedaanse vakgroep op te bouwen als tegenwicht tegen de communisten. De onmacht van Soekarnisten heeft het bendewezen onrustbarend versterkt en niet minder de geurilla's. Daarbij komt dat het operatie gebied der benden zich steeds meer uitbreidt. Chinese communisten hebben een grote campagne op touw gezet om hun invloed uit te breiden. Men kan dus nu praktisch spreken van een nationalistisch communistische coalitie waarbij de communisten het vakverenigingsleven beheersen en hun geurilla act viteit steeds meer uitbreiden. Daar achter staat dan de autoriteit van de president, die zich al meer en meer onbewimpeld tot het communisme bekend is.

In Atjeh is de chaotische toestand nog niet opgehouden, ofschoon de Javanen in staat zouden zijn zelfs met gebruikmaking van de meest moderne wapens de Atjehers te onderdrukken zoals zij het in de Zuid Molukken deden. gezien de krijgshetige aard van de Atjeher is hoogst twijfelachtig. Arbeidskosten zijn zo hoog geworden, dat plantages exploiteren in vele gevallen. Exportprijzen zijn zo hoog gestegen, dat het nu de vraag is, of Indonesië zijn plaats op de wereldmarkt zal kunnen behouden. De meer Indonesische intellectuelen in Djakarta beseffen de toestand doch zij weifelen t.a.v. het buitenlands beleid. Het voornaamste doel van de Indonesische buitenlandse politiek is zoals het officieel is, de werving van West Irian.

Dat de Soekarnisten in Atjeh niet voor de wind gaat, kan blijken uit het feit dat de Minister van voorlichting een verscherpte censuur heeft afgekondigd op alle berichten van en over Atjeh. Het Indonesische kabinet vreest nl. dat indien er in de Islamitische wereld belangstelling en sympathie voor de Atjehers gewekt zou worden, de kans zeer groot is dat de Dewan Persatuan Ulama de Atjehers niet voor rebellen zou uitmaken maar voor ideologische strijders, omdat volgens Mohammedaanse begrippen rebelle zonde is en dus af te keuren, maar een ideologische strijd moet met alle middelen gesteund worden.

Existentiemogelijkheden.

Ofschoon ter behouden van onze existentie in het geheel niet een nationaliteits of zelfstandigheidsbeweging behoeft te zijn, maar het is voldoende, dat hij is ontspruit aan de druk of materiële ellende waarin het ontevreden volksdeel verkeert, moeth wij duidelijk aan de wereld laten tonen, dat het onmogelijk is de Zuid Molukkers tot Indonesië te rekenen en door de Djokjase imperialisme te beheersen, hoemeer dat honderden onschuldige Zuid Molukse burgers zijn vernietigd. Deze duidelijkheid kan alleen gezien worden in de nationalismes, omdat nationalisme in zijn oorsprong het besef is van een gemis, een gebrek of een ziek-zijn.

Door dit gevoel is de neiging in toenemende mate gestegen, om dit gemis aan te vullen, dit gebrek of ziek-zijn te genezen. Wij zijn ervan bewust, dat de wereld van dit gemis gebrek of ziek-zijn volkomen is op de hoogte maar vijf jaren lang hebben de rechtskundigen en de doktoren in de Verenigde Naties dit gemis, gebrek en ziek-zijn gedemd en blauw gelaten. Buitendien heeft men getracht een controverse te doen ontstaan of versterkt tussen onze immanente taak en de inwendige en uitwendige toestand die het gevoel van eigenwaarde van het Zuid Molukse volk aantast, zodat verplicht is onze geestelijke reactie op deze controverse aangericht moet worden.

Zulk een controverse hebt U in Uw dagelijks leven genoeg ondervonden. Men trachtte als het ware onze gemeenschap te assimileren door toepassen van verscheidenen instellingen en onze strijdgedachten door verscheidene politieke tactieken te elimineren. Maar broeders en Zusters, twijfel niet aan onze toekomstige existentiemogelijkheden. Eenheid in onze gemeenschap moet er zijn. Saamhorigheidsgevoel moeten wij hebben en trachten zich te laten tonen als een gediciplineerde Nationalisten. Laat de mensen iets anders van ons denken, maar wij gaan voort, want de opbouw van ons land in de toekomst kan- en mag niet uit fossielen en mummies bestaan. Wij moeten trachten zelf te doen, omdat wij een vrij volk zijn sinds 25 April 1950. De mensen nemen Uw stijl en formulering niet waar, omdat wij geen Nederlanders zijn, maar Uw standpunt, Uw saamhorigheidsgevoel Uw eenheid, Uw liefde in Uw samenleving onderling enz. die een steun en nut geven voor onze strijd.

Wij zonen en dochters van de Republiek Maluku Selatan, moeten zich hard kunnen verzetten tegen de Djokjase imperialisme en alle tactieken (instellingen die voor ons tastbaar zijn, onze strijd en onze gemeenschap te verslappen en te vernietigen. Vijf jaren lang zijn wij te vergelijken met iemand die zere ogen heeft en die zich nu aanhoudend met het feit bezig houdt dat hij ogen bezit. Eerlijk gezegd, wij lijden aan de ziekte van het nationalisme en dat absorbeert onze gedachten en wij zullen het blijven doen totdat wij politieke vrijheid verkregen hebben.

Terecht zijn de woorden van Bernhard Shaw: dat een overheerst volk als een mens is, die kanker heeft, omdat zo'n kankerlijder aan niets anders meer kan denken.

Wij beseffen enigszins heel goed, dat een overheerst volk hun plaats in de gang der wereld verliezen, omdat wij niets anders kunnen doen dan worstelen, om af te komen van onze nationalistische bewegingen door te trachten te herwinnen van onze nationale vrijheid. Wij hebben vaak gehunkerd naar een kans om met een of ander stevig, positief, constructief werk te doen voor onze groep, ja, voor alle Zuid Molukse gemeenschap, maar steeds heeft men ons tegengestreden. Maar ten opzichte van deze bestrijding moeten wij ons houden, door de woorden van Winston Churchill aan te halen, waar ik hoop dat ieder Zuid Molukse Nationalisme deze als goud in hun harten zal bewaren ter herwinnen van onze nationale vrijheid namelijk :

"Wanneer wij allen uitgerangeerd zijn, heb ik niets meer te vertellen, maar zolang men het kleinste stukje grond waarover de Britse vlag waait in het dok wil brengen, zal ik mij verzetten zolang ik leef."

Ik heb gezegd, dank U !

De bedoeling van onze congres is niet alleen gebaseerd op de herdenking van de vijf jarig bestaan van onze Republiek Maluku Selatan en hare proclamatie, maar ook om onze standpunt tegenover de aankomende politiek van de Nederlandse regering te bepalen enerzijds en die aan de wereld te tonen anderzijds. Wij doen een beroep aan alle heren van de pers die haar voorlichtingstaak verstaande, ruimte zal willen schenken voor wat gene op deze avond door ons is verklaard, opdat het Nederlandse volk goed op de hoogte zal zijn in de Zuid Molukse kwestie.

Het is vijf jaar bekend, dat op 25 April 1950 de Republiek der Zuid Molukken haar onafhankelijkheid heeft uitgeroepen. Alle Zuid Molukse ex-KNIL militairen voelen en begrijpen dit, omdat wij Zuid Molukkers zijn. Deze gevoelens en begrippen zijn duidelijk gekenmerkt, door ongeveer 4000 Zuid Molukse ex-KNIL militairen die hun handtekeningen hebben geplaatst op de enquette-formulier welke inhoudende, dat zij na de reorganisatie van het KNIL teruggevoerd zullen worden naar hun plaats van herkomst die toentertijd nog niet is bezet door de Indonesische strijdkrachten.

Gezien deze teruggaan een bijstand betekent voor de Republiek Maluku Selatan en omdat Nederland haar kapitaal nog steeds in Indonesie heeft liggen, heeft Nederland zich ter beschikking gesteld om met de Indonesische regering een overeenkomst (Hatta-Hirsfield) te sluiten, om deze terugbrenging om te vormen door de Zuid Molukse ex-KNIL militairen de K.L.-status te laten aanvaarden. Het is de eerste vuile politiek die de Nederlandse regering op de Zuid Molukkers heeft toegepast, omdat naderhand is gebleken dat deze K.L.-status alleen maar een dekkleed is.

Niet de Zuid Molukkers in de kampen willen zich met politiek bemoeie maar de Nederlandse regering heeft ons aangespoord om voorzichtig te zijn omdat de Zuid Molukkers al al ooit werd bedrogen. Onze rechts subject is door de Nederlandse regering verkracht, omdat volgens de bepalingen van de Nederlandse landstrijdkrachten wij na het verrichten van de militaire dienst, teruggebracht moeten worden naar onze plaats van herkomst. Maar omdat de Nederlandse regering deze langs een zuile politiek trachten te vernietigen, zijn wij ook verplicht om goed op te passen.

Tegen de beloften van onze officieren -ja zelfs aan de toenmalige legercommandant-, zijn wij onmiddellijk na aankomst in Nederland gedemobiliseerd en van de aalmoes van de Nederlandse regering moet trachten te kunnen leven.

Weerskanten politiek.

Zoals een van Uw hoofdbestuurleden heeft geuit, dat door de uitgespeelde politiek van Roosevelt en Truman de rijkste Nederland tot de bedelstaf is gebracht, zodat Nederland verplicht is van de Amerikaanse aalmoezen te leven, welk aalmoes ter overbrugging dient t.o.v. de moeilijke periode tussen het oude nationalistische en het nieuwe federale regime, dienen wij te concluderen, dat onze overbrenging naar Nederland alleen om Indonesië als een oude nationalistische van haar macht te verlammen.

Aan de andere kant moet er een aanzegging gedaan worden aan de Indonesische regering, dat de overbrenging van de Zuid Molukkers naar Nederland niets anders is dan om de politieke constellatie van Indonesië en Nederland goed te laten verlopen. Maar toen Indonesië heeft gemerkt dat de Zuid Molukse onafhankelijkstrijd in Nederland hun voortgang vindt kent de wantrouwen in Indonesië op, zodat zij niets meer over de overeenkomst van Hatta-Hirsfield heeft gehoord. Ook van de kant van de Nederlandse regering is niets aan de Zuid Molukse ex-KNIL militairen medege-deeld. Nu blijft alleen maar het kapitaal van Nederland in Indonesië, waar Nederland Indonesië tevreden moet stellen door het uitoefenen van hun politiek.

De Nederlandse regering weet heel goed wat de Zuid Molukkers willen. Deze gelegenheid heeft de Nederlandse regering gebruikt om hun sociale crediet te verwezenlijken. Het is de wil van de Nederlandse regering geweest, dat de Zuid Molukkers opgenomen worden in het Nederlands arbeidsproces; aan de ene kant om de strijdgedachten van de Zuid Molukkers te ontzenuwen en aan de andere kant om de sociale crediet te verwezenlijken. Het is te bewijzen uit het feit, dat alle arbeidende Zuid Molukkers 75 % van hun inkomen aan de Nederlandse regering moet afstaan.

Wanneer hij geneigd is het niet te doen, dan ontvangen zij geen zakgelden en kledingbonnen. En wanneer hij niet werkt, dan ontvangt hij de helft of 50 % van zijn zakgeld. Volgens mij ligt de fout bij de Nederlandse regering, omdat de Zuid Molukkers in een ander positie bevinden, zodat aan de Zuid Molukkers geen gelegenheid gegeven moet worden om in Nederlands arbeids-proces te doen opnemen. Maar omdat deze gezien mag worden als een spaander van weerskanten politiek, heeft de Nederlandse regering zich niet bemoeid met de daaraan verbonden chaos.

Woonoorden politiek

De Nederlandse regering heeft het nog niet genoeg met de Zuid Molukkers. Zij staan weer voor een heel moeilijk probleem, nl.: "De aankomende woonoorden politiek" welke inhoudende dat de Zuid Molukkers zelf voor hun eigen moeten zorgen. Wij P.N.M.S-ers zien deze politiek aan als een politiek die de Zuid Molukse onafhankelijkstrijd wil vernietigen en de Zuid Molukkers als materiaal t.o.v. de Nederlandse producten te gebruiken.

Wij zijn vanuit ons standpunt, dat wij gedwongen zijn om naar Nederland te komen voor tijdelijk en niet voor goed in Nederland te zullen blijven en daarom accepteren wij deze politieke regeling van de Nederlandse regering niet. Vier jaren lang hebben wij in Nederland gezeten en het is heel duidelijk voor ons gebleken wat de Nederlandse regering van plan is met de Zuid Molukse ex-KNIL militairen.

Daarom eisen wij in deze congres, dat de Nederlandse regering ons zo spoedig mogelijk terugzendt naar de onbezette gebieden der RMS onder auspiciën van de Verenigde Naties. Wanneer de Nederlandse regering beweert dat de mogelijkheid niet bestaat, dan is het een leugen, omdat in het jaar 1948 de Indonesiërs die in Australië bevinden ook onder auspiciën van de Verenigde Naties naar Djokja zijn teruggebracht, op het gebied dat nooit door de Nederlandse strijdkrachten is bezet. Daarom bestaan voor ons ook de mogelijkheid om naar Ceram terug te gaan. Deze eis hebben wij al verscheidene malen bij de Nederlandse regering voorgebracht, maar voor ons schijnt het, dat de Nederlandse regering aan het Nederlandse volk laat blijken, dat wij geneigd zijn hier in Nederland te blijven.

In afwachting op de te verwezenlijken van onze terugbrenging naar ons land van herkomst, dienen wij in kampverband te blijven, zakgelden en kledingbonnen te ontvangen. Wij kunnen alle politieke instellingen van de Nederlandse regering nooit accepteren en dat zullen wij ook nooit doen, omdat de Nederlandse regering zelf onze rechten heeft verkracht. Wij begrijpen heel goed, dat wanneer Nederland een bedelstaf is, kan Nederland de 17.000 Zuid Molukkers ook niet bekostigen, maar alleen als een tussenpersoon om de federale principes te verwezenlijken.

Legitimatiebewijs-politiek.

In de krant van 21 April 1955 is medegedeeld, dat de Ambonezen in Nederland niet kan worden beschouwd als vluchtelingen. Aan de in de woonoorden vertoevende Ambonezen zal binnenkort een legitimatiebewijs worden uitgereikt.

Wij ex-KNIL militairen zijn geen vluchtelingen en dat willen wij ook nooit worden, omdat wij nooit gewend zijn voor een kogel uit te wijken zodat die kogel een onschuldige mens raakt. Onze recht tot terugbrenging naar ons land van herkomst is bestendig. Trouwens weten wij, dat wij niet hier zijn gekomen om ons steeds door de ambtenaren te laten legitimeren. Wij hebben ons genoeg laten legitimeren en niet dat alleen, maar wij worden goed door de Nederlandse regering uitgezogen.

Nu is het genoeg. Wij eisen nog zo spoedig mogelijk onze terugbrenging naar Ceram waar onze regering zich momenteel bevinden. Is de Nederlandse regering hier tegenover nonchalant, dan is de Nederlandse regering zelf geneigd ontevredenheid te kweken in de PNMS-ers. Wij hebben niet meer zakgelden gevraagd, ook geen meer voeding en kledingbonnen, maar wij eisen onze terugbrenging.

En wij hopen, dat onze eis zo spoedig mogelijk verwezenlijkt kan worden

Tweede eis.....

De tweede eis.

Het ligt niet in onze bedoeling om onze interne aangelegenheden aan de buitenwereld te laten beluisteren, maar het is de plicht van iedere Zuid Molukkers om voor zijn proclamatie te waken. Wij hebben getracht opdat alles lang vreedzame wijze opgelost kan worden, maar ons is niets gewaardeerd en zelf als Zuid Molukker tegenover Zuid Molukker durven zij ons niet te erkennen. En dat de Nederlandse regering onze partij niet erkend, hebben wij nog niets te maken, maar wanneer onze regeringspersonen onze partij niet wil erkennen, dan pas zijn wij bezorgd, dat in de toekomst de Republiek Zuid Molukken een despotische staat wordt.

Zodoende hebben wij deze avond een ander standpunt ingenomen, om van alle interne omstandigheden te vermijden enerzijds en t.a.v. de verhouding tussen Nederland en Zuid Molukkers anderzijds naar Australië te emigreren met de bevinding, dat alle verbonden immigratieregelingen met de PNMS besproken moet worden. Niet omdat Australië een beloofde land voor ons is, maar dat het verschil in de intimiteit ligt, zodat wij makkelijk aldaar ons leven stellig kan verklaren.

In verband met het bovenstaande eis en ter verduidelijking daarvan heeft de congres een schrijven gericht aan de Australische regering, Nederlands en nog een paar andere landen.

Eenheid.

U allen hebben veel in deze congres gehoord. U alleen weet de standpunt van Uw besturen. U allen zijn hiermee accoord gegaan, dit betekent voor Uw bestuursleden dat dit ook Uwe standpunt zijn. Maar dit wil ik U zeggen, dat alles niet vlug kan gebeuren. Met kalme houding en vol begrip wachten wij af totdat wat wij begeren vervolledigd worden. Buiten dat alles moeten wij eenheid in onze gelederen hebben, omdat het een grote bijdrage is t.o.v. onze strijd en onze ideaal.

Tot slot vragen wij van God de Almachtige om ons doel te steunen opdat de verwezenlijking niet uit mensen's wil zal geschieden, maar slechts uit Gods wil,

Ik dank U !

aan CAW
van BVII

"Partij Nasional Maluku Selatan"

"P. N. M. S."

A a n :

Onderwerp: Beroep, inzake een
positieve beslissing
t.o.v. de "verzorging"
van de Zuid-Molukse
staatsburgers (ex-KNIL
militairen) in
Nederland.

de Regering van het
Koninkrijk der Nederlanden.
Binnenhof 1313.

's-Gravenhage.

Nr. : 103/PN/II/B.

Westkapelle, 2 Mei 1956.

Alhoewel wij langs verscheidene brieven heeft geprotesteerd tegen de door de Minister van Maatschappelijk Werk uitgevaardigde beschikking dd. 16 April 1956 Nr. 2577/VIII, zoals in artikel 14 van deze beschikking is vastgesteld, is gebleken, dat zonder enige antwoord daarop het Zuid-Molukse Staatsburgers wordt gevioleerd.

Gegrond op het volgende bezwaren en vindingen doen wij nogmaals een beroep op een positieve beslissing t.o.v. de "verzorging" van de Zuid-Molukse Staatsburgers in Nederland, welke o.m. als volgt impliceert:

Door gebruikmaking van het woord "Ambonezen" in de bedoelde beschikking, komt direct tot de uitdrukking, dat de Nederlandse Regering en hare ambtenaren reeds innerlijk positie heeft gekozen en geen bijzondere sympathie te hebben voor het volk van de Republiek Maluku Selatan. De woorden "Amboneze-vrouwen" die de Minister in Zijne circulaire heeft gebruikt zegt ons, dat alhoewel vele aanvaankelijk neutrale woorden bestaat, zijn deze woorden na verloop van tijd een emotionele bij-betekenis krijgen, waar onze gevoelswaarde in de overgangsperiode voorlopig nog tot bepaalde kringen beperkt blijft. Door het verschil in aanduiding van de categorieen zijn de woorden "Ambonezen" en "Amboneze-vrouwen" t.a.v. de Nederlandse Regering en hare ambtenaren zowel in de politiek als sociaal een voornamelijk emotionele betekenis gekregen, welke door het Zuid-Molukse volk zodenig als pijnlijk wordt ervaren en voelen zich behandeld als tweede keus mensen. I.v.m. bovenvermelde uiteenzetting, wensen wij de woorden "Ambonezen" en "Amboneze-vrouwen" vervangen dient te worden door "Zuid-Molukse burgers" en "echtgenote van de Zuid-Molukse burgers".

Door de Zuid-Molukse staatsburgers te dwingen hun eigen huishouding in Nederland te voeren onder eigen verantwoordelijkheid, tracht de Nederlandse Regering en hare ambtenaren hierdoor bepaalde denkgewoonten van de Zuid-Molukse staatsburgers m.b.t. hun nationale-strijd uit te buiten, aangezien door deze, wij in toekomst in een omstandigheden komt te verkeren die de zin en de betekenis van bedoelde strijdgedachten doen verliezen. De vastgestelde sanctie, welke is opgenomen in artikel 12 van de bedoelde beschikking zal onherroepelijk een omstandigheden doen opkomen die onze denkgewoonte zal losmaken van haar oorspronkelijke doel, zodat wij haar alleen nog maar kan verrichten, omdat wij gewend zijn haar te verrichten.

Het is voor een ieder begrijpelijk, dat ter verwezenlijken van onze nationale-strijd, wij in een situatie kan bevinden, welke wij ons vermoedelijk zal misdragen, aangezien om onze existentie die o.m. de waarde van ons volk impliceert te behouden, vereisen de menselijke dynamisch, zodat een sanctie wordt opgelegd door 20% en 10% van het weekbedrag en 25% van het spaarbedrag worden verlaagd. Empirisch heeft bewezen, dat niemand zich laat fusilleren voor een stuk brood, maar menigeen wel voor de vrijheid, voor zijn vaderland, voor het recht en voor de waarheid, allemaal idealen die eindeloos zijn, maar nagestreefd moeten worden, omdat zonder deze de mens niet meer menselijk- niet zichzelf zou kunnen zijn. Immers, het doel van de door de Nederlandse Regering d.t.k.v. hare Minister vastgestelde sociale-regels en de daaraan verbonden sanctie, is, om de denkgewoonten van de Zuid-Molukse Staatsburgers in een statische positie te leiden en de planning van de Nederlandse Regering tot liquidatie van de Republiek Maluku Selatan in hare strijd mogelijk te maken.

Het toebedelen van geldelijke uitkeringen ter voorzieningen in de kosten van levensonderhoud aan de Zuid-Molukse Staatsburgers, is min of meer een suggestieve gedachtengang van de Nederlandse Regering, die minder is geargumenteed, omdat de strekking van deze regels weinig verschil bevat met de bijdrageregeling van 1954. Alleen, dat de formulering van deze nieuwe regeling ter lezen worden gebracht door middel van kleine variant. Overeenkomstig met artikel 4 van bedoelde beschikking, toont ons duidelijk aan, dat die variant ten doel heeft de verplichting die de Nederlandse Regering t.o.v. de Zuid-Molukse Staatsburgers(ex-Enil militairen) alsnog te voldoen te vernietigen.

In de circulaire van de Minister is o.a. de mening uitgesproken, dat ieder rechtgeaarde en gezonde man zoekt de mogelijkheid om door arbeid onafhankelijk van anderen te worden - dat zijn zelfrespect dwingt hem zelf voor zijn vrouw en kinderen te willen zorgen en die zorg niet aan anderen over te laten - dat als anderen voor ons zorgen, zal in ons onvermijdelijk het gevoel van verantwoordelijkheid verzwakken. Deze mening toont duidelijk aan, dat Zijne Excellentie helemaal niet zo zeker is van de inhoud van zijn stelling en deze zonder eek schijn van enig argument bezit. Ter verduidelijken halen wij de woorden van de staatssecretaris van Oorlog Mr. Fockema Andreae aan, die luidende: "dat onze verplichtingen tegenover de Ambonese militairen zijn wij ons bewust en wij zullen deze vervullen voor zover de omstandigheden dit toelaten". In de overeenkomst dd.14 Juli 1950 was vastgesteld, dat tot aan het moment dat zij afgevloed zijn, heeft de Nederlandse Regering de volledige verantwoordelijkheid t.o.v. deze militairen. In de brief-telegram dd.13 April 1951 Nr. CS-190 was bevestigd, dat verzorging geheel door Nederland wordt geregeld en ontvangen van Nederland echter geen regelmatige inkomsten. Uit bovengenoemde feit is het voor ons duidelijk gebleken, dat de door thans getroffen maatregelen één en al een suggestieve invloed om de Zuid-Molukse Staatsburgers hun indruk te wekken, de beschikking en de circulaire die de Minister heeft uitgevaardigd iets dat onomstotelijk vaststaat en waarover eigenlijk nietmeer behoeft te worden gediscussieerd.

De tekst zoals in artikel 2 is opgenomen, weerspiegelt ons een prestige neiging van de Minister en Zijne ambtenaren, welke neiging oncritisch dient te worden voldoen en dat deze prestige gevoelsneiging berust in de vooronderstellen, dat de Zuid-Molukse Staatsburgers in hunne volle leven steeds als een minder-cultuur en als een afhankelijk volk dient te worden beschouwd en op grond daarvan de Commissaris als hun autoriteit door ons geaccepteerd moet worden. Het is niet minder noodzakelijk, dat de Zuid-Molukse Staatsburgers tegenover zulke prestige neiging hun oplettendheid niet mag verwaarlozen, daar de mogelijkheid bestaat zoals het nu is gebleken, dat de Nederlandse Regering en hare ambtenaren als prestigedragers hun maatschappelijke positie, hun geld en hun naam als autoriteit te gebruiken. Het is in onze recht, dat gewaagd dient te worden tegenover de abnormale suggestieve werking omdat deze niet alleen berust op de maatschappelijke positie, de titel, het geld of de naam van de prestigedragers, maar ook door het gebruik van een overladen terminologie.

Door het opnemen van de zin: "dat van Ambonezen die geen of onvoldoende inkomsten hebben tot het voeren van een zodanige huishouding, schuilt een implicieerde vraag welke de Minister hierdoor stelt. De Minister en hare ambtenaren zou namelijk deze vraag in de vorm van bedoelde zin niet stellen, wanneer de Zuid-Molukse Staatsburgers thans in hun land bevinden. Analyseren wij de bedoelde zin synthetisch, dan merken wij dat de Minister reeds bepaalde feit heeft blootgelegd door te vooronderstellen dat de Zuid-Molukse Staatsburgers in Nederland geen of onvoldoende inkomsten hebben, alhoewel wij werken of geldelijke uitkeringen wordt toegekend. Bovendien heeft Nederland hierdoor bevestigd, dat zij berouw is t.a.v. het verblijf van de Zuid-Molukse Staatsburgers in Nederland, zodat de vastgestelde sociale-regels en de daaraan verbonden sanctie gezien moet worden als een middel om ons voor een schijnbaar dilemma te stimuleren nml: INDONESIA of NEDERLAND. Deze is geen sociale gerechtigheid, noch sociale ordening noch een sociale-strijd, maar sociale uitbuiten, zoals Nederland in 1623 in de Molukken heeft toegepast.

Besloten:

dat n.a.v. de voormelde bezwaren en vindingen, wij een beroep doen aan alle Internationale landen inzake een positieve beslissing t.o.v. onze "verzorging" in Nederland en een spoedige afvoering naar ons land van herkomst (R.I.-onbezette gebied) in C E R A M.

Doordruk aan:

1. Voorzitter van de Eerste Kamer.
2. Voorzitter van de Tweede Kamer.
3. Alle Internationale landen dtkv de Verenigde Naties.
4. Minister van Maatschappelijk Werk.
5. Minister van Justitie.
6. Minister van Buitenlandse Zaken.
7. Archief.

Ns. de Partij Nasional Maluku

Selatan,

Alg. Leider,

(S. Siwalette)

GEMEENTEPOLITIE - VUGHT

Telefoon K 4100-8555

ACD/204520
DAT. 23 APR 1957

KABINET.-

De Heer Hoofd van de Binnen-
landse Veiligheidsdienst
te
's-GRAVENHAGE. 273(713) 01

Uw kenmerk: Uw brief van: Ons kenmerk: Datum:
-- -- D 4252-a. 17 april 1957.

Onderwerp: **Oprichting Zuid-
Molukse eenheids-
beweging.**

Ik heb de eer U te berichten dat op 6 april 1957 in hotel-restaurant Smits te Utrecht door de hoofdbesturen van de navolgende organisaties van in Nederland verblijvende Zuid-Molukkers, t.w. de "B.P.R.M.S.", de "C.R.A.M.S." (groep Wenno) en de "P.N.M.S." (groep Siwalette), zou zijn opgericht de "Frontkesatoean Nasional Maluku Selatan" (Nationaal Eenheidsfront Zuid-Molukken), welke federatie een nauwere samenwerking tussen eerdergenoemde hoofdbesturen tot stand beoogt te brengen en vermoedelijk één lijn zal trekken wanneer het noodzakelijk wordt geacht beslissingen van het Commissariaat van Ambonezenzorg te sabotereren.

V. De Hoofdinspecteur van politie,
Coll.:

Bijlagen: ---

10 april 1958

S U A R A M I M B A R

No.6

Diterbitkan oleh P.P. BOND ex-KNIL-militairen -weg-naar-huis
Lunetten VUGHT.

Politiek Manifest van Manusama es veroordeeld door
Oom-Ambon ex-KNIL.

(N.) - In een in maart 1958 uitgegeven communiqué uitgaande van het kantoor van dokter J.P. Nikijuluw, Pleinweg 170b Rotterdam, en ondertekend door Ir. Manusama, werd een politiek manifest bekend gemaakt, dat zou zijn uitgegaan van de "Politieke Leiders" van Zuid-Molukken n a m e n s de Regering van de Republiek der Zuid-Molukken, dat bedoeld was om de houding van de Zuid-Molukken ten opzichte van de revolutie in Midden-Sumatra kenbaar te maken.

Voor we de verklaring van de "Politieke Leiders" van Zuid-Molukken onder de loupe nemen, voelen wij ons geroepen een opmerking vooraf te maken. Het manifest vangt namelijk aan met te stellen, dat de "Politieke Leiders" van Zuid-Molukken, van wie klaarblijkelijk Ir. Manusama een exponent is, de verklaring in het manifest hebben afgelegd n a m e n s de Regering van Zuid-Molukken. Bij nader onderzoek is echter gebleken, dat de Regering van Zuid-Molukken zich volledig heeft gedistantieerd van deze "Politieke Leiders", zodat het voorbarig is aan te nemen, dat de "Politieke Leiders" n a m e n s de Regering van Zuid-Molukken hebben gesproken.

---000---

Bij de vergelijking van de revolutie in Midden-Sumatra en de proclamatie van Zuid-Molukken stellen Manusama es vast:

Midden-Sumatra.

- a. Midden-Sumatra gaat uit van de eenheidsstaat-proclamatie van 17 augustus 1945.
- b. Midden-Sumatra is n i e t tegen de verkrachting van de RTC-overeenkomsten.
- c. Midden-Sumatra beoogt de omverwerping van de vigerende regering.

Zuid-Molukken.

- a. De proclamatie van Zuid-Molukken is g e h e e l g e b a s e e r d op de RTC-overeenkomsten.
- b. De Zuid-Molukkers - uitgaande van de RTC-overeenkomsten - beschouwen de Souvereiniteit, die oorspronkelijk berustte bij het Koninkrijk der Nederlanden, als een zaak, die later op 27 december 1949 aan Indonesia was overgedragen.

Midden-Sumatra.

De opvatting, dat Midden-Sumatra bij haar actie is uitgegaan van de eenheidsstaat-proclamatie van 17 augustus 1945 is aanvechtbaar. De gebezigde begrippen, die mogelijk in die richting wijzen (b.v. "de twee-eenheid Sukarno-Hatta" enz.) kunnen beschouwd worden als begrippen, die zijn ontstaan uit de "idola fori", waanvoorstelling als gevolg van neigingen om te blijven hangen aan leuzen, woorden, slogans.....(Onder de Zuid-Molukkers bestaan ook dergelijke aan de "idola fori" ontleende voorstellingen, bijvoorbeeld: "dat Ir. Manusama het heilige Hoofd van de Politieke Missie van Zuid-Molukken is", "dat Mr. Dr. Soumokil en Ir. Manusama de proclamators zijn van Zuid-Molukken" enz).

De verklaring van Sjafroedin Prawira, dat de proclamatie van 17 augustus 1945 onder druk was gebeurd van de pelopors en de Japanners, dat die proclamatie niet was uitgegaan van de volkswil maar van de angst van ~~Sukarno en opgehangen te worden als eerste misdadiger en Collaborateur~~ id de e i s van de revolutionairen van Midden-Sumatra, dat Sukarno treden moest als constitutionele president en niet als Bung-Karno resident, tonen duidelijk aan dat de revolutionairen van Midden-Sumatra de proclamatie van 17 augustus 1950 voor ogen hebben gehad en niet de proclamatie van 17 augustus 1945.

Dat

Dat Midden-Sumatra de eenheidsstaat van 17 augustus 1950 verdedigt impliceert niet, dat Midden-Sumatra vóór de verkrachting van de RTC-overeenkomsten is. Het feit, dat Midden-Sumatra tegen het beleid van Sukarno is sluit niet uit, dat Midden-Sumatra tegen de verkrachting van de RTC-overeenkomsten is, wat betreft de financiële en economische overeenkomsten.

De eenheidsstaat van 17 augustus 1950, hoewel geen federatieve staat - hoe paradoxaal ook op het eerste gezicht - behoeft niet in strijd te zijn met de RTC-overeenkomsten. Dit blijkt ook zonneklaar door de erkenning van de eenheidsstaat als UNI-partner door de medeondertekenaar van de RTC-overeenkomsten: Nederland.

Wij verdedigen ook dit standpunt door er op te wijzen, dat tegen het argument van de instructieve federatieve constructie van Indonesia krachtens de RTC-overeenkomsten daar het feit is van de erkenning van het zelfbeschikkingsrecht in de RTC-overeenkomsten. Hierbij is niet uitgesloten, dat de samenstellende delen van de federatie zich vrijwillig zo ordenen, dat de federatie een kleinere vorm vertoont, of zelfs helemaal sublimceert..... Wij ontmoeten hier een geval van een overeenkomst - haastig dus slordig in elkaar gezet, waarbij de ene partij (Nederland) op twee gedachten hinkt, terwijl de andere partij (BFO en RI) reeds voor de ondertekening van de overeenkomsten met de gedachte rondloopt uit elkaar te gaan of elkaar op te cten -, waarop een beroep onvermijdelijk moet uitlopen op anomalieën. (Een beroep, dat iets bewijst, maar tegelijkertijd het tegengestelde van dat iets bewijst.)

Dat Midden-Sumatra de omverwerping van de centrale regering beoogt is duidelijk door het creëren van een tegenregering met een tegenpresident voor het zelfde gebied. Deze actie is dus zuiver een binnenlandse kwestie en het past de buitenlanders om zich officieel afzijdig te houden. Het manifest van Manusama es in dit geval is dus overbodig geweest.

Zuid-Molukken.

Bezien wij de tekst van de proclamatie van Zuid-Molukken op 25 april 1950 dan lezen wij, dat Zuid-Molukken zich losmaakt van alle staatkundige betrekkingen met de Deelstaat Oost-Indonesia en de Verenigde Staten van Indonesia, daarbij zich baserende op het feit, dat Oost-Indonesia zich niet kan handhaven als Deelstaat overeenkomstig de DENPASAR-overeenkomsten, die nog rechtsgeldig zijn, welke in overeenstemming zijn met de beslissing van de Zuid-Molukken Raad van 11 maart 1947, ter wijl ("sedang") de Verenigde Staten van Indonesia gehandeld heeft strijdig met de besluiten der RTC en haar eigen Grondwet.

Uit de tekst is met geen mogelijkheid af te lezen, dat de proclamatie van Zuid-Molukken geheel gebaseerd is op de RTC-overeenkomsten.

Uitgaande van de stelling, dat de proclamatie van Zuid-Molukken geheel gebaseerd is op de RTC-overeenkomsten komt men onvermijdelijk tot de conclusie dat de proclamatie van Zuid-Molukken onrechtmatig moet zijn.

Immers de vraag doet zich voor of door het zich losmaken van het staatkundig verband met de RIS Zuid-Molukken niet strijdig heeft gehandeld met de RTC-overeenkomsten, gelijk het is beweerd met de vorming van de eenheidsstaat van 1950???

Gelijk boven reeds is betoogd in het geval van de eenheidsstaat Indonesia van 1950 geldt mutatis mutandis voor de proclamatie van Zuid-Molukken: "de proclamatie van Zuid-Molukken is niet gebaseerd op de RTC-overeenkomsten maar vindt een rechtvaardiging in de RTC-overeenkomsten, vanwege het in die overeenkomsten aanvaarde internationale beginsel van zelfbeschikkingsrecht".

De stelling van de Nederlandse Minister zweemt naar onwaarachtigheid indien in aanmerking wordt genomen de erkenning van de eenheidsstaat Indonesia van 1950 door Nederland. ~~De stelling van de Nederlandse Minister toont aan een halfslachtigheid, gezien de slappe bemiddeling van Nederland in november 1950 en gezien de stappen van dezelfde Minister van Buitenlandse zaken tot driemaal toe bij de Verenigde Naties ten gunste van....~~ Zuid-Molukken.

De rechtmatigheid

De rechtmatigheid van de proclamatie van Zuid-Molukken is niet gebaseerd op de RCT, wat de proclamatoren ook duidelijk hebben gesteld in hun proclamatie: de proclamatie is gebaseerd op de DENPASAR-overeenkomsten en de beslissing van de Zuid-Molukken Raad op 11 maart 1947, welke overeenkomsten en beslissing rechtsgeldig zijn op 25 april 1950, dus ook ten tijde van de Souvereiniteits-overdracht op 27 december 1949.

In de DENPASAR-overeenkomsten en in de beslissing van de Zuid-Molukken Raad werd bij de aansluiting van Zuid-Molukken bij de Deelstaat Oost-Indonesië (gehandhaafd bij de aansluiting bij de RIS) het voorbehoud gemaakt, zich uit de Deelstaat Oost-Indonesië los te maken, indien haar belangen niet naar behoren kunnen worden behartigd. De omstandigheden om van dit voorbehoud gebruik te maken hebben zich voorgedaan toen het duidelijk is gebleken dat de Deelstaat Republiek-Indonesië Djokjakarta onder dekking van de RTC-overeenkomsten de Deelstaat Oost-Indonesië aan het oprollen is.

Het hanteren van het voorbehoud door Zuid-Molukken is een unieke uitoefening van een gewone beschikkingsrecht in Civielrechtelijke zin en tegelijkertijd een uitoefening van het zelfbeschikkingsrecht zoals bedoeld in het Atlantic Charter van 1942, dat door Nederland is aanvaard en tot uiting gebracht in de RTC-overeenkomsten.

Het internationale karakter van de proclamatie van Zuid-Molukken (waarop de "Politieke Leiders" in het manifest zo gebrand zijn) ligt daarin, dat het realiseren van het aanvaarde zelfbeschikkingsrecht onder supervisie staat van de Verenigde Naties: de U N C I .

De opvatting van Manusama es, dat, uitgaande van de RTC-overeenkomsten, de Zuid-Molukkers de Souvereiniteit beschouwen als een zaak, die oorspronkelijk berustte bij het Koninkrijk der Nederlanden, maar op 27-12-49 overgedragen was aan Indonesië laat doorschouwen, dat Manusama es in hun onderbewustzijn de overdracht van de Souvereiniteit over het gebied van Zuid-Molukken door Nederland aan Indonesië aanvaardden.

Dit standpunt onderschrijft dus de opvatting van Ratsir de tegenwoordige tegenpresident van de revolutionairen in Midden-Sumatra, de vroegere minister-president van de eenheidsstaat Indonesië van 1950, welke eenheidsstaat door Nederland op basis van de RTC-overeenkomsten is aanvaard; dat het zelfbeschikkingsrecht een internationaal beginsel is, maar dat, dit recht het recht is van een volk, dat de overtuiging heeft te leven, als EEN VOLK, met EEN STAAT omvattend het gehele territorium van het voormalige Nederlands-Indië, thans de Indonesische Staat..... (aangehaald door Mr. de Graaf in Handelingen II, bladzijde 1990, zitting 1950/1951).

Volgens de opvatting van Ratsir en de opvatting van Manusama es (aanvaardden van de Souvereiniteits-overdracht aan Indonesië) zou het hanteren van het zelfbeschikkingsrecht door Zuid-Molukken slechts op een wijze mogelijk zijn: binnen het verband van Indonesië.

En dit is niet in overeenstemming te brengen met het internationaal aanvaarde beginsel van het zelfbeschikkingsrecht in het Atlantic Charter en ook niet in overeenstemming met de RTC-overeenkomsten.

In tegenstelling met de opvatting: autonome Zuid-Molukken binnen RI-verband volgens Manusama es staan de RTC-overeenkomsten ook toe autonome Zuid-Molukken in een ander verband in de Unie, terwijl de proclamatie van Zuid-Molukken in eerste instantie afwijst het verband met de RIS, maar de weg openhoudt voor andere verbanden: met Nederland, met RI-Sukarno, met RI-Sjahrudin, met Australië, met United Kingdom, met Amerika, ja zelfs met Communistisch China of Rusland..... of Papua enz.

Het niet erkennen van Zuid-Molukken door Indonesië loopt onverbiddeijk uit op erkennen door Indonesië van de souvereiniteit van Nederland over het gebied van Zuid-Molukken.

Het niet erkennen van de proclamatie van Zuid-Molukken door Nederland is in eerste instantie een onrechtmatige handeling tegen de wet Souvereiniteits-overdracht van 1950 zelf en in tweede instantie een verzet tegen de ten uitvoerlegging van het aanvaarde internationaal beginsel van zelfbeschikkingsrecht. Het laatste houdt verband met een onbetreftheid toezichte van de Zuid-Molukkers bevinden een terzijde leggen van de garantie aan de Nederlandse oppositie-minderheid in 1949 en laat het laatste: een klein van beide zijden ten opzichte van de Papuas in Nieuw-Guinea. Want indien men de geketterde professor bij de neus kan nemen, laat staan een analyse.....

De conclusie van Oom Arbon ex-KNIL over het manifest van Manusama es luidt: een onbevoegde en slechte interpretatie van de proclamatie van Zuid-Molukken.

4 september 1958

RAPPORT VAN E

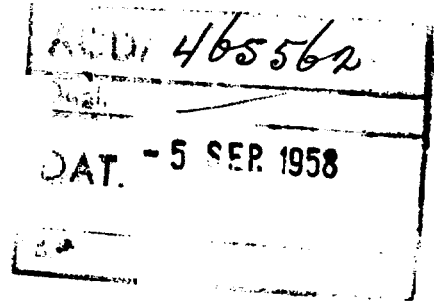
AAN HC (CAW)

No. : 70081

Betr.: Ambonezen in Nederland.

Typ. : P.

Bijl.:

Op 18-8-1958 werd
bericht ontvangen.

het volgende

Van de zijde van de Indonesische Zaakgelastigde in Nederland is de belangstelling voor de in Nederland verblijvende Ambonezen groeiende. Deze belangstelling heeft geresulteerd in de aanwezigheid van een 30-tal Ambonezen

op de receptie welke op "Backershagen" gegeven werd op 17 augustus 1958, ter gelegenheid van de onafhankelijkheidsdag van de Republiek Indonesia.

en zijn aanhang werden hiervoor per autobus naar Den Haag gebracht. De kosten werden door de Indonesische diplomatieke vertegenwoordiging betaald.

Sedert korte tijd is in Den Haag opgericht een militante Ambonese "Jongerengroep" onder de naam: "Front Pemuda Maluku". Het initiatief is geheel uitgegaan van Ambonese jongeren, met het doel de band tussen de Ambonese jeugd in Nederland en de Republiek Maloekoe Selatan niet te laten verslappen en deze Ambonese jeugd aan te sporen hun toekomst plannen op Ambon gericht te houden en zich voor hun land beschikbaar te stellen, zodra de Indonesische overheersing zal zijn afgelopen. Als voorzitter treedt in Den Haag op:

Secretaresse is:

Correspondentie-adres van deze organisatie is: Vredenhoefstraat no. 18 te Voorschoten.

Het orgaan van deze organisatie zal heten: "Front Pemuda Maluku di Belanda, waarvan redactie en administratie gevestigd zijn op het adres: Regentesselaan 222, Den Haag.

Ook te Amsterdam werd een afdeling van deze "Front Pemuda Maluku" opgericht. De leiding berust daar bij: en

Beide afdelingen - Den Haag en Amsterdam - zullen op 16 en 17 augustus een conferentie houden in het Ambonese woonoord "IJseloord" nabij Kapelle a/d IJsel.

Kosten voor deelname bedragen f 5.- p. persoon.

Aanvragen voor deelneming kunnen gericht worden aan

Verbinding: No. 12.

Doss.: 170/146.

Onderwerp: Ambonese Zaken.

24 september 1958.

468912
Dupl.

DAT. - 1 OKT. 1958

Hierbij wordt medegedeeld, dat het volgende van
werd vernomen.

Op 16 september 1958 werd in "Hotel Terminus" hier
ter stede een vergadering gehouden door de "Eenheidsraad
van de Ambonezen" en de commissaris van Ambonezenzorg, Drs.
. Voorzitter van de "Eenheidsraad" is

In deze Eenheidsraad zijn vertegenwoordigd de be-
stuursleden van de B.P.R.M.S. (Badan Persatuan Rajat Maluku
Selatan), de C.R.A.M.S. (Comité Rehabilitation Army-Men of
Maluku Selatan) en de P.N.M.S. (Partai National Maluku
Selatan).

Aanvang 19.30 uur.
Aanwezig waren:

Het bestuur van de P.N.M.S. was niet aanwezig.
In de vergadering werden door de Eenheidsraad in
hoofdzaak punten ter tafel gebracht die op het sociale vlak
lagen en betrekking hadden op de verzorging van de Ambone-
zen in Nederland door de Nederlandse Regering.
De bijeenkomst eindigde om 23.00 uur.

EINDE.

W. Klaag

7

ACDI 474741
14 NOV. 1958
DAT.

Verbinding No.12.

11 november 1958.

Doss.: 170/148.

Onderwerp: Ambonese verenigingen.

Bijlagen:

Hierbij wordt medegedeeld, dat van
werd ontvangen:

een opgave van de voornaamste in Nederland voorkomende
Ambonese verenigingen en organisaties, met een korte om-
schrijving van hun doelstellingen.

Genoemd document in afschrift hierbij gevoegd.

LINDE.

Ambonese Verenigingen in Nederland

1. C.R.A.M.S. (vroeger "Commissie Rechtspositie Ambonese Militairen en Schepelingen. Bestond reeds in Indonesië, vóór de aankomst van de Ambonezen in Nederland).
Thans: Committee Rehabilitation Army Men (former Dutch Indonesian Army) of Maluku Selatan.
In 1956 is de CRAMS uiteengevallen in:
 1. de CRAMS Polhaupessy - leider L. Polhaupessy.
 2. de CRAMS Wenno - leider M. Wenno.
 3. de CRAMS Tamaela - leider C. Tamaela.
2. B.P.R.M.S. Badan Perwakilan Rajat Maluku Selatan - Vertegenwoordigend lichaam van het Zuid-Molukse Volk; opgericht 25-2-1952.
3. K.R.P.P.T. Kepentingan Rajat Terselatan - (Organisatie) voor de belangen van het volk van de zuidelijkste eilanden. Opgericht sinds 11-12-1951.
4. B.P.P.P.S. Badan Persatuan Pulau Pulau Segenap - Organisatie voor de eenheid van alle zuidelijke eilanden.
Deze organisatie heeft zich afgescheiden van de K.R.P.P.T. en heeft zich aanvankelijk aangesloten bij de B.P.R.M.S. (begin 1954).
Op 9 juli 1954 heeft deze organisatie verzocht om als zelfstandige groep te mogen worden beschouwd en is na de gebeurtenissen rondom E. Marantika - voorzitter van deze organisatie - sterk geporteerd voor terugkeer naar Indonesië.
5. P.P.S. zonder "Pantja Sila" Deze organisatie omvat Zuideilanders in BPRMS-woonoorden, die alleen terugkeer naar een vrije republiek Maluku Selatan voorstaan. Zetel woonoord Teuge (november 1955).
6. P.N.M.S. Partij Nasional Maluku Selatan - Nationale partij der Zuid-Molukken. Opgericht 18-7-'54. Deze organisatie heeft zich afgescheiden van de CRAMS n.a.v. de roeyering van S. Siwalette uit het CRAMS-hoofdbestuur en die tengevolge daarvan een ander standpunt ging innemen met betrekking tot de terugkeer naar Indonesië. De P.N.M.S. wilde nadien slechts terug naar een vrij Ceram.
7. de Bond-ex-KNIL-militairen op weg naar huis - Militer2 dalam perdjalanan poelang kenegerinja. Opgericht 21 juni 1954.
Deze organisatie heeft zich afgescheiden van de B.P.R.M.S. omdat aanvaarding van de "bijdrageregeling 1954" afbreuk zou doen aan hun militaire status.

8. G.N.I. Gerakan Nusa Ina - Beweging van het moedereiland, opgericht 7 mei 1956. Deze organisatie heeft zich afgescheiden van de CRAMS. Groep Cerammers, die geporteerd is voor terugkeer naar Indonesië. Wil zelfs vechten tegen het leger van de R.M.S.
9. N.I. Nusa Ina - ons moedereiland. Volgens courantenbericht groep Cerammers, die slechts naar een vrije Republiek Maluku Selatan wil gaan (zetel in woonoord Schattenberg).
10. Apkindo Aliran Pulang ke Indonesia - Stroming voor terugkeer naar Indonesië. Opgericht begin 1956. Deze organisatie heeft zich afgescheiden van de BPRMS. Zetel woonoord de Kemp te Wehl.
11. G.O.S.M. Gabungan Organisasi² Suku Maluku. Deze organisatie is een overkapping van de organisaties:
1. P.P.S. (vide 4)
2. Apkindo (vide 10)
3. G.N.I. (vide 8)
Opgericht 9 juni 1956. Adviseur: C. Wairata.
12. Pembinah Tanah air. Voor de opbouw van het vaderland. Deze organisatie zou zich hebben afgescheiden van de B.P.R.M.S. Opgericht medio november 1955. Wil een minder strak standpunt innemen t.a.v. de terugkeer naar Indonesië (dit in afwijking van de B.P.R.M.S., die alleen een terugkeer naar een vrije R.M.S. voorstaat).
13. Isamuttair Ikatan Anak² Maluku Utara tudjuan tanah air di negeri Belanda. Deze organisatie is een vereniging van noord-molukkers in februari 1957 in de Golfliink opgericht, die terugkeer naar Indonesië voorstaan. Waren (of zijn nog?) lid van de P.P.S.

Ambonese Vrouwen-organisaties

1. Ina Tuni Vrouwenorganisatie van de C.R.A.M.S.
2. K.I.M.S. Kesatuan Ina² Maluku Selatan - vrouwenorganisatie van de B.P.R.M.S.
3. F.I.K.M. Federasi Indjili Kaum Maluka - Molukse Evangelische Vrouwen Federatie in Nederland.

Christelijke Organisaties

1. G.I.M.B. Geredja Indjil Maluku (di tanah) Belanda - Moluks Evangelische Kerk in Nederland.
2. G.P.M.B. Geredja Protestan Maluku (di tanah) Belanda - Moluk Protestantse Kerk in Nederland (heeft binding met de moederkerk in Ambon).
3. P.P.K.M. Persatuan Pemuda² Kristen Maluku - Molukse Christen Jongeren (zetel in woonoord Schattenberg).
4. P.P.K.M.B. Persatuan Pemuda² Kristen Maluku (di tanah) Belanda Christelijke Jeugdbond (zetel in woonoord Lunetten) Leider: Ds. J.B. Keiluhu en Usmany, Jörgen.
-

R A P P O R T V A N K / C H . -

No. : 1645.

Betreft: Front Pemuda Maluku.

497553

DAT. - 2 JUNI 1959

Dpt.

In het blad "Front Pemuda Maluku di Belanda", orgaan van de Molukse Jongeren Organisatie in Nederland over april 1959, gedeeltelijk gesteld in de Maleise en gedeeltelijk in de Nederlandse taal, is een programma opgenomen van een te houden Ambon-avond door de organisatie op zaterdag 16 mei des namiddags 8.15 uur in de Dierentuin alhier, terwijl de F.P.M. tevens een tentoonstelling presenteert van Zuid-Molukse producten, foto's en eventueel een film over Ceram, Haruku en Saparua, welke op genoemde datum aanvangt des namiddag 2 uur.

29 mei 1959.

R A P P O R T V A N K / C H .

No. : 1737.

Betreft: Front Pemuda Maluku.

10
KODI 500893
Dupl. /
DAT. 29 JUNI 1959

Uit het orgaan van de Molukse Jongeren Organisatie in Nederland "Front Pemuda Maluku" over mei 1959, blijkt, dat de organisatie op 16 mei j.l. in de Dierentuin alhier een expositie hiel van foto's, tekeningen, schilderijen enz., vervaardigd door de Molukse jeugd, welke een groot succes is geworden. Daarna werd het éénjarig bestaan van FPM met dans en muziek gevierd.

23 juni 1959.

ACD/ 517890
23 NOV. 1959

R A P P O R T V A N K / C H .

No. : 2160.

Betreft: Front Pemuda Maluku.

Van _____ werd op 3 november 1959 vernomen, dat het "Front Pemuda Maluku" op zaterdag 31-10-1959 van 20 tot 3 uur in het Minerva Paviljoen te Amsterdam een gezellige avond gaf met cabaret en bal, bijgewoond door ongeveer 400 personen. De opbrengst van deze avond is bestemd voor het "Front Pemuda Maluku".

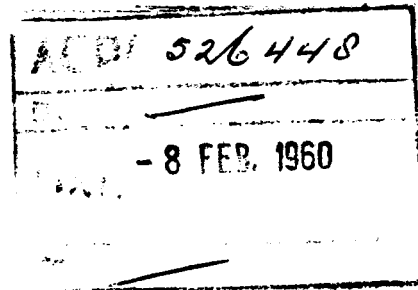
16 november 1959.

A. Westendorp
I.D. Zuid/Friesland

No. 57/60

Betr.: ambonezen.

R.P. Heerenveen, 6 februari 1960

Hierbij deel ik U mede, te hebben vernomen, dat in een woonoord van ambonezen in dit District, het gerucht gaat, dat zich een aantal personen van de " CRAMS " hebben afgescheiden en een eigen organisatie hebben opgericht. De naam van deze organisatie zou " PERMESTA " zijn.

Twee van de voornaamste personen van deze organisatie, t.w.

Genoemde en zouden een verradersrol spelen. Nadere gegevens hierover zijn niet bekend.

Van de organisatie Permesta wordt het volgende nog verteld:

In woonoord " Vaassen " zijn twintig personen van deze organisatie lid, de leider is
In woonoord " Biezen " (Barneveld) eveneens twintig leden
In woonoord " Koenrad " (Staphorst) zijn zes personen lid. Hier treedt als leider een zekere op.

einde.

de Haag

ACD/ 556977
Doss.
DAL - 7 OKT. 1960
Rij.

Verbinding: No. 12.

4 oktober 1960.

Doss.: 170/149.

Onderwerp: Congres Ambonese Organisatie "Usdek".

Hierbij wordt medegedeeld, dat op zondag 11 september 1960 van 13.00 uur tot 17.00 uur, in de tuinzaal van de "Dierentuin" te 's-Gravenhage een congres werd gehouden door een tijdens deze vergadering opgerichte Ambonese Organisatie, genaamd "Usdek".

De tuinzaal met een capaciteit van 225 personen, was bezet door ongeveer 150 personen, o.w. een aantal vrouwen en kinderen, allen van Ambonese landaard. Er waren in de zaal geen Europeanen aanwezig.

Achter de bestuurstafel waren zeven personen gezeten. De voor de pers gereserveerde plaatsen waren onbezet. Boven en achter de bestuurstafel hing de rood-witte vlag gedrapeerd. In de vergadering werd gebruik gemaakt van de Bahasa Indonesia.

Als eerste spreker werd aangekondigd Johanne: Carolus BREEMER,

's-Gravenhage, die als vertegenwoordiger van de ex-diplomatieke Vertegenwoordiging van de R.I. het woord kreeg.

Hij schetste in zijn toespraak het verloop van de politieke verhouding tussen Indonesië en Nederland in de periode 27 december 1949 tot 17 augustus 1960. Hij legde de nadruk op het van Nederlandse zijde niet nakomen van de bij de Ronde-Tafel Conferentie gemaakte afspraken t.a.v. de kwestie West-Irian. Alle conferenties tussen Nederland en Indonesië mislukten. De Indonesische voorstellen werden door Nederland steeds getorpedeerd. Tenslotte werd door de Nederlands Regering de deur welke tot een eventuele oplossing van dit geschil zou kunnen leiden, gesloten. Zelfs werd

West-Irian in het Nederlands Koninkrijk ingelijfd.

Toen de weg van besprekingen en het kanaal der Diplomatie niet meer begaanbaar bleken te zijn, werd de R.I. Regering tot de noodzaak gebracht om verschillende politieke en economische maatregelen tegen Nederland te ondernemen.

Het hoogtepunt werd bereikt door de op 17 augustus 1960 door de R.I. verbroken Diplomatieke betrekkingen met Nederland.

Spreker verzekerde zijn toehoorders echter, dat de belangen op politiek, economisch, sociaal of ander gebied van de in Nederland wonende Indonesische Staatsburgers, onder wie ook de Ambonezen worden gerekend, nog steeds door de Indonesische Regering zullen worden behartigd. Dit zal niet plaats vinden via de directe weg, doch langs het indirecte kanaal van de Diplomatieke Vertegenwoordiging van de Verenigde Arabische Republiek,

Van de gelegenheid om n.a.v. deze uiteenzetting vragen te stellen werd geen gebruik gemaakt.

Vervolgens nam één der aanwezige Ambonezen het woord (naam onbekend).

In zijn rede bracht hij de gevoelens van de Ambonezen ten opzichte van de Republiek Indonesië naar voren. Hij deelde mede, dat verschillende groeperingen van de Ambonese samenleving in Nederland zich Indoneesisch Staatsburger voelen. Zij wensen in geen enkel opzicht meer samen te werken met Nederland. Hun enige wens is om naar Indonesië terug te gaan om daar hun krachten te geven voor de opbouw van de Republiek Indonesië. Dit streven bestond bij deze Ambonezen reeds sinds jaren, doch tot op heden kwam niets van terugkeren naar het vaderland. Volgens spreker was dit gelegen aan het gebrek aan eenheid bij de Ambonese organisaties die de terugkeer naar Indonesië als doelstelling hebben.

Spreker heeft regelmatig contact gehad met de Diplomatieke Vertegenwoordiging van de R.I., doch nu zij haar betrekkingen met Nederland verbroken hebben, dringt de tijd. Nu moeten zij maatregelen treffen om zo snel mogelijk naar Indonesië te worden gerepatrieerd

Teneinde zulks tot verwezenlijking te brengen, hebben drie reeds bestaande Ambonese organisaties zich verenigd in één overkoepelend orgaan, dat coördinerend werk zal verrichten.

Dit lichaam werd tijdens de vergadering opgericht en heeft de naam "Usdek". Usdek is de afkorting van Usaha Dewan Kepulauan (vertaald: Raad ter regeling van de terugkeer).

Uit welke bestuursleden de "Usdek" bestaat is vooralsnog onbekend. In de "Usdek" hebben zich verenigd

1. De S.A.M.I. = Serikat Anak2 Maluku Selatan (vertaald Vereniging van Zuid-Molukkers).

Voorzitter is: _____, wonende woonoord Medemblik.

2. De B.P.P.S. = Badan Persatuan Pulau2 Segenap (vertaald: Organisatie voor de eenheid van alle zuidelijke eilanden).

Voorzitter is: _____ wonende woonoord Golflinks te Arnhem.

3. DE P.P.S. = Partai Pantja Sila (vertaald: Partij van de vijf grondbeginselen van de Indonesische grondwet). Voorzitter is: woonoord Utrechtse Straatweg, Woerden.
Opgemerkt wordt, dat het Hoofdbestuur van deze Partij zich in Djakarta bevindt.
De P.P.S. in Nederland werkt samen op instructie van Djakarta.

Voor de "Usdek" werd het woord gevoerd door C. TAMAELA. Hij verklaarde op 18 augustus 1960 een brief aan de Indonesische Regering te hebben geschreven, welke hij voorlas. De inhoud was de verzekering aan de Indonesische Regering, dat een aantal Ambonezen, o.a. behorende tot bovengenoemde organisaties, trouw zijn aan de R.I. Zij willen totaal niets met Nederland te maken hebben. Zij voelen zich Indonesiër in hart en nieren en zijn niet bereid in welk opzicht maar ook met Nederland samen te werken.

Uiteindelijk het verzoek aan de Indonesische Regering stappen te willen ondernemen om voor deze groep Ambonezen zo snel mogelijk naar Indonesië te willen doen overbrengen.

In zijn betoog verwees TAMAELA naar een door Radio Republiek Indonesia uitgezonden Regeringsmededeling, dat alle in Nederland wonende Staatsburgers, die daartoe de wens te kennen geven, op kosten van de Indonesische Regering naar Indonesië zullen worden overgebracht.

TAMAELA had het grootste vertrouwen, dat dit op korte termijn zal plaatsvinden en wakte zijn toehoorders op om de grootst mogelijke eenheid hierin te betrachten. Zij waren nu eenmaal Indonesiërs en het is absurd om iets voor Nederland te voelen en zich voor een verblijf in dit land aangetrokken te voelen.

Wij moeten ons als waardige Indonesiërs gedragen, nu in Nederland, straks in Indonesië, met aanvaarding van de daaraan verbonden consequenties.

Hij riep zijn gehoor op, om ook in Nederland alle door de R.I. getroffen maatregelen, persoonlijk, in groepsverband of anderszins te steunen, hiermede gehoor gevende aan de radio-oproep van President Soekarno om, waar ter wereld ook, mee te werken aan de Indonesische revolutie t.a.v. de claim op West-Irian.

"Laat U zich in geen enkel opzicht door Nederland beïnvloeden en wij moeten zorgdragen dat Nederland ons in onze pogingen om naar Indonesië terug te keren niet tegenwerkt", aldus TAMAELA.

Tot slot werd een resolutie van het congres voorgelezen, die aan de Indonesische Regering zou worden aangeboden. De inhoud hiervan kwam op het volgende neer:

"De "Usdek" op 11 september 1960 te 's-Gravenhage in congres bijeen, dankt de Indonesische Regering voor haar toezegging om haar staatsburgers van Zuid-Molukse origine te willen doen repatriëren. Wij zijn bereid om ons op te offeren voor de Indonesische strijd om West-Irian. De "Usdek" zal de werkzaamheden verbonden aan de terugkeer regelen en coördineren."

Tijdens de vergadering werd een radio-telegram, ontvangen van Dr. LEIMENA van de R.I. Regering, voorgelezen, welks inhoud was:

"De 33000 in Nederlands gebied verblijvende Indonesiërs zullen op kosten van de Indonesische Regering naar Indonesië teruggaan".

Om + 17.00 uur werd het congres beëindigd, nadat dank werd uitgebracht aan de leden voor de steun waardoor het houden van dit congres mogelijk werd gemaakt.

EINDE.

y

3

AEDI 559362
DAT. 24 OKT. 1960
RU

R A P P O R T VAN K/CH.

No. :2927

Betreft: Oprichting Vereniging van Zuid-Molukkers: "USDEK".

Van _____ werd vernomen, dat na het vertrek van de Indonesische Vertegenwoordiger naar Indonesië, te Den Haag onder de naam "Usdek" een vereniging is opgericht van Zuid-Molukkers, die naar aanleiding van de oproep van SOEBANDRIO aan de Indonesiërs, om naar Indonesië terug te keren, verklaard hebben, achter SOEKARNO te staan, te willen medewerken aan de opbouw van Indonesië en bij hun Nederlandse werkgevers 1 dag in staking zijn gegaan met het doel te propageren voor de overdracht van Nieuw-Guinea aan Indonesië. Verdere bijzonderheden daarover zijn nog niet bekend.

MANUSAMA was van mening, dat het hier een groep ontevreden Ambonezen betreft, waarover hij nog doende is inlichtingen in te winnen

21.10.60.

31 oktober 1960

ACC	570587
Dep.	
DAT.	11 NOV 1960
NR.	1

RAPPORT VAN E

AAN: HB- K/CH

No. : 97813

Betr.: Rede van S. SIWALETTE in Amsterdam.

Bijl.: A.

Typ. : P.

Op 27-10-1960 werd
volgende bericht

het
ontvangen.

De gestencilde rede, uitgesproken door de USDEK-leider SIWALETTE, op het congres van de Socialistische Jeugd organisatie te Amsterdam, gaat als bijlage A. hierbij.

A.
94813

Mijnheer de voorzitter,
Dames en Heren,

Als Indonesiër ben ik U heel erg dankbaar voor deze spreekbeurt, omdat mijn nationale plicht mij gebiedt, waar dan ook ter wereld steeds op te komen voor de rechten en aanspraken van mijn land. Zodoende is het begrijpelijk, dat ik veel aandacht besteed aan het probleem Irian-Barat, dat sinds de overdracht van de soevereiniteit aan Indonesië nog steeds een waar geschilpunt vormt voor Indonesië en Nederland, waardoor in de loop van genoemde periode een dusdanige verslechtering in de betrekkingen der beide landen zich heeft gemanifesteerd, met als laatste noot de verbreking der diplomatieke betrekkingen tussen beide landen op 17 augustus jl. op initiatief van Indonesië. Mag ik even terloops een tipje van de sluier Irian-Barat oplichten?. In verband met bovengenoemde overdracht van de soevereiniteit aan Indonesië, wil ik gaarne de volgende kanttekening maken, wat betreft Irian-Barat.

Toen de Nederlandse regering bij de erkenning van de Indonesische onafhankelijkheid besloot, vooralsnog geen afstand te doen van Irian-Barat, zullen er onder degenen, die op deze houding hebben aangedrongen, weinigen geweest zijn, die bewogen werden door de hartewens, de Papoea's op te voeden. Voor de verbreiders van het Christendom mag dit motief belangrijk geweest zijn, voor anderen zal de hoop, dat Irian-Barat in economisch opzicht voordeel zou gaan opleveren wel de oorzaak geweest zijn van de plotselinge belangstelling, die ze voor het tot dan toe vergeten eiland aan de dag legden. Aldus Prof. Fahrenfort in zijn artikel in het dagblad "HET PAROOL" van vrijdag, 7 oktober jl.

Vanaf 27 december 1949, het moment van de soevereiniteitsoverdracht tot 17 augustus 1960, het moment van de verbreking der diplomatieke betrekkingen tussen Indonesië en Nederland, dus ongeveer 10½ jaar lang, heeft Nederland één en hetzelfde standpunt verdedigd, namelijk de handhaving van de Nederlandse soevereiniteit in Irian-Barat. Daarmee heeft Nederland zó lang niets anders gedaan dan zijn prestige verdedigd. Immers, en wéér grijp ik naar mijn citaat uit Fahrenfort's artikel, aanvankelijk verdedigde Nederland de handhaving van zijn soevereiniteit in Irian-Barat om diens toekomstige economische voordelen.

Maar toen dit motief onhoudbaar werd, en Nederland niet alle prestige tegenover Indonesië wilde verliezen, toen is er een ander motief ten tonele gebracht, nl. de "mission sacrée", de heilige plicht van Nederland om de autochthone bevolking van Irian-Barat op te voeden en te leiden op de weg naar zelfbeschikking. Die heilige plicht is mijns inziens ten tonele gevoerd, louter uit prestige-overwegingen. Immers, oorspronkelijk was die heilige plicht niet aanwezig. Zij is bij wijze van spreken, plotseling uit de lucht komen vallen. En nu, let U maar op het "cocktail-incident" van minister-president De Quay en op de rede van minister Lups in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, waarbij het vraagstuk Irian-Barat tenderde te worden geïnternationaliseerd. Wel, die heilige plicht is naar mijn bescheiden mening, bij wijze van spreken, plotseling aanstalten gaan maken om in lucht op te gaan. Een waarachtig bijbelse gang van zaken, namelijk: Van lucht zijt gij gekomen en tot lucht zult gij wederkeren!

Het is, zoals Prof. Röling het in zijn boek "Nieuw-Guinea, wereldprobleem" heeft geformuleerd, een prestige-factor voor Nederland geworden, die hele Irian-Barat-kwestie, terwijl voor Indonesië deze kwestie heel anders geworteld ligt.

En dat is nu het onderwerp, waar ik vanavond over zal gaan praten:

"IRIAN-BARAT, DE NATIONALE CLAIM VAN INDONESIA".

Allereerst iets over de benaming en dergelijke van het betwiste gebied door Indonesië en Nederland.

INDONESIA noemt het Irian-Barat, vastgelegd als integrerend deel van Republiek Indonesië in de grondwet van 1945, in die zin, dat het grondgebied van Republiek Indonesia volkomen identiek is aan het grondgebied van het voormalige Nederlands-Indië, in de langste zich uitstreckende van Sabang tot Merauke. En Merauke is een plaatsje in de zuidoosthoek van Irian-Barat!. Irian-Barat is een provincie van Indonesië, met als voorlopige hoofdplaats Soa-Siu. Let wel, een provincie, met een eigen streekraad, en met eigen vertegenwoordigers in de "Madjelis Permusjawaratan Rakjat", het Indonesische Parlement. Politiek bezien, heeft Indonesië, naast het hoofd te bieden aan talloze grote problemen,..... politiek bezien, heeft Indonesië Irian-Barat veel meer vooruitgebracht dan wat Nederland totnutoe heeft bereikt.

Wellicht rijst bij U de vraag : Is het niet zo, dat Irian-Barat uiteindelijk veel verder komt met Nederland dan met Indonesië ? Mag ik U in verband daarmee weer verwijzen naar het meergenoemde "HET PAROOL"-artikel van Prof. Fahrenfort. Deze "schrijftafeletnoloog" zoals hij zichzelf noemde, schreef het volgende: Nederland zal niet de tijd ter beschikking staan, nodig om de heterogene Papoea-groepjes tot een natie te verenigen. Daartoe zouden de Nederlanders daar toch zeker wel een eeuw moeten blijven. Een optimistische schatting: de westeuropese naties hadden voor hun vorming aan duizend jaar nog niet genoeg. Let ook op de Benelux, die na een twintig jaar onderhandelen nog niet volledig werkt. En de vorming van een natie is toch waarlijk nog wel een proces van langere adem dan het doen werken van enige economische afspraken". Tot zover Prof. Fahrenfort.

Met andere woorden: "Uiteindelijk" zou dan betekenen, optimistisch genomen, over honderd jaar. Zo lang zal Nederland, ceteris paribus alle overige omstandigheden gelijkblijvende, niet in Irian-Barat willen blijven, terwijl Indonesië tot de laatste dag, tot de dag des oordeels, Irian-Barat zal blijven leiden, gelijk en gelijkwaardig als alle andere provincies van de archipel.

Weliswaar denkt men over tien jaar wat te bereiken, maar zal de autochthone bevolking van Irian-Barat nog lang op de door ieder mens zo zeer gegeerde vrijheid kunnen wachten, vlak voor de door Indonesië wijd openstaande vrijheidsdeur? Zal de autochthone bevolking van Irian-Barat nog lang op de door ieder mens zo zeer begeerde vrijheid kunnen wachten, temidden van de reusachtige drang van overheerste volken in de wereld naar vrijheid, met als centrum het werelddeel Afrika ?

Thans iets over de benaming en dergelijke van het betwiste gebied door Nederland.

NEDERLAND noemt het gebied Nederlands Nieuw-Guinea, daarbij dezelfde manier volgend als bij Nederlandse Antillen en het voormalige Nederlands-Oost-Indië. Is het dan niet begrijpelijk, dat Indonesië Nederland beschuldigt van een koloniale houding tegenover Irian-Barat ?

Als Nederlands Nieuw-Guinea kan het gebied moeilijk de status van een provincie van Nederland verkrijgen.

Het is en blijft een overzees gebiedsdeel, hoogstens met een eigen raad, zoals Nederland toen in het voormalige Nederlands-Oost-Indië gemanouvreerd heeft met de zogenaamde "Volksraad" en "Raad van Indië". Maar, dat vertegenwoordigers van de autochthone bevolking van Irian-Barat ééns kunnen aanzitten als leden van de Staten-Generaal, is eenmaal uitgesloten, om de eenvoudige reden dat Nederland hen zelfbeschikking heeft beloofd. Het behoeft natuurlijk geen betoog, dat bedoelde vertegenwoordigers wél de zitting van de Staten-Generaal kunnen volgen, maar vanaf de gereserveerde publieke tribune.

Weer grijp ik terug naar het bewuste artikel van Fahrenfort in het dagblad "HET PAROOL" : Deze schreef: "Het is natuurlijk een merkwaardig verschijnsel, dat een klein land als Nederland in ver verwijderde streken een vreemd volk van geringe ontwikkeling wenat te besturen".

Mijnheer de Voorzitter,
Dames en Heren,

Uit één en ander is, dunkt mij, duidelijk gebleken, dat Irian-Barat een NATIONALE CLAIM vormt voor Indonesië. Elke Indonesiër, van welke politieke of religieuze groepering hij ook afkomstig is, stelt als eis de onmiddellijke overdracht van Irian-Barat aan Indonesië. Kan men van elke Nederlander zeggen, dat hij als eis stelt een handhaving van de Nederlandse souvereiniteit in Irian-Barat totdat de autochthone bevolking van dat gebied rijp is voor zelfstandigheid ? Neen, U, mijnheer de voorzitter, dames en heren, vormt daarop een uitzondering, alsook de Vereniging Nederland-Indonesië, de Pacifistisch-Socialistische Partij, vooraanstaande figuren van de Gereformeerde Kerk, de Communistische Partij, enzovoorts, enzovoorts. Terwijl bij de rest een nieuwe eis naar voren is gekomen, nl. internationalisering van het vraagstuk Irian-Barat. Naar mijn bescheiden mening is ook de Nederlandse Regering op deze nieuwe eis overgestapt, en de rede van minister Luns in de Algemeen Vergadering van de Verenigde Naties heeft mij inderdaad in mijn mening gesterkt. In verband hiermee schreef Doctor Van Raalte in het weekblad "Vrij Nederland" van 15 oktober jl. het volgende: "Minister Luns kan blijkbaar niet nalaten koppig te ontkennen, dat er iets nieuws aan de hand zou zijn, en dat krampachtig gedoe komt gewoonweg hieruit voort,

komt gewoonweg hieruit voort, dat hij niet wil toegeven dat er in wezen toch wel een verschil is tussen het Nederlandse beleid met betrekking tot Nieuw-Guinea thans en het beleid van nog maar enkele jaren geleden".

Zo zal, bij internationalisering van het vraagstuk Irian-Barat, zonder toezicht van Nederland vooropgesteld, de heilige plicht van Nederland om de autochthone bevolking van Irian-Barat op de weg naar zelfbeschikking te leiden ineens verdwenen zijn. Een nogal vreemd aandoend heilige plicht !

Dat was het veranderde standpunt, waar ik in het begin van mijn praatje over gehad heb. De plicht om de autochthone bevolking van Irian-Barat te leiden op de weg naar zelfbeschikking, wil Nederland prijsgeven in ruil voor internationalisering van het vraagstuk Irian-Barat. Ik vraag mij af, of deze wijziging van standpunt van de Nederlandse Regering niet of niet mede is veroorzaakt door de maatregel van President Soekarno de diplomatieke betrekkingen tussen Indonesië en Nederland te verbreken, welke maatregel toendertijd door enkele kringen in de Nederlandse perswereld, en zelfs, als ik mij niet vergis, ook door een officiële woordvoerder van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, als onbetekenend werd aangeduid.

Mijnheer de Voorzitter,
Dames en Heren,

Ik stel het mij zo voor, dat Indonesië geen bezwaar zal hebben tegen internationalisering van het vraagstuk Irian-Barat. Wel zal Indonesië daar onmiddellijk de voorwaarde aan verbinden: "Mits overgedragen aan Indonesië !". Dat is misschien het knelpunt geweest voor Generaal Nasution in zijn bespreking met de premier van Malaja over de intussen bekendgeworden bemiddelingspoging van Tengku Abdul Rahman. Wij kunnen in verband daarmee niets anders doen dan te zeggen: "Wait and see". Maar ondertussen is het onze heilige plicht om het Nederlandse volk op legale manier voor te lichten, dat de beste oplossing van het Irian-Barat-vraagstuk is gelegen in een onmiddellijke overdracht van het gebied aan Indonesië. Nog beter en effectiever zou zijn, het verstreken van een dergelijke voorlichting aan de autochthone bevolking van Irian-Barat zelf. Ik zou U heel sterk willen aanraden om onverwijld een gezamenlijk front te vormen met de andere groepen, zoals de Vereniging Nederland-Indonesië, de Pacifistisch-Socialistisch

de pacifistisch-Socialistische Partij, vooraanstaande figuren van de Gereformeerde Kerk, de Communistische Partij, enzovoorts, teneinde het Nederlandse volk te doordringen van de noodzaak Irian-Barat over te dragen aan Indonesië, hetzij eigenhandig, hetzij onderhands via de Verenigde Naties.

Mijnheer de Voorzitter,
Dames en Heren,

Het zou U wellicht opgevallen zijn, dat ik niets of haast niets heb gezegd over de worsteling tussen Indonesië en Nederland om Irian-Barat in de afgelopen tien jaar, zowel via rechtstreeks contact als via de Verenigde Naties. Dat alles mag, naar mijn mening als bekend worden verondersteld. In enkele gevallen is Indonesië heel erg mild geweest in zijn voorwaarden, tot groot voordeel van Nederland. Het heeft niet kunnen baten.

En daarom heb ik in mijn praatje geprobeerd het vraagstuk enigszins anders aan te pakken, in de hoop meer succes te zullen boeken en meer weerklank te zullen vinden bij het Nederlandse gehoor.

Mogelijk zullen enkele hier niet besproken kwesties straks aan de orde komen bij de rondvraag. Ik stel mij vanzelfsprekend beschikbaar voor het beantwoorden van de nodige vragen, met steun van mijn mede-USDEK-leiders. Ik spreek hier inderdaad als USDEK-leider, die zich tot doel heeft gesteld de terugkeer te bevorderen van hier te lande verblijvende Indonesiërs naar Indonesië, en in afwachting daarvan zoveel mogelijk proberen mee te doen aan de onvoltooide revolutie van Indonesië.

Mijnheer de Voorzitter,
Dames en Heren,
Ik dank U voor Uw aandacht.

Uitgesproken door USDEK-leider de heer S. Siwalette op het Congres van de Socialistische Jeugd Organisatie te Amsterdam.

Medemblik, 20 oktober 1960.

(4)

ACD/570 953
AT. -4 NOV. 1960
841

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 2941

Betreft: De Ambonese organisatie "Usdek".

Op donderdag 20 oktober 1960 werd vernomen dat, de organisatie Usdek ("Usaha Dewan Kepulangan" of wel organisatie tot het bewerkstelligen van terugkeer naar Indonesië) een federatie van verschillende kleine groepen ontevreden Ambonezen is.

Hiertoe behoren de Geraken Nusa Ina, te voren staande onder leiding van WAIRATA, de Gosm (Geboengan Organisasie Suku Maluku) van SIWALETTE, de Crams-groep van Kores TAMAELA resp. ondergebracht in de woonoorden Golflinks en Medemblik, en de aanhangers van TILAPARY in het woonoord De Kemp.

De Usdek heeft op 11 september 1960 in de Dierentuin alhier een vergadering gehouden om te demonstreren voor terugkeer naar Indonesië.

Telegrammen daarover werden gezonden aan de Indonesische regering te Djakarta, terwijl tevens in een telegram aan SOEKARNO om hulp werd aangeboden bij de bevrijding van Nieuw Guinea.

Volgens omvat deze groep hoogstens 300 personen, vrouwen en kinderen mede gerekend. Op de vergadering, welke onder leiding van SIWALETTE en Kores TAMAELA stond, waren slechts 150 personen aanwezig.

Of genoemde organisatie contact onderhoudt met gelijkgerichte groepen van Ambonezen in Indonesië of op Nieuw Guinea, is niet bekend.

1.11.60.

ACD/ 571278

Dag

7 - 7 NOV. 1960

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 2946

Betreft: SIWALETTE

Over de door de "Socialistische Jeugd Nederland" gehouden propa-
ganda-avond op 17.10.1960 te Amsterdam werd nog
het volgende vernomen.

De redevoering van SIWALETTE, die hij van papier oplas, was een
overzicht van hetgeen zich rondom Nieuw Guinea heeft afgespeeld vóór
tijdens- en na de overdracht van de soevereiniteit in Indonesië.

E.e.a. zó geformuleerd, dat absoluut en klaar moest blijken, dat
Nieuw Guinea "rechtens" bij Indonesië behoort en dat het voor Neder-
land nu niet anders dan een "prestige-kwestie" is, om Nieuw Guinea te
behouden.

Al hetgeen spreker betoogde leidde slechts tot één conclusie:
"onmiddellijke teruggave van Nieuw Guinea aan Indonesië". Is dit een-
maal gebeurd - aldus spreker - dan zal er van Indonesische zijde
weinig bezwaar bestaan tegen internationaal toezicht op de "opvoeding
van de Papoea". Spreker beweerde, dat dit ook de basis was van het
recente gesprek tussen NASUTION en de premier van Malaya.

Bij de rondvraag bleek al spoedig, dat SIWALETTE niet in staat
was om de gestelde vragen naar behoren te beantwoorden.

Waar dit nodig was, sprong hem bij. Eén van de ge-
stelde vragen was, of het juist was, dat SIWALETTE onlangs naar Rome
is gereisd om President SUKARNO - die daar op doorreis vertoefde - te

ontmoeten...

ontmoeten.

SIWALETTE antwoordde, dat hij "zijn Bapak" (lees: SUKARNO) had gesproken over de mogelijkheid van terugkeer naar Indonesië van de leden van de "USDEK".

Bij deze gelegenheid zou SUKARNO aan SIWALETTE de verzekering hebben gegeven, dat hij - SUKARNO - dit probleem direct zou behandelen na terugkeer in Indonesië.

had tenslotte nog gezegd, dat de USDEK reeds 250 leden telde, die allen hopen in de naaste toekomst naar Indonesië te kunnen terugkeren.

4.11.60.

4

586503
Dupl.
DAT 3 MAARI 1961

R A P P O R T VAN K/CH.

No. : 3139

Betreft: Bond van ex-K.N.I.L. militairen.

Van op 14 februari^{j.1.} het volgende vernomen. deelde mede, dat het bestuur van de Bond van ex-K.N.I.L. militairen thans uit 11 leden bestaat,

Het werkelijke aantal leden van de Bond bedraagt momenteel 180, doch het aantal sympathiserenden onder de Ambonezen is om en bij de 800, w.o. zich leden van de P.P.S. bevinden, welke

ijveren voor een terugkeer naar Indonesië. De Bond kan de plannen betreffende zelfverzorging van haar leden niet aanvaarden, doch gaat wel accoord met een onderbifenging van de oudere leden te Moordrecht, waar door de Nederlandse regering eerst een kamp, toen een woonoord en daarna een woonwijk zou worden gevestigd en waar tenslotte nu eengezinswoningen voor de Ambonezen komen. De Bond kan er evenwel niet mee instemmen, dat aldaar ook Ambonezen-jongeren worden ondergebracht, aangezien onder hen minder belangstelling voor Ambon bestaat en zij tenslotte toch opgaan in de Nederlandse gemeenschap.

28.2.61.

RAPPORT VAN K/CH.

nr. 3342

Betreft: Bond Ex- K.N.I.L.-militairen.

ACDI	606749
Dupl.	
DATE	9 AUG. 1961
Bijl.	

De Bond van Ex-K.N.I.L.-militairen volgt een andere weg dan SIWALETTE waar het de terugkeer ^{naar Ind} van leden betreft. Ook onder hen zijn circa 100 gezinshoofden, die naar Indonesië wensen terug te gaan in verband waarmee de Bond destijds via het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Den Haag aan de Indonesische Regering heeft voorgesteld aan alle bij de Bond aangesloten leden schriftelijke toestemming te geven tot terugkeer naar ambon, uitbetaling ^{daarvoor} van het volle pensioen gedurende de tijd dat zij bij het Knil. waren en volledige vrijheid van beweging bij aankomst in Indonesië. Met de uitbetaling van het pensioen heeft de Indonesische Regering reeds ingestemd zodra betrokkenen in Indonesië zijn gearriveerd. Het wachten is nu nog op de instemming met de andere voorwaarden.

7.8.61.

607375

Dupl.
DATE 14 AUG. 1961
Bl.

RAPPORT VAN K/CH:

no. 3354

Betreft: De Ambonese groep K.R.P.P.T.

Van _____ werd op 4.8. '61 het volgende vernomen. De Ambonese groepering K.R.P.P.T. bestaat uit leden afkomstig uit de meest Zuidelijk gelegen Maluku-eilanden. De K.R.P.P.T.- leden zijn overwegend ex- KNIL- militairen die eerst ná de oorlog in militaire dienst kwamen. Bijna alle leden zijn, of rooms katholiek, of protestant. Als Ambonezen groepering geven zij de Nederlandse instanties bijzonder weinig last. Zij hebben geen uitgesproken politieke ambities; hun leuze is "vestiging in Nederlands Nieuw-Guinea in afwachting van het tijdstip dat voor hen vestiging op Ambon aanvaardbaar zal zijn. Zij zijn anti-republiek Indonesië. In geen enkel opzicht is de groepering extreem en over het algemeen houden de leden zich aan de richtlijnen die door de Nederlandse overheid voor de Ambonezen zijn gesteld.

11.8.61.

~~610409~~

Verbinding: 95.

No.: 591/61.

Datum: 7 september 1961.

Onderwerp: Viering van de Onafhankelijkheidsdag van de Republiek Indonesië
door een groep Ambonnezen in de gemeente Delfzijl.

Ev. 610228

CDI	610409
Exp.	—
DAT.	12 SEP. 1961
Byl.	/

Onderwerp: Viering van de Onafhankelijkheidsdag van de Republiek Indonesië, door een groep Ambonnezen in de gemeente Delfzijl.

~~J. H. J. J.~~
11 SEP. 1961

DAI.
Bijl.

Co 610228

Ter aanvulling op het gestelde in ons rapport dd. 1 september 1961, betreffende de viering van de Onafhankelijkheidsdag van de Republiek Indonesië, door een groep Ambonnezen in de gemeente Delfzijl, op donderdag 17 augustus 1961, bericht ik U, dat de daarin genoemde verenigingen uit ongeveer 23 à 25 leden bestaat.

De tweede vereniging van de Ambonnezen, waarvan de naam en de samenstelling van het bestuur bij het sluiten van bedoeld rapport nog niet bekend waren, blijkt thans te zijn genaamd:

"Garakan Nusa Ina Aliran Fulang Di Indonesië".

Vrij vertaald wil dit zeggen: "Stromingen tot terugkeer naar Indonesië van de Beweging van het Moederland".

Het bestuur bestaat uit de volgende personen:

Deze vereniging telt ongeveer 18 à 20 leden.

De naam van de vereniging wordt gemakshalve afgekort tot G.N.I.A.F.D.I.

In de woonwijk, wonen ook enige z.g.n. "partijloze" gezinnen, die zich niet met de verenigingen zouden ophouden.

Volgens bekomen inlichtingen, zouden er een paar vrouwen zijn vertrokken uit de Ambonnezenwijk, die niet genegen zouden zijn om met hun echtgenoot terug te keren naar Indonesië. Deze vrouwen zouden zich ophouden bij familieleden, elders in Nederland woonachtig

E I N D E .

7 september 1961.

Verbinding: 95.

Delfzijl

No.: 586/61.

Datum: 5 september 1961.

Onderwerp: Viering van de Onafhankelijkheidsdag van de Republiek Indonesië
door een groep Ambonnezen in de gemeente Delfzijl.

ACDI	670220
Dupl.	/
DAT.	7 SEP. 1961
Bijl.	/

Onderwerp: Viering van de Onafhankelijkheidsdag van de Republiek Indonesië, door een groep Ambonnezen in de gemeente Delfzijl.

In verband met de te verwachten onregelmatigheden tijdens de viering van de onafhankelijkheidsdag van de Republiek Indonesia, door een aantal bewoners van de Ambonnezenwijk te Farmsum, gemeente Delfzijl, op donderdag 17 augustus 1961, is dezerzijds omzichtig gesurveilleerd in de onmiddellijke omgeving van deze wijk.

Te omstreeks 7.00 uur, werd waargenomen, dat van een elftal woningen de Indonesische vlag werd uitgestoken, terwijl voor perceel Schepperij No. 21 de Indonesische vlag aan een vlaggemast voor de woning werd gehesen.

Omstreeks 8.00 uur werd voor perceel Schepperij No. 2 een geluidsversterker, aangesloten op een pick-up, geplaatst, waarmede de gehele dag muziek ten gehore werd gebracht.

Om 9.30 uur werden onder leiding van een zestal ouderen personen, kinderspelen gehouden op de openbare weg Schepperij en wel hoofdzakelijk voor perceel No. 21. Van daaruit werden de kinderen ook getretd op snoep. De kinderspelen duurden tot ongeveer 11.30 uur, terwijl er ongeveer twintig kinderen aan hebben deelgenomen.

Van 15.30 uur tot 17.00 uur werden er op een achter de woningen gelegen weide, volley-balwedstrijden gehouden waaraan ongeveer 15 personen deelnamen. Een zestal volwassenen en enige kinderen waren de toeschouwers.

Te omstreeks 20.00 uur werden de feestelijkheden voortgezet in de percelen Schepperij No. 21 en Olderman No. 13. Het geheel had een zeer rustig verloop, wat zeer mogelijk een gevolg is geweest, dat anders-denkend zich niet in de onmiddellijke omgeving van de feestvierenden hebben opgehouden.

Gebleken is, dat omstreeks 6.00 uur een onbekend aantal ambonnezen met een autobus van de Damster Auto Maatschappij was vertrokken naar Arnhem. Deze personen waren omstreeks 17.00 wederom terug. Aangenomen wordt dat deze personen niet tot de groep Indonesië gezinden behoorden en daarom juist op die dag zijn vertrokken uit de woonwijk.

Bij informatie is gebleken, dat de Ambonnezen in de gemeente Delfzijl, uit twee groepen bestaan, die allen het zelfde doel nastreven, terug naar Indonesië, (Ambon Zij hebben allen de Onafhankelijkheid van de Republiek Indonesië gevierd.

De groep waarvan de leider is, vierde deze dag in het openbaar, met vlaggen, muziek en kinderspelen.

Deze groep genaamd "Garakan-Nusa-Ina", vrijvertaald "Beweging van het Moederland", bestaat uit de volgende bestuursleden, t.w.:

De andere groep, maar iets gematigder, zijn op de Onafhankelijkheidsdag naar Arnhem geweest en vierden 8s-avonds het feest binnenshuis in de woning van

De naam van deze groep is tot op heden niet bekend geworden, wat eveneens het geval is met de samenstelling van het bestuur.

E I N D E .

1 september 1961.

GEMEENTEPOLITIE VUGHT

AEDI 628904	
Dupl.	
DAT.	8 FEB. 1962
Bijl.	/

De Heer Hoofd van de Binnenlandse
Veiligheidsdienst
te
's-GRAVENHAGE.-

Uw kenmerk:

Uw brief van:

Ons kenmerk

Vught

--

--

ID 2350.

Datum 6 februari 1962.

Onderwerp: Belangenorganisaties van
h.t.l. verblijvende Ambonezen.

Ik heb de eer U hierbij te Uwer informatie te doen toekomen een fotocopie van een gestencilde circulaire, ten dele verspreid onder-, anderdeels over de post toegezonden aan de bewoners van de Ambonezenwoonoorden "Donsel" te Nistelrode en "De Biesen" te Barneveld.

In deze circulaire

wordt de oprichting per 24 december 1961 te 24.00 uur aangekondigd van een nieuwe Ambonezen-organisatie, de "Perdjuangan Maluku Baru" (afgekort: PeMalBa). Voorts worden in deze circulaire de reeds bestaande organisaties van hier te land verblijvende Ambonezen beschuldigd van corruptie, het nastreven van eigen belang, en een gezapig nietsdoen. Doel van de PeMalBa zou zijn: het ontketenen van een langzaam-aan-actie tegen de Nederlandse regering, en het tegengaan van assimilatie van de Ambonezen met de Nederlanders, een en ander zo nodig met middelen à la de "F.L.N.", met welke organisatie de PeMalBa volgens de circulaire reeds zou samenwerken. Naar U moge blijken is de circulaire niet ondertekend. Omtrent de zetel en het bestuur van de nieuw-opgerichte organisatie zijn mij geen gegevens bekend geworden

/ De Hoofdinspecteur van politie,

Bijlagen:

-1-

Kontras

Sepuluh setre kemari di Belanda maka perjuangannya Maluku itu dipertajamkan oleh beberapa partai politik yang sudah sekam yang ini parahnya... N I H I U... (korupsi, tjarit kadera) maka kelompok dijadi panguku kegi, maka dengan sendirinya soal rasial akan di injap dari muka bumi. (kasting ala) Dari itu, dan bahwa Maluku berwujud dari venter alampar, seluntir bagair pada jama la maki katang raga-raga pangaaji

U N T U K D I K E T A H U I

Pada hari ahad 24 desember 1961 pukul 24.00 telah lahir suatu organisasi yang bernama POMALBA (Perjuangan Maluku Baru) POMALBA itu bukan partai politik, bukan kesatuan nasional bukan hubungannya politis, bukan organisasi Keristoni dll. POMALBA adalah suatu ikatan garutu yang kukuh, yg tidak memperpedukari agama, letaknya pulau-pulau, tetapi anak-anak Maluku adalah di dalam buku jang asli, berjuang untuk Maluku. 1. Untuk jang bukar kemerdekaan Maluku, dengan dijalan apa dan bergalumpang (diluar ke komunisme) 2. Mendobak sekiranya kolonggan apapun untuk kesatuan Bangsa Keliki jang resmi.

1. Untuk jang bukar kemerdekaan Maluku, dengan dijalan apa dan bergalumpang (diluar ke komunisme) 2. Mendobak sekiranya kolonggan apapun untuk kesatuan Bangsa Keliki jang resmi.

0000000000

Ala kol pasand tjar-kajar korek dong Bangsa, katang parlu ala nua kemari... termasuk... POMALBA di jipuka selamat hari Natal dan tahun Baru. 0 mese-meso 0.

Murjar, Sekianlah... POMALBA

RAPPORT VAN F.

No. : 4253

Betreft : R.M.S. aangelegenheden.

CDI 687959
dupl.
DAT. 17 JUNI 1963
Bijl.

Van dat werd vernomen, opgenomen zal worden in de leiding van de RMS in Nederland (MANUSAMA c.s.). Het initiatief voor het aantrekken van zou zijn uitgegaan van een groep Ambonese dominees. zelf heeft zich bereid verklaard op uitdrukkelijke voorwaarde, dat hij de algehele politieke leiding van de RMS in handen zal krijgen. Ir. J.A. MANUSAMA verzet zich hiertegen - hoe kan het anders - met hand en tand. De overige leden van de RMS-leiding zouden als hun mening te kennen hebben gegeven, dat alles beter is dan het dode spoor waarop de RMS tegenwoordig gerangeerd staat.

5.6.63

de Haag

F	ACDI/ 017208
	Dupl. _____
	DATUM 22 FEB. 1966
F	Bijl.

11 februari 1966.

Verbinding: No. 12.

Agenda: No. 4770.

Betreft: Ambonezen

Bijlagen:

in Nederland. overzicht
 betreffende Ambonese organisati
 overzicht het resultaat van een o
derzoek dat dezerzijds werd ingesteld om een beter in-
zicht in de betreffende organisaties te verkrijgen, aan
gezien deze hun activiteiten dikwijls ook in deze ge-
meente ontplooiën.

EINDE/

DE AMBONEZEN IN NEDERLAND

De in Nederland verblijvende Molukkers, bestaande uit de bevolkingsgroepen Ambonezen, Ternatanen, Keiezen en Tanimbarezen noemen wij als gewoonlijk "de Ambonezen".

Toen op 27 juli 1950 in Indonesië het K.N.I.L. werd opgeheven, werden de Ambonese militairen, die een tijdelijke K.L.-status kregen, naar Nederland overgebracht.

Bij aankomst in Nederland, in het voorjaar van 1951, werden zij gedemobiliseerd en waren hiermede hun militaire status kwijt. De groep bestond uit totaal 12500 zielen, die inmiddels tot dit jaar is aangegroeid tot ongeveer 25000 zielen. Hiervan wonen + 20500 in woonoorden en woonwijken en de rest daarbuiten verspreid over geheel Nederland.

Door persoonlijke tegenstellingen onder de Ambonezen vond spoedig na aankomst in Nederland de versplintering plaats in het vormen van tientallen kleine en grote belangenorganisaties. Deze belangenorganisaties kregen echter een politieke tendens door hun activiteiten met betrekking tot het gezamenlijk politiek hoofd doel, de terugkeer naar een vrij Zuid-Molukken, de R.M.S. (Republiek Maluku Selatan), welk streven door de verschillende organisaties weliswaar verschillend werd geïnterpreteerd. Zodoende was en is het tot op heden nog een ongelooflijk verward geheel, zonder dat in de organisaties zelf een positieve lijn te trekken valt.

De controversen in het Ambonese kamp, de politieke verhouding tussen Nederland en Indonesië in de laatste 15 jaar, teleurstelling en andere factoren, leidde tot het ontstaan van de pro-Indonesische en pro-R.M.S. groeperingen.

De huidige pro-Indonesische organisaties met hun besturen zijn:

1. B.P.P.P.S. - R.I. - Pantjasila

2. P.N.I. (Persatuan Nasional Indonesia)

3. G.N.I.A.P.D.I. (Gerakan Nusa-Ina Aliran Pulang di Indonesia)

4. _____, is leider van de Mohamedaanse groep Ambonezen uit het woonoord Wijldemerck-Balk, Friesland, die terug willen keren naar Indonesië.

De pro-Indonesische groep omvat in totaal naar schatting 1500 zielen. Zij hebben zich bij de R.I. Ambassade als Indonesiër laten registreren, doch zijn niet in het bezit gesteld van een Indonesisch paspoort.

Bovengenoemde organisaties zijn weer ondergebracht bij de P.G.R. (Permai Gotong Rojong), een in februari 1965 op initiatief en onder leiding van de Indonesische Ambassade te 's-Gravenhage opgerichte z.g. sociale vereniging met een politieke achtergrond. Tot deze vereniging kunnen alle in Nederland wonende Indonesiërs als lid toetreden.

Het overkoepelende lichaam dat de belangen van de pro-Indonesische organisaties behartigt bij de Nederlandse Regering (Commissariaat Ambonezen Zorg) is de,

BADAN PENGURUS UNTUK C.A.Z.

De leidende figuren van de R.M.S. (Republiek Maluku Selatan) in Nederland zijn:

1. Dr. J.P. NIKIJULUW,
2. Ir. J.A. MANUSAMA,
3. Pieter Willem LOKOLLO

De grootste en belangrijkste belangenvereniging van de R.M.S. is de B.P.R.M.S. (Badan Perwakilan Rajat Maluku Selatan).

Het bestuur bestaat uit:

Teneinde de innerlijke verdeeldheid in de R.M.S.-organisaties zo goed mogelijk op te vangen zijn de B.P.R.M.S. en vijf andere organisaties samengebundeld in het pas in het leven geroepen orgaan, de

F.B.P. (Federatie Badan Persekutuan)

Buiten de F.B.P. staan nog de C.R.A.M.S. (POLHAUPESY), de P.N.M.S. (Partij Nasional Maluku Selatan), waarvan de leider _____ als zeer recalcitrant bekend staat en de leider revolutionair ingesteld zijn; en de leden van de Bond-ex. Knil, gevestigd in Leerdam.

Ook bij de Ambonezen is het geestelijk leven nauw verweven met hun politiek denken.

Behalve de Mohamedaanse Ambonezen zijn zij aangesloten bij drie Christelijke Kerkgenootschappen.

Deze zijn:

1. G.I.M. (Geredja Indjili Maluku), Moluks Evangelische Kerk. Deze staat onder leiding van Ds.

Als invloedrijk persoon in de G.I.M. en bekend staat als de verpolitiekte dominee wordt genoemd Ds. METIARY.

2. G.P.M.T. (Geredja Protestan Maluku Tenggara), Z.O. Molukse Protestantse Kerk. Bij deze Kerk zijn alleen de Prot. Keiezen aangesloten, van de z.g. groep TALABUN.

Zij willen aansluiting bij de N.H. Kerk.

3. G.P.M.B. (Geredja Protestan Maluku Djemaat Darurat), Noodgemeente van de Molukse Protestantse Kerk in Ambon.

Bij deze Kerk zijn de adspirant repatrianten aangesloten.

De R.M.S.-organisaties houden nauw contact met het "OUD STRIJDERS LEGIOEN", de Papua nationalistische beweging in Nederland en de "STICHTING DOOR DE EEUWEN TROUW", die in hun doelstellingen niet los te zien zijn van de R.M.S. activiteiten.

De Stichting "DOOR DE EEUWEN TROUW" werd als Nederlandse pressiegroep gevormd om een eventuele actie tot uitoefening van het zelfbeschikkingsrecht van het Zuid-Molukse volk, zowel moreel als financieel te ondersteunen.

Door oprichting van Jongerenorganisaties over geheel Nederland, trachten zij ook de aandacht en de sympathie van de jongere Nederlanders voor de Ambonese zaak te winnen.

D. Haag

ACD/ 826300
Dupl. <u> </u>
DATUM 6 MEI 1966
Bijl.

Verbinding: No. 12.

3 mei 1966.

Doss.: 170/154.

Onderwerp: Optocht pro-R.I.-Ambonezen.

Hierbij wordt het volgende medegedeeld.

Op 26 april 1966 verzamelde zich een 400-tal Ambonezen, behorende tot de groepering van in Nederland verblijvende pro-R.I.-Ambonezen op het Malieveld te 's-Gravenhage.

Door de Burgemeester van 's-Gravenhage werd onder No. 27354, afd. K.Z., d.d. 25-4-1966, aan deze groep vergunning verleend tot het houden van een optocht.

Om ongeveer 10.00 uur marcheerde deze groep van 400 mannen, vrouwen en kinderen, in optochtformati onder het meevoeren van spandoeken (waarop leuzen ware aangebracht, welke gelijkluidend waren aan die op de vergunning waren vermeld) en vooraf gegaan door een fluit orkest van het Malieveld af.

Langs de voorgeschreven route begaf de groep zich naar het Plein, alwaar halt werd gehouden. Door een delegatie van 5 man uit deze groep werd in het gebouw van het Ministerie van Buitenlandse Zaken een petitie overhandigd aan een ambtenaar van het Ministerie van Buitenlandse Zaken afdeling Indonesië.

Na de aanbieding van deze petitie zette de groep haar gang voort langs de tevoren uitgestippelde route naar de Ambassade van de Republiek Indonesia, Tobias Asserlaan 8.

Voor dit perceel maakten de deelnemers halt en front naar het gebouw van de Indonesische Ambassade. Door dezelfde delegatie van 5 man werd aan de Ambassadeur van Indonesië ook een petitie aangeboden. De Indonesische Ambassadeur begaf zich hierop naar buiten en hield een kleine toespraak gericht tot de optochtdeelnemers. Hij dankte in zijn toespraak namens de Indonesische Regering de Ambonezen voor hun betoonde trouw aan de Regering van de Republiek Indonesia en vroeg hen zich niet te laten afschrikken door de laatste gebeurtenissen in Indonesië aangezien hij de verzekering kon geven dat alles in Indonesië wel weer in orde zal komen. Hij als ambassadeur zal alles in het

werk stellen om de belangen van deze groep Ambonzen zo goed mogelijk te behartigen.

Na deze toespraak werd de hele groep uitgenodigd om in het Ambassadegebouw te komen voor het drinken van een kopje koffie.

Om ongeveer 1.30 uur waren alle deelnemers aan deze optocht weer in de gereed staande autobussen vertrokken.

Het een en ander had een ordelijk verloop.

EINDE.

G. Klaas
/ F
F

NO. 855725
Dapl. —
DATUM : 3 JAN. 1967
Bijl. 2

Verbinding: No. 12.

5 januari 1967.

Doss.: 170/161.

Onderwerp: Herdenkingsdemonstratie Ambonezen.

Hierbij wordt het volgende medegedeeld.
Op 27 december 1966 vond te 's-Gravenhage, in het kader van de herdenking van de soevereiniteitsoverdracht in het voormalige Nederlands Indië een demonstratie van de Ambonezen plaats.

Aan deze demonstratie werd door ongeveer 1000 Ambonese jongeren deelgenomen. Deze waren afkomstig uit verschillende over Nederland verspreid liggende Ambonese woonwijken en kampen.

Onder de deelnemers werden tevens een aantal Nederlandse jongeren opgemerkt, vermoedelijk waren het leden van de Jongeren Organisatie van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw".

De organisatie van de demonstratie lag in handen van het "Comité 27 december 1966 Pemuda R.M.S." (Comité 27 december 1966 van de R.M.S. Jongeren Organisatie), adres Bazarstraat 50 te 's-Gravenhage.

Voor het houden van deze demonstratie is door de Burgemeester van 's-Gravenhage vergunning verleend. Spandoeken met zich meevoerende, waarop goedgekeurde leuzen waren vermeld, marcheerden de deelnemers om ongeveer 11.30 uur af van het verzamelpunt Malieveld in optochtformatie langs een vooraf vastgestelde route in de richting van het Plein 1813. Hier stelden de demonstranten zich op voor het pand waar het Kabinet van de Minister-President is gevestigd.

Door een deputatie van 8 personen uit de groep werd in het gebouw een voor de Minister-President bestemde petitie overhandigd, welke door de Chef van het Kabinet, de heer , in ontvangst werd genomen.

Aan de Pers en belangstellenden werden door vertegenwoordigers van de Ambonese jongeren pamfletten uitgedeeld "Een appèl van de Zuid-Molukkers aan het Nederlandse volk".

(Een afschrift van bovendoelde petitie en een pamflet als bovengenoemd, worden bij dit rapport gevoegd)

afschrift.

's-GRAVENHAGE, 27 december 1966.

A a n
Zijne Excellentie de Minister President
Dr. J. Zijlstra
p/a Ministerie van Algemene Zaken
Plein 1313 nr. 4 - 5
te
's-GRAVENHAGE.

Excellentie,

Ondergetekenden, vertegenwoordigers van het overgrote deel van vrije Zuidmolukse jongeren in woonoorden of woonwijken, dan wel verspreid wonend, hebben de eer zich tot Uwe Excellentie te wenden met het volgende.

Het wil ons, vrije Zuidmolukse jongeren, voorkomen dat velen in Nederland de historische gebeurtenis van de Soevereiniteitsoverdracht op 27 december 1949, en de verantwoordelijke rol van Nederland hierbij vergeten zijn.

Het is daarom dat wij vandaag Uw aandacht weer vragen voor dit zo belangrijke gebeuren dat nu precies 17 jaar geleden plaats vond.

Wat gebeurde toen? Nederland droeg de soevereiniteit van haar voormalig gebiedsdeel Nederlands-Indië over aan de Verenigde Staten van Indonesië.

Deze overdracht gebeurde op voet van de bepalingen en regelingen neergelegd in de Overeenkomsten ter Ronde Tafel Conferentie. Daar in waren vooral de volgende twee belangrijke beginselen opgenomen; namelijk: a. dat de structuur van de nieuwe Indonesische Staat een federatief karakter zou hebben;

- b. dat de diverse bevolkingsgroepen in de Indonesische archipel het recht van zelfbeschikking zouden mogen uitoefenen indien zij zulks begeerden.

Het is juist dit laatste punt dat wij op deze dag in het bijzonder nog weer onder de aandacht van het Nederlandse volk willen brengen. Wij menen dat het doodzwijgen en niet willen herdenken van de Soevereiniteitsoverdracht in strijd is met de Nederlandse toezegging om de verwezenlijking van het zelfbeschikkingsrecht te bevorderen.

Daarom is het dat wij een beroep doen op het Nederlandse geheugen en het Nederlandse geweten.

Indien het goed was zou elk jaar het heugelijk feit van de Soevereiniteitsoverdracht feestelijk moeten worden herdacht. Het is daarom bitter en pijnlijk dat geen van de betrokken partijen aanleiding ziet dat te doen en liever vergeet wat er is geschied.

Immers, Nederland heeft bij de verkrachting van het recht tot zelfbeschikking van de Zuidmolukkers - welk recht door Nederland ter R.T.O. mede werd gegarandeerd - nimmer duidelijk protest laten horen.

Aan Indonesische (lees Javaanse) zijde is men onmiddellijk aan het werk gegaan om deze federale structuur te niet te doen, hierbij gemaakte afspraken tussen gelijkwaardige partners verontachtzamende.

Van Zuidmolukse zijde is er uiteraard niet de minste reden tot vragende gezien de vele ontberingen en offers als gevolg van het volkomen negeren van gemaakte overeenkomsten.

In verband hiermede is

In verband hiermede is daarom zeer opmerkelijk dat de Regering juist dezer dagen bijzondere aandacht heeft besteed aan de gebeurtenissen rondom de Souvereiniteitsoverdracht. Bovendien is het opmerkelijk dat de Minister van Cultuur Recreatie en Maatschappelijk Werk heeft besloten het resultaat van het in 1960 begonnen en nu vrijwel afgesloten onderzoek naar de achtergronden van de Soevereiniteitsoverdracht - volgens persbericht van 18 nov. j.l. - niet openbaar te maken.

In het licht van de verantwoordelijkheid die Nederland als partner in de Overeenkomst heeft, is het bedenkelijk - en voor de Zuidmolukse zaak betreurenswaardig - dat de Minister tot een dergelijke beslissing is gekomen.

Excellentie, evenals het Zuidmolukse volk, heeft ook het Nederlandse volk kunnen vaststellen dat na 17 jaar centralistisch beleid, de Javanese droom van een gezonde eenheidsstaat niet gerealiseerd is kunnen worden. Met de middelen die Indonesië in de loop der 17 jaren ten dienste stonden, is het misdadig te stellen dat de chronische crises en chaos aldaar te wijten zouden zijn aan de onvolwassenheid van de Indonesische Staat.

Het permanente wanbeheer uit Djakarta is eerder te wijten aan de baatzuchtige instelling van een leidende kliek die in ijdel streven naar persoonlijke macht en rijkdom, miljoenen mensen laat verkommen.

De Zuidmolukse jongeren missen in die leiding uit Djakarta het element van het zich in dienst stellen van diegenen waarover men de leiding heeft. Met geen mogelijkheid kunnen of willen wij ons aansluiten aan een leiding die aan ons ideaal van vrede, welvaart en gewettigd-zedelijk welzijn onverschillig voorbijgaat en zich schuldig maakt aan een ontstellende normontwaarding.

U kunt en mag van ons niet verwachten dat wij ons tot onderwerpenheid zouden willen brengen aan een leiding die zondigt aan het elementaire gebod: Ten voorbeeld te zijn.

Momenteel lijkt - dankzij het huidige bewind in Djakarta - de communistische macht bedwongen en als gevolg daarvan, de macht van President Soekarno te tanen. Heloas echter zal toch ook dit bewind, zoals elk nieuw Djakartaans bewind, zich blijven inzetten voor een Javanese overheersing. De machtsverschuivingen in Djakarta vermogen ons niet te misleiden, zolang de aangekondigde vernieuwingen voor de overhoorste volkeren geen wezenlijke veranderingen inhouden.

Excellentie, als Zuidmolukse jongeren zijn wij er trots op dat onze ouders tijdig de zedelijke moed hebben opgebracht om de Republiek der Zuid Molukken vrij en onafhankelijk te proklameren. Van onze ouders hebben wij onze zedelijke, culturele en historische waarden overgeërfd. Het lag ons jongeren vrij te kiezen voor dit ideaal moeilijk en onzeker bestaan als Zuidmolukker, wiens zijn nog steeds wordt ontkend. Niets hield en houdt ons tegen indien wij ons aan de zijde der Indonesiërs wansten te stellen of nog willen stellen.

Door die overgeërfd waarden hebben wij, meer nog dan onze ouders generatie, onszelf echter gevonden in het Zuidmolukse zijn, weten wij ons verschillend van alle andere volkeren hoewel wij in die volkeren ook onszelf als medemens kunnen en willen herkennen.

Daarom verkiesen wij het moeilijker bestaan van vrije Zuidmolukker, boven het onzekere bestaan van een brallende Indonesiër die onder het bedriegelijke mom van één nationale ideologie, door een kolonialistische Javanese mogendheid wordt overheerst.

Wij prijzen ons gelukkig dat wij - dankzij de tijdige proklamatie van onze onafhankelijkheid - thans in staat zijn openlijk te protesteren tegen het ons aangedane onrecht. Het laat zich echter aanzien dat na de mislukte communistische coup, binnen afzienbare tijd, de voerhoofd van de door Soekarno opgelegde eenheid nog duidelijker aan het licht zal treden. Het eenheidsstreven is zijn doel namelijk voorbijgegaan omdat juist door dit streven de wens tot afscheiding bij de onderworpen volkeren wordt gestimuleerd.

De ontwikkeling van de historie sinds 27 december 1949 vormt voor ons opnieuw aanleiding de Zuidmolukse zaak onder de aandacht van Uwe Excellentie en het Nederlandse volk te brengen.

Wij menen dat er in deze voor Nederland nog een taak ligt.

In dit verband zij het ons vergund te veronderstellen dat de voorafgaande voorspelling van Nederland ten aanzien van de kwestie van de Republiek der Zuid Molukken zeer gediend zal kunnen zijn bij een snelle ratificatie van de verdragen ten aanzien van de fundamentele rechten van de mens bij de Verenigde Naties, in welke verdragen tevens is opgenomen de garantie van het recht op zelfbeschikking.

Belooft doch met de meeste klem mogen wij Uwe Excellentie verzocht het daarmee te leiden dat - zo spoedig als mogelijk is - de Zuidmolukse kwestie voor het forum van de Verenigde Naties wordt gebracht.

Namens de vrije Zuidmolukse jongeren voornamelijk: w.g.

Mejuffrouw P. SUPUSEPA.

F. PATTY.

Mejuffrouw M. T. MARWA.

M. MANUPUTTY.

De Zuidmolukse jongeren
Bazarstraat 50
B E N H A A G .

PEMUDA
R M S
CO
MITÉ
DEC
1966

Een appel

van de Zuid-Molukkers

aan het Nederlandse volk

Op 27 december 1949 heeft te Amsterdam de plechtige soevereiniteitsoverdracht van het voormalige Nederlands Indië van Nederland aan de Verenigde Staten van Indonesië plaats gehad. Dit was een belangrijk historisch gebeuren; U, Nederlanders, bent het wettelijk gezag overgenomen! En Uw regering wil U er kennelijk niet aan beslmeren!

Er is in 1960 een begin gemaakt aan een onderzoek naar de achtergronden van die soevereiniteitsoverdracht. Dit onderzoek is nu bijna geheel afgesloten. De Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk heeft echter bepaald dat de resultaten ervan niet openbaar worden gemaakt!

Veel van die achtergronden schijnen ons de openbaarheid niet te kunnen verdragen. Zijn er waarschijnlijk vele Nederlandse belangen mee gemoeid geweest? Dat is Uw zaak, Nederlanders!

Dit historisch gebeuren raakte echter ook de diepste levensbelangen van het Zuid Molukkers volk. Daarom dit appel aan U! Die soevereiniteitsoverdracht betekende voor ons land en volk

een uitlevering

aan Sukarno! Het betekende ook, dat Uw Regering het Nederlandse gezag niet slechts overdroeg aan een Javanese heerser, maar ook aan het Javanese heersers volk. Dat was dan de dank voor onze bewezen trouw aan Uw Regering en aan Uw vlag! De algemene resultaten van deze uitlevering zijn kort samengevat:

Tienduizenden Nederlanders werden uit Indonesië weggetrapt!
Een nog groter aantal Indische Nederlanders eveneens!
Ook Papua's moesten hun veiligheid in Nederland zoeken.
De volken van de Verenigde Staten van Indonesië, wier veiligheid en zelfstandigheid door de Nederlandse Regering werden gegarandeerd, leven in de diepste ellende, ofschoon miljarden aan Nederlandse rijkdommen in Indonesische zakken verdwenen.
30.000 Zuid Molukkers leven thans als ballingen in Nederland!

Wel is de macht van de Javanese heerser Sukarno aan het toenemen, maar het Javanese volk zet de heerschappij voort. De soevereiniteitsoverdracht wilde een einde maken aan het kolonialisme. U en Uw Regering hebben ons echter uitgeleverd aan een wettelijk kolonialisme dat is erger, onmenselijker! Dat was toch niet Uw bedoeling geweest, toen Uw vertegenwoordigers in het parlement en Uw Regering besloten de volken van het voormalige Nederlands Indië de vrijheid te geven? Moest het de vrijheid zijn om over andere volken te kunnen heersen en die te onderdrukken?

Uw Regering gaf garanties voor de levensbelangen van de volken van de Verenigde Staten van Indonesië. Maar toen Sukarno de gevormde staten liquideerde, deed Uw Regering niets. Zeker, die volken boden geen tegenstand en beriepen zich niet op de door Nederland gegeven garanties. Dat was hun zaak; misschien wisten ze, dat die Nederlandse garanties ijdele beloften zouden zijn! Misschien misten zij de zedelijke moed tot verzet!

Voordat Sukarno ons land bezette, maakten wij ons reeds los van zijn dreigend regime en proclameerden de vijf en twintigste

Republiek Zuid-Molukken

Dat was op 25 april 1950, vier maanden na onze uitlevering aan Soekarno. Dat was ons antwoord en dit blijft ons antwoord ondanks de moord op onze nationale verzetsleider mr. dr. SOEMOER, door de Javanese overheerser.

Toen Hitler: Uw land bij zijn Germanische staat inlijfde, bleef U er tien vijf jaren lang tegen verzetten. Uw bondgenooten gaven men U te hulp!

In ons verzet en strijd tegen Sukarno liet Nederland ons alleen, kwam de gegeven garanties niet na. Uw Regering nam de zedelijke moed Sukarno op zijn plichten te wijzen. Wij stonden geen gewapend verzet tegen het Javanese overheerser. Het enige wat Uw Regering had kunnen doen was de zedelijke moed op te brengen en haar ERKENNING geven aan de Republiek Zuid Molukken.

De taal klaren we wel. Ons volk brengt de zedelijke moed wel op het dadwerkelijk verzet. Het wordt in de Zuid Molukken op het hoogste op Ceram nog heftiger tegenstand geboden.

Javanen helpt Nederland wel mee bij de Javanese overheersing en zoekt te houden nog. Dit is de enige manier om de Javanese Moge de Almachtige Uw Regering groter zedelijke moed schenken en Uw land behouden van steeds heerschappij!

Wilt U onze vrijheidsstrijd steunen, ons groeten aan de Javanese
 Fonds Nasional Maluku Selatan (v.o.w.) Raiffeisenbank Voor

15 augustus 1967

RAPPORT VAN CV

AAN: CBF

Nr. : 5000

Betr.: Ambonese groeperingen in Nederland.

Bijl.: 1.

Op 25-5-1967 werd van

vernomen:

N.a.v. het "Kominike" van de "Suara K.N.I.L. Suku-Maluku (zie bijlage), deelde mede, dat dit nieuw gevormde comité een onderdeel vormt van de "-groep", de z.g. P.N.M.S. (Partai Nasional Maluku Selatan).

zit in woonoord Gennep (vroeger Westerbork en daarvóór in Pietersberg).

Naast terugzending naar de Zuid-Molukken (hetgeen door de Nederlandse Regering dient te geschieden) ijvert deze groep voor herkrijging van de militaire status en de daaraan verbonden rechten, voor de ex-KNIL militairen onder de Ambonezen

F

ACDI 079340
Dupl.
DATEE 17 AUG. 1967
Bijl. 1

F

F 879340

K O M I N I K E.

Untuk memenuhi keananan jang sungguh, tututan dan desakan jang insjaf akan kebenaran itu tinggal memaksa diri, maka pada tanggal 25 Februari 1967, dalam rapat jang terdiri dari pada anggota-anggota bala tentara angkatan perang K.N.I.L. di Eerbeek, telah membentuk satu Komite, dengan diberi namanja;

SUARA K.N.I.L. SUKU-MALUKU dalam sementara perdjalanan pulang,
kependekan dari S.K.N.I.L.S.M. d.s.p.p.

Bahwa adapun susunan pekerdjaan dari Komite ini terdiri dari;

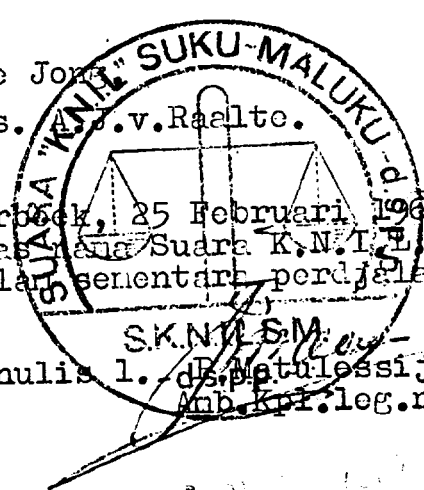
Ketua	Ch.R. Hukon,	Amb. Sld.tkl. leg.nr.	231517004.
Wakil Ketua	F. Haumahu,	Amb. Sld.tkl. leg.nr.	191419000.
Penulis I	F. Matulessij,	Amb. Kpl. leg. nr.	222i30001.
Penulis II	J.L.Pattiruhu,	Amb. Sgt. leg. nr.	181310002.
Komisaris	D. Manuputty,	Amb. Sld.le.leg.nr.	210222003.

Bahwa adapun Koninike ini, dipersembahkan kehadapan;

1. JMM. Koningin der Nederlanden di-Istana Soestdijk.
2. PJM. Menteri Urusan Pekerdjaan Umum, Perdana-Menteri-
Prof. Dr. F.Zijlstra.
3. PJM. Menteri Urusan Luar Negeri Mr. J.M.A.H. Luns.
4. PJM. Menteri Kehakiman Mr. A. Stryoken.
5. PJM. Menteri Urusan Dalam Negeri Prof. Dr. P.J. Verdan.
6. PJM. Menteri Urusan Social dan Kesehatan Mr. G.J.M. Veldkan.
7. JM. Menteri Perusahaan, Istirahat dan Kenasjarakatan-
Dr. M.A.M. Klonpe.
8. PJM. Menteri Pertahanan P.J.S. de Jonge.
9. Konisaris Urusan Orang2 Ambon Drs. A.J.v.Raalte.

Eerbeek, 25 Februari 1967,
Atas nama Suara K.N.I.L. Suku-Maluku
dalam sementara perdjalanan pulang,

Penulis I. d.s. Matulessij,
Amb. Kpl. leg. nr. 222130001.

In Haag
1

F	ACDI 002237.
	Dupl. _____
	DATUM 16 SEP. 1967
F	Bij. _____

Verbinding: No. 12.

5 september 1967.

Agenda: No. 4998.

Onderwerp: Viering 3e lustrum Zuid-Molukse Christen Jongeren Organisatie.

Bijlagen: .

In verband met de viering van het 3e lustrum van de Zuid-Molukse Christen Jongeren Organisatie waren op 26 augustus 1967 ± 1800 Ambonezen in het Gebouw van de Haagse Dierentuin te 's-Gravenhage bijeen.

Deze jonge Zuid-Molukkers, die uit alle delen van het land afkomstig waren, bezonnen zich op het thema "Jezus Christus is de Voleinder des Geloofs".

's Morgens sprak Ds. H. SUPUSEPA hierover in een kerkdienst, die geleid werd door Ds. D.S. PESULIMA.

Na de pauze sprak de voorzitter Ds. S. METIAE. De middag werd gevuld met een causerie door de heer A. WARNAAR Jzn., secretaris I.C.C.C. over "Niet zien en toch geloven", terwijl de heer _____ secr. I.C.Y. sprak over "Waar is onze toekomst".

Het geheel werd omlijst door zang van de verschillende onderafdelingen van bovenvermelde jongerenorganisatie en van de Beth-Sheram Singers.

Aan het slot van de bijeenkomst sprak de president van de R.M.S. Ir. J.A. MANUSAMA.

Om 18.00 uur werd deze bijeenkomst, die geleid werd door _____,

besloten.

Deze bijeenkomst had een zeer ordelijk verloop.

EINDE.

P

CDI	PG 1019
Dupl.	
DATE	3 NOV 1967
Dig.	

RAPPORT VAN C.

2 november 1967.

AAN : CFO

No. : 5243

Betr.: Ambonese aangelegenheden.

Van

werd op 24-10-'67 het volgende vernomen.

Voor zover is na te gaan zullen van Ambonese zijde geen activiteiten worden gevoerd (demonstraties e.d.) naar aanleiding van het bezoek van Adam MALIK aan Nederland. Dit geldt zowel voor de anti-R.I. Ambonezen die verenigd zijn in de "Badan Persatuan", als voor de z.g.n. "pro-R.I. Ambonezen" die hoofdzakelijk geconcentreerd zijn in het woonoord te Apeldoorn.

Wat de zgn. Ordepolitie KPK betreft het volgende: De Badan Persatuan onder leiding van de domin METIARI heeft haar hoofdbestuur te Assen gevestigd. De K.P.K. is een Ambonese ordedienst, die gevormd is door het hoofdbestuur van de B.P. en ook door dit hoofdbestuur wordt geleid. Deze ordedienst heeft in elk Ambonees-woonoord een afdeling die gevormd is uit een aantal bewoners van het desbetreffende woonoord. Deze K.P.K. handelt op instructie van B.P.-Hoofdbestuur en heeft tot algemene taak de interne orde en rust te bewaren onder de bewoners van de woonorden en woonwijken.

In de praktijk gaat deze K.P.K. echter veel verder, doordat zij (in opdracht van het B.P.-hoofdbestuur) vooral ook fungeert als "drukgroep" om de wil van het B.P.-bestuur uit te voeren; zoals:

- a. onderdrukken van kritiek op de politieke opvattingen van de B.P.
- b. druk uitoefenen bij het innen van contributies en, "vrijwillige" bijdragen ten behoeve van de B.P.

c. het min of meer terroriseren van de
wijk- en woonoord bewoners.

Zeer militante secties van de K.P.K.
zijn die uit de woonoorden Kapelle a.d. IJssel en
Moordrecht.

De grootste concentratie van Anti-R.I.
Ambonezen is die te Assen. De grootste concentratie pro-
R.I. Ambonezen is die te Apeldoorn.

F

ACD/939500
Exp. _____
DATEM 16 DEC. 1968
St. _____

RAPPORT VAN C

12 december 1968

AAN: CFO

No.: 7038

Betreft : Ambonese groep K.R.P.P.T.

Op 14-10-1968 werd van
het navolgende vernomen.

Behalve de groep Ambonezen hierboven omschreven bestaat nog een groep Ambonezen (eveneens circa 3000 personen) die zich distancieert van de R.M.S.-activiteit. Zij wensen ook zo spoedig mogelijke repatriëring maar stellen hierbij de navolgende voorwaarde.

Een repatriëring op basis van een overeenkomst tussen de Nederlandse en R.I.-regering waarbij bepaald wordt dat beide regeringen gezamenlijk en blijvend verantwoordelijk zijn voor de gerepatrieerden. En dit, wel op elk gebied; zoals veiligheid van persoon en goed, huisvesting, financiële werkgelegenheid, etc..

Deze niet te verwezenlijke voorwaarde houdt in dat deze groep niet zal repatriëren en voorlopig voor Nederland een "zorgenkind" zal blijven omdat ook deze groep niet wenst te assimileren bij de Nederlandse gemeenschap. Deze groep bestaat hoofdzakelijk uit Keiezen en zijn gebonden in de organisatie K.R.P.P.T. = Kepentingen Rajat Pulau Pulau Terselatan.

F

ACDI	996443
Dupl.	_____
Datum:	28 APR. 1970
Bijl.:	_____

RAPPORT VAN C

AAN : CFO
Nr. : 9469

27.4.70

Betreft : Ambonese groepering A.P.R.M.S.

Een deed op 18.3.1970 de navolgende medede-
lingen.

Onder leiding van de ambonees TAMAEELA heeft zich in 1969 een aantal Ambonezen afgescheiden van de R.M.S.-aanhangers onder leiding van MANUSAMA (de zich noemende: President van de Republiek Zuid-Molukken).

Het motief voor deze afscheiding was het verwijt aan MANUSAMA dat hij nimmer actief zou zijn geweest bij het streven naar verwezenlijking van een Souverein Z.-Molukken.

De afgescheiden groep (die hetzelfde doel nastreeft als de groep MANUSAMA) is genoemd: Angkatan Perang Republik Maluku Selatan = Strijdmacht van de Republiek Z.-Molukken. De leider (TAMAEELA) noemt zich (evenals MANUSAMA) "president" der Z.-Molukken.

In de A.P.R.M.S. werd een klein top-lichaam gevormd (genaamd Komando Missie Militair). Aan het hoofd van deze K.M.M. staat ook TAMAEELA.

Het K.M.M. is het gezags-orgaan van de A.P.R.M.S.

NOOT: Ter rechtzetting van een misverstand dient vastgesteld dat de A.P.R.M.S. niets te maken heeft met de groep onder leiding van Ds. METIARI; laatstgenoemde is aanhanger van MANUSAMA.

Leden van het K.M.M. (A.P.R.M.S.) zijn enige malen naar New York gereisd, in een poging bij de U.N.O.-landen sympathie te winnen.

De laatste maal bestond deze K.M.M.-missie uit: TAMAEELA, (politiek adviseur) en mej. (secretaresse).

Zij verbleven in New York van: 3 augustus tot 24 december 1969.

I.D.no.: 811

R'dunn

ACD/	1.023.757
Dupl:	
Datum:	7 OKT. 1970
Biil.:	

Betr.: Bijeenkomst van de "noodregering"
van de Republiek der Zuid-Molukken.

- 6 OKT. 1970

Verslag van de openbare bijeenkomst van de "noodregering" in het buitenland van de Repoeblik Maloekoe Selatan (Republiek der Zuid-Molukken), gehouden op zaterdag 3-10-1970 in het dakpaviljoen van het Groothandelgebouw te Rotterdam.

Aanwezig waren ongeveer 600 personen.

Door _____, "minister van binnelandse zaken" van vermelde noodregering, was hiervan schriftelijk kennis gegeven aan de politie te Rotterdam.

Kort voordat de bijeenkomst werd geopend, deelde mede, dat de opzet van deze bijeenkomst er in hoofdzaak op gericht was, informatie te geven over de vrijheidsstrijd van de Republiek der Zuid-Molukken, toegespit op de activiteiten in die richting onder nomen in Amerika bij de Verenigde Naties door TAMAELE, I.J. /wonende te Zeist, /"minister van buitenlandse zaken, thans waarnemend president.

/voorheen

Verder wilde men zich beraden over de mogelijkheid van een financiële actie ten behoeve van de in Scheveningen gevangen gehouden Ambonnezen naar aanleiding van hun optreden in Wassenaar.

Omstreeks 13 uur hadden 20 personen op het podium van de zaal plaats genomen.

Voor het podium was de Zuid-Molukse vlag geplaatst terwijl links en rechts voor het podium 2 leden van de "ordewacht" vaste post hadden ingenomen. Deze ordewachters waren gekleed in een camouflage-uniform met blauwe baret. Zij werden op gezette tijden op militaire wijze afgelost.

opende als eerste de rij van sprekers. Men bediende zich van de Maleise taal.

Omstreeks 15.30 uur werd een korte pauze aangekondigd, waarna er gelegenheid tot discussie zou zijn. Voor dit doel was er in het midden van de zaal een microfoon geplaatst.

Na een pauze van ongeveer een uur werd met de discussie aangevangen, waarvan een dankbaar gebruik werd gemaakt.

In dat stadium kreeg de bijeenkomst een meer demonstratief karakter. Voor zover verstaanbaar werd, naast het Maleis, nu ook een enkele maal Nederlands gesproken. Het merendeel van de discussianten sprak zijn sterke afkeuring uit over het beleid van MANUSAMA, Johan A. _____, met name met betrekking tot de Wassenaarse affaire.

Voortdurend werden de discussies onderbroken door

heftige, gedeeltelijk in het Maleis en Nederlands, gestelde uitspraken vanuit de zaal.

Deze reacties kwamen hoofdzakelijk van een groep jongeren, die zich achter in de zaal stonden. Eén van hen stelde onder meer de vraag of het mogelijk was wapens te betrekken uit Rusland.

bezwoor de jongeren, bij herhaling toch vooral het hoofd koel te houden, hun hersens te gebruiken en vertrouwen te hebben in kolonel TAMAELE, I.J., die thans hun zaak in Amerika behartigt. Hij verzekerde hen verder, wanneer dit in de toekomst nodig mocht zijn, dat er niet geschroomd zou worden geweld te gebruiken.

Een groot gedeelte van de jongeren kon kennelijk geen bevrediging uit deze uitspraken putten en verliet voortijdig de bijeenkomst.

In een gesprek , na afloop van de bijeenkomst, kwam naar voren, dat de "noodregering" zich nu definitief gedistancieerd heeft van het leiderschap van MANUSAMA, J.A. Zijn optreden wordt te slap geacht en heeft geen enkel resultaat geboekt in al die jaren. Men is zich in Ambonense kringen wel bewust, dat hierdoor de tegenstellingen in het Ambonense kamp verder zijn toegespitsd. MANUSAMA, J.A. wordt ook aanspakekelijk gesteld voor de gevangenneming van de bezetters van de Indonesische Ambassade in Wassenaar. Als hij een werkelijke leider is, zo werd gesteld, dan had hij zich gevangen laten nemen als verantwoordelijk persoon voor die bezetting. In die zin achtte men MANUSAMA, J.A. ook onvoldoende representatief voor een gesprek met premier De Jong op woensdag 7-10-1970.

Een massale suggestie uit de zaal om tijdens dat gesprek te demonstreren tegen MANUSAMA, J.A., werd door de "noodregering" ontraden.

hield de aanwezigen voor, dat een gevecht op politiek terrein thans meer op zijn plaats is.

De financiële actie was niet uit de verf gekomen.

Omstreeks 19 uur werd de bijeenkomst beëindigd.
EINDE.-

Aan: B.V.D.

ACDI/	1023861
Dupl.	_____
Datum:	7 OKT. 1970
Bijl.:	_____

RAPPORT VAN GREG C.

AAN : CFO

No. : 10.153

7.10.1970

Betr.,: Ambonese aangelegenheden.

Uit _____ werd op 10-9-1970 het navolgende vernomen.

De Molukse Kerk waarvan METIARI gezien moet worden als kerkhoofd is geheten: Geredja Indjili Maluku (= Molukse (Protestant) Heilige Kerk.

Een jongere vereniging van deze kerk is de ^{Pemuda Pemuda} "Persatuan Pemuda Kristen Maluku (Vereniging van Christen Molukse Jongeren) opgericht als vereniging voor maatschappelijke begeleiding van de jeugd. Al gauw ging deze vereniging zich bemoeiën met de (Ambonese) politiek en ondersteunt de politiek die door de Badan Persatuan wordt gevoerd.

Een toonaangevend figuur in de P.P.K.M. is _____ die de functie bekleedt van administrateur bij de B.P.

Een andere jongeren organisatie die zich wel hoofdzakelijk bezig houdt met de behartiging van maatschappelijk culturele belangen is de MASOHI (te Alphen a/d. Rijn) die streeft naar een goede verstandhouding tussen Ambon- en Nederl. jeugd.

Enige jaren geleden heeft de Badan Persatuan een door haar samengesteld ontwerp van wet aan de Nederlandse regering aangeboden met de bedoeling dat de Nederlandse regering dit wetsontwerp zou sanctioneren. Dit zou betekenen hebben dat de Nederlandse regering hierdoor de soevereine republiek Zuid-Molukken de-facto zou hebben erkend (uiteraard heeft de Nederlandse Regering één en ander naast zich neergelegd).

= paritaire!

Enige jaren geleden werd op advies van de Minister C.R.M. bij Koninklijk Besluit de paritaire commissie ingesteld die een adviserende taak heeft ten aanzien van de beleidsvoering van de Minister C.R.M. in Ambonese aangelegenheden. Deze commissie bestaat uit 12 leden; 6 Ambonezen en 6 Nederlander. De leden worden door de Minister benoemd van hun deskundigheid. De tegenwoordige samenstelling is als volgt:

Voorzitter:
secretaris:
leden *

Het Commissariaat Ambonezen Zorg (waarvan destijds aan het hoofd stond de Regerings Commissaris voor Ambonese Zaken de Hr.) bestaat als zodanig niet meer; dit als gevolg van een ander beleidsvoering waardoor het C.A.Z. is opgeheven maar thans nog in de afwikkelingsperiode verkeert. Het vroegere C.A.Z. (in opheffing) heet thans: Afdeling Repatriëring en Ontruiming woonoorden Ambonezen en afwikkeling financiële Zaken, gevestigd te Den Haag, Nw. Parklaan 15. Het afd. hoofd is de heer , vroeger Rijks Comm. Ambonese Zaken. Zoals de naam reeds zegt behartigt deze afdeling de aflopende zaken; ook op financieel gebied. De beleids-zaken werden reeds enige jaren geleden aan deze afdeling onttrokken.

Deze beleidszaken worden behartigd door het C.R.M.-Ambonese Zaken waarvan aan het hoofd staat: Ds. , bijgestaan door Drs. en Mr.

/behoort

Dit bureau Ambonese Zaken (evenals bijvoorbeeld de bureau's: "migrerende groepen" t.w. Surinamers, Antillianen, enz. en "woonwagens") tot de "afdeling Categoriele Opbouw" waarvan het hoofd is: Mr.

De afdeling Categoriële Opbouw is ondergeschikt aan de
"Directie Samenlevings Opbouw" directeur Hr. die
direct ondergeschikt is aan de Hr. Directeur Generaal
Maatschappelijke Opbouw.

Op initiatief en onder leiding van de Ambonees (Hoofd
Korps Pendjagaän Keamanan = Korps handhaving rust en orde)
werd te Middelburg een Ambon. Cultureel Centrum gesticht welk
door C.R.M. wordt gesubsidieerd.
Dit Cultureel Centrum functioneert zeer goed en heeft onder
meer als gevolg dat een beter begrip/tolerantie is ontstaan
tussen Ambonese en Nederlandse jeugd.
Dit, doordat het Cultureel Centrum een ontmoetingsplaats is
voor genoemde jeugd.
Naar het voorbeeld van dit Centrum stimuleert C.R.M. voor-
bereiding van dergelijke centra in andere plaatsen.

VERSLAG van de massavergadering ddo. 3 okt. 1970
te Rotterdam, Groot Handelsgebouw, georganiseerd door de Noodregering van de EMS
o.l.v. de Eerste Minister de Wel.ed. heer
e.a.

De massavergadering werd bijgewoond door ongeveer 600 personen (3x7x25 stoelen werden door de deelnemers ingenomen) De vergadering begon om 13.30 uur en werd geopend door de Minister van Binnenlandse Zaken (lett. Min.U.D.N. = waarschijnlijk Urusan Dalam Negeri ?) de heer _____, die een overzicht gaf van de huidige situatie en in de achterliggende periode alsook van het werk dat thans in uitvoering is in het buitenland zoals de regering dit als zijn plicht ziet. Uit het volk, aldus de minister, klinken stemmen, die zeggen dat de Noodregering slaapt, terwijl zij ziet wat er in Wassenaar gebeurt. Maar, aldus verklaart de minister, wij slapen niet en volgen nauwlettend hetgeen er gebeurt. Straks, als het tijdstip daartoe gekomen is, zal de Minister van Voorlichting een nadere uiteenzetting geven van ons werk. Het volk dient te begrijpen, aldus de minister, dat ons operatieterrein niet hier ligt, maar in Amerika, waar de Acting President zich thans bezig is officiële erkenning door de V.N. te verkrijgen. Hij drong er met klem bij de mensen (lett. het volk) op aan rustig te blijven maar daarnaast onze strijd te blijven steunen, waar deze thans al bijna op het gewenste niveau was gekomen. Wij dienen echter waakzaam te zijn omdat de vijand het werk van onze Acting President in Amerika saboteert. Deze vijand, zoals hij die ziet, zijn de Indonesië en de ons eigen volk. Ronduit zij hij met "ons volk" te bedoelen de Weldele heer Manusama en zijn volgelingen.

Alvorens de vergadering te openen droeg hij de bijeenkomst op in gebed en hij verzocht degenen die een bandrecorder bij zich hadden hun namen op te geven en hij wist ook dat er mensen van de zijde van de B.P. en ir Manusama in de vergadering aanwezig waren. Maar, aldus verklaarde hij, deze bijeenkomst zou op democratische wijze worden gehouden en zij zouden zeker de gelegenheid krijgen om vragen te stellen.

In het gebed werd voorgegaan (lett. stond onder leiding van) door de heer _____ voorafgegaan door het zingen van Maluku Tanah Airku op de wijze van een gezang. De leiding van de vergadering werd overgenomen door de heer "Eerste Minister". Deze verklaarde ronduit "Ik ben machteloos en niet sterk meer, ik roep de hulp in van het volk, niet alleen ikzelf maar ook de Acting President in Amerika voelt zich zwak en rekt op de hulp van het volk". Nochtans verklaarde dat ons werk goed loopt omdat waar wij ons ook bevinden de VOORLOUERS steeds met ons zijn. Hij sprak niet lang. Ongeveer vijf minuten. Men zou kunnen zeggen dat zijn verhaal verdrietig klonk, omdat de hr. _____ in zijn uiteenzetting veel kritiek van het volk naar voren bracht en er inde brieven die werden ontvangen ronduit werd gezegd dat de het hele gebeuren in Wassenaar ze niks kon schelen omdat in radio en TV alleen ir Manusama genoemd werd als de president van het volk der Zuid Molukken in het buitenland.

Na de heer _____ werd de vergadering voortgezet o.l.v. de heer _____, Minister van Voorlichting. In zijn betoog deed hij niet anders dan het volk oproepen om stappen te nemen tegen ir Manusama en zijn staf, omdat, volgens spreker, het optreden van ir Manusama ertoe had geleid dat de 33 in de gevangenis terecht gekomen waren, waar ir Manusama hen had bevolen de wapens over te geven aan de Nederlanders. Hij verklaarde ook dat indien ir Manusama toen de verantwoording had durven nemen, ook al dreigde de Nederlandse regering hem en zijn staf met de gevangenis, zij Den Haag zouden hebben aangevuld om ir Manusama en zijn staf uit handen van de Nederlandse regering te bevrijden.

Vervolgens verklaarde hij, dat ze helemaal niet slapen, zoals het volk vanouds derstelde, want op 11/9-70 hielden zij een demonstratie teneinde een petitie aan de Nederlandse minister van Justitie te overhandigen en wat spreker zeer verheugd heeft was dat hij door minister Polak zelf was ontvangen.

Daarmede, aldus spreker, heeft minister Polak hen als een regeringsinstantie erkend (zou ook vertaald kunnen worden met: "heeft minister Polak hen als regering erkend"-vert.) Dit houdt ook verband met het feit dat, zoals gezegd werd, hij van het ministerie van Justitie een brief heeft ontvangen geadresseerd aan De Heer , lid van de Noodregering van de RMS". Voorts, aldus de heer , heeft hij een nederlandse journalist toen die hem benaderde gevraagd "erkent u ir. Manusama als president van de RMS. De journalist antwoordde hierop NEEN.

Het was zo, dat de heer helemaal geen voorlichting gaf ten behoeve van de strijd, maar dat hij alleen maar kritiek uitte en het deed uitkomen als waren zij de enige wettige regering als zodanig aangewezen door de regering op Nusa Ina. Ook sprak hij een taal die niet past bij een minister van Voorlichting van de RMS: Veel "ouwe heer" en "klootzak" enz.

Het gvergroote deel van de vragen die vanuit de zaal aan de ministers ~~waxte~~ van de Noodregering RMS werden gesteld had betrekking op het gebeurde te Wassenaar en de 33 mensen en op de komende 7 oktober.

Van de zijde van de Commando werden de ministers aangevalen over het gebeurde te Wassenaar. In het radiobericht ddo. 31 augustus om 8.00 uur , aldus de Commando, verklaarde de B.P. niets van deze aangelegenheid af te weten en om 11.00 berichtte de radio dat de B.P. achter onze 33 landgenoten stond. Van de zijde van de Commando werd met luider stemme geroepen dat als dit de houding van de heren was, ze er maar beter aan deden af te treden dan zouden de jongeren wel maatregelen nemen. Toen werd er gezegd dat de aktie in Wassenaar was uitgevoerd door de B.P..Toen zij dit hoord werden de Commando('s) nog woedender en begonnen te schreeu en met flessen op tafel en buffet te slaan. Niemand heeft ze gestuurd, riepen ze, ze moesten het eenvoudig doen voor de goede zaak (lett. voor de strijd-vert.). Een van de jongeren (Commando) zei dat men elkaar niet over en weer moest beschuldigen vanwege dat de 33 nu opgesloten zitten , dat is onze zaak. Ze hebben het gedaan zonder zich iets aan te trekken van de ene of de andere partij. Je zou kunnen zeggen dat de jongeren/niet meer te houden waren op dat moment want ze van de Commando riepen steeds het getal 33.

Er werd ook geroepen dat als ir Manusama fout was zij (lett wij-vert.) hem zullen doden en als Tamaela fout was zij die zullen doden en als de allen (lett. deheren-vert.) fout waren dan zullen wij commando zelf optreden want de 33 landgenoten zijn het slachtoffer geworden niet voor Tama of Manusama maar voor het gehele volk van de RMS. Het zou beter zijn als we elke Indonesiër, d.w.z. Javaan, waar we die ook te pakken kunnen krijgen (of : waar we die ook te tegenkomen-vert.).

Hier nam de hr. weer het woord, die verklaarde van de zijde van de Marine (Ned. of Ind.?) te hebben vernomen dat Ambon vol is met Islamieten ongeveer 60% javaanse Islamieten. Toen zij dit hoorden werden de Commando nog woedender. Maar van de zijde van de leiding werd op aangedrongen dat de jongeren zich van elk optreden zouden onthouden om dat ze hiermede de zaak van de 33 alleen maar moeilijker zouden maken. Hr. gaf als zijn mening dat het beter was rustig te blijven en de handen in de zak te houden en ze pas cruit te halen als het er de tijd voor was.

bovendien moeten we ons realiseren dat ons operatieterrein niet hier ligt maar in Amerika. Daar moeten we ons op richten en wij moeten afwachten en luisteren naar wat er op 7 oktober gebeurt als ir Manusama met de nederlandse regering gaat spreken.

Uit de aanwezigen klonken stemmen dat we er beter aan zouden doen om deze bespreking te saboteren. Plotseling klonk er achter uit de groep jongeren de vraag aan de ministers of we nou geen maatregelen tegen ir. Manusama moeten nemen. Hr. antwoordde hier op dat dit niet nodig was omdat ir Manusama waarschijnlijk toch alleen maar een kopje thee zou gaan drinken. Wij moeten toch weten dat Nederland nu weer goede vrienden is met Indonesië. En het zal voor ir. Manusama heel erg moeilijk zijn om met de Nederlandse regering over de RTC te praten. En waarom? Omdat, aldus vervolgde hr. zijn ~~waxxxxxx~~ betoog, gezegd heeft dat de Ambonezen die over aangelegenheden betreffende Ambon willen spreken eerst Indonesiër moeten worden en Soeharto heeft verklaard, dat "de klok/niet teruggedraaid kan worden" van de geschiedenis

Maar wij, de Noodregering zullen de klok terugdraaien, niet hier, maar in Amerika. Is er ooit een delegatie geweest van de RMS, die in het gebouw van de VN heeft gezeten (kan ook vertaald worden: die in het gebouw van de VN gevestigd is -vert.) Dat is alleen de hr. Tamaela gelukt en wij zullen bereiken wat we gezamenlijk nastreven. Vervolgens verklaarde hr. dat ir. Manusama, straks op 7 oktober zijn politieke dood zal sterven. Wij zullen afwachten wat er op die dag gebeurt en als ir Manusama niet slaagt dan zullen wij zelf optreden. Na deze woorden riepen de Commando luid om actie. Ook werd er geroepen "doodt Luns" e.d. We zouden, aldus hr. Hukom, met twee boten naar Ambon moeten varen resp onder leiding van Manusama en van Tamaela. Als dan de vijand de boot van Manusama in de grond zou boren, dan zijn wij er om de reis voort te zetten naar de onafhankelijkheid van de RMS.

Hr. verklaarde de reden waarom de regering van Manusama niet wettig is. Hr. Soumokil ~~xxxxxxx~~ stelde (indertijd) geen vertrouwen meer in de ~~xxxxxxx~~ leiders in het buitenland zodat hij een volmacht gaf aan de Militaire Missie om de politiek van de RMS/ten uitvoer te leggen en in het buitenland

daar ons Recht op te eisen. Derhalve bezitten wij van de Militaire Missie onder leiding van hr. Tamaela de volmacht om alle aangelegenheden betreffende de RMS te behandelen. hr. verklaarde dat indien hr. Tamaela in Amerika niet mocht slagen er nog een andere weg was. Uit de aanwezigen klonken luidde kreten op. We zoeken dan een weg via de kom-

munisten.

Een van de jongeren sprak zijn teleurstelling uit over het gebeurde op 26-9-70 in Scheveningen. Volgens hem had hr. Manusama tegenover de pers verklaard in Hilversum, dat de relletjes waren aangestookt door een kleine groep aanhangers van Tamaela. Van achter uit de zaal klonken kreten van de jongeren: "We vermoorden Manusama". En toen hij zijn betoog vervolgde met er aan te herinneren dat hr. Manusama op de TV had gezegd dat een ieder die in het bezit van wapens was deze moest inleveren, werden de leden van de Commando nog woedender. Hr. verklaarde: we wachten het verloop van de besprekingen op 7 oktober af. Wacht tot je van ons orders krijgt dan pas kunnen jullie optreden. Tot zolang handen in de zak. Zoals de Hollanders zeggen, aldus hr. "Manusama trekt aan zijn laatste einde".

Op een vraag van hr. , een jongeman uit Vaassen over het werk van Sou '66 om de eenheid te bewerkstelligen werd geantwoord door hr. . En wel, dat op de v bijeenkomst te Nijmegen die heren ook waren uitgenodigd teneinde tot een eenheid te komen maar op die dag was er geen een gekomen. Hr. stelde de vraag wat de leiding zou doen als het volk hen zou dwingen om tot eenheid te komen. Ik herinner me, (aldus hr.), dat ook ht. Tamaela de Sou '66 de vrijheid had gegeven om een weg te vinden en als ze erin zouden slagen dan zou hr. Tamaela aan de bijeenkomst deelnemen. Erkennen de heeren dit aanbod van hr. Tamaela nog? Hr. , minister van Binnenlandse Zaken antwoordde echter dat hetgeen in Nijmegen was opgericht (of: tot stand gekomen) niet meer veranderd kon worden. Met andere woorden de Noodregering blijft de Noodregering van de RMS aan het hoofd waarvan staat I. Tamaela. Het spijt hr. dat uit deze woorden blijkt dat men geen eenheid wenst. Een van de andere jongeren vraagt waarom de acting president aan de mensen brieven zendt om hulp te vragen en dit niet doet via de minister van Financiën. Dit betekent dat de acting president de minister van Financiën niet vertrouwt. De medewerker van de Minister van Financiën (de minister zelf was niet op de bijeenkomst) antwoordde dat dit zijn oorzaak vond in het feit dat de brieven die werden verzonden elkaar kruisten. Ook vroeg de jongeman waarom er nu opnieuw f.25,- werd gevraagd terwijl er reeds eerder (geld) werd gevraagd door de B.P. ; ook wild hij weten waarvoor het geld bestemd was. Hr. antwoordde dat dit geld bestemd was om de 33 bij te staan. Vervolgens zei hij dat degenen die naast de f 25,- nog geld wilden sturen dit niet rechtstreeks naar Amerika moesten zenden, maar via de Minister van Financiën. Een van de jongeren wiens broer ook tot de 33 behoort drong er met klem op aan het geld - de f 25,- - wel naar Amerika te zenden. Hierop klonken van de van de Commando luidde kreten van protest. De jongeman vervolgde zijn betoog met te verklaren dat de aktie te Wassenaar een aktie was van de B.P. te Assen. Een moeder wier zoon zich bij de 33 bevindt stond op en wilde de jongeman van de mikrofoon vandaan slepen ze werd echter tegen gehouden door iemand die naast haar zat. Toen riep de moeder naar de jongeman: "Je kunt beter je mond houden want deze aktie is van ons allen en mijn kind heeft het niet voor één groep gedaan maar voor ons vaderland. hr. , een bevelhebber (legeraanvoerder), stond en zei de debatterenden hun mond ~~te~~ verder te houden. Hij had de 33 bezocht en hij verzocht het hen niet moeilijk te maken. (lett. hun hart niet te verdrieten-vert.). Er werden ook vragen gesteld met betrekking tot degenen in onze gelederen die de Indonesische nationaliteit bezaten. Welke maatregelen denkt men tegen hen te nemen? Hr. antwoordde hierop dat zij niettegenstaande hun Indonesisch nationaliteit zij autochtone Zuidmollukers waren en dat gol ook voor hen die nog een andere nationaliteit bezaten. Een van de jongeren viel deze vorm van voorlichting van hr. echter aan met te zeggen dat hr. zelf gezegd had dat het vaderland thans bezet werd door 60% Javanen Islamisten. Dit kunnen we niet accepteren en hij wilde aktie tegen de Javanen waar ze zich ook bevinden. De voorzitter van de Werkgroep vroeg om ook de jongeren op te nemen in de leiding en hij herinnerde eraan dat ook in de B.P. de jongeren declinamen waardoor zij merklijk jongeren konden aantrekken om zich aan hun zijde te scheuren

Van achteruit de zaal werden stemmen van de jongeren vernomen dat zij de huidige leiding niet of onvoldoende aktie vonden nemen. Men eiste dat de leiding nu radikaal zou optreden; en als zij dit niet konden dan moesten ze maar aftreden.

Hierop ontwikkelde zich een hevig debat tussen het Kabinet en de jongeren, in het bijzonder die van de Commando.

Van de zijde van het Kabinet werd niet geaccepteerd, dat zij slap genoemd werden. In hun leiding en zonder er lang over na te denken zei hr. , Minister van Binnenlandse Zaken: "Ze kennen nog niet, hij durft de verantwoording te dragen tot de dood toe".

In deze vergadering voerden de hr. en het hoogste woord, terwijl hr. die maar ongeveer 5 minuten sprak, tot het einde der vergadering geen mond meer open deed.

De bijeenkomst werd gesloten om 18.00 uur met het zingen van het lied Ina masa waja en het uitspreken van een gebed door hr. . Hr. dankte en zonder de roep van ons volk "Mena Muria" te hebben uitgeroepen verlieten de aanwezigen de zaal.

Aldus het verslag van de vergadering van de Noodregering van de RMS in het buitenland, door mij opgemaakt, daarbij de hoop uitsprekend dat alles wat u hierin leest duidelijk is en zonder partij te kiezen. Met andere woorden werkelijk een verslag is.

Tot besluit van dit verslag zou ik willen opmerken :
"Alle ongeluk heeft zijn zin"

De verslaggever is een Molukker die de eenheid lief heeft en die het optreden zal blijven verdedigen van de 33 jongeren broeders die zichzelf en hun gezin hebben opgeofferd voor volk en vaderland zonder welke partij dan ook te kiezen of welke leiding dan ook, slechts opdat de RMS onafhankelijke zal worden.

M e n a M u r i a .

ACD/	1.029.739
Dupl.	
Datum:	2 5 NOV. 1970
Bijl.:	

RAPPORT VAN C

AAN : CFO

NR. : 10584

23-11-1970

BETR. : Amon. aangelegenheden

Van werd
het navolgende vernomen.

Op 14.11.1970 wordt te Assen in gebouw "De Kolk" een grote vergadering gehouden door de Missie Militair - APRMS. De volledige regering (met uitzondering van TAMAELA) en de afgevaardigden van de volksvertegenwoordiging zal aanwezig zijn.

Tijdens de vergadering, tussen 15.00 en 15.30 uur zal TAMAELA vanuit New York telefonisch de vergadering toespreken.

Noot: dit laatste werd op 11.11.1970 door politie Assen bevestigd.

Op 21.11.1970 zal een aantal Molukkers in het woonoord "De Biezen" bijeenkomen. Reden onbekend.

NOTITIE VAN : CFO

NO. : 550.

BETR: ~~TAMAELA GROEP.~~

ACDI/ 1029.019
Dupl. _____
Datum: 2 6 NOV. 1970
Bijl.: _____

ZUID-MOLUKKERS:

De Zuid-Molukkers zijn onderverdeeld in meerdere stammen die door een verbond met elkaar zijn verbonden (z.g. pella's De AMAHYstam (afkomstig uit Ceram) en de IHAMAHUstam zijn pella's voor elkaar.

+ 80% Van de hier te lande verblijvende Zuid-Molukkers behoren tot een van deze twee stammen.

De IHAMAHU is in Nederland de grootste stam.

Doordat genoemde twee stammen pella van elkaar zijn, en door een eed hiertoe verplicht, moeten zij elkaar ten alle tijde helpen.

Zij hebben een vereniging die in "IJsseloord" zetelt. De voorzitter van deze vereniging is _____ die woonachtig is te Gouda.

TAMAELA behoort tot de AMAHYstam.

ZUID-MOLUKSE KERK:

De Zuid-Molukse kerk is na de komst van de Ambonezen in Nederland verdeeld geraakt.

De twee grootste groeperingen zijn:

GEREDJA INAJILI MALUKU en de
GEREDJA PROTESTAN MALUKU.

De G.P.M. krijgt nog steeds haar richtlijnen vanuit Indonesië.

De G.I.M. erkent het kerkelijk gezag uit Indonesië niet.
Ds.S.METEARY is een der voorgangers van de G.I.M..

Bij de G.I.M. mogen de jongeren b.v. bij de godsdienstlesse in het Nederlands op de gestelde vragen antwoorden.

Bij de G.P.M. is dit verboden en moet men Maleis spreken.

CFO/ .., 20.11.1970.

Typ. : AO
Coll.: AO

ST.

A.N: Hoofd B.V.R.

Nr. 89.903, n.

DATUM: 18 december 1970

Datum bericht

: 16-12-1970

Bron

: Eigen waarnemingen

ACD/ 1.035.102
Dupl. _____
Datum: 11 JAN. 1971
Bijl.: _____

Onderwerp:

Het dans- en showorkest
" The Black Shadows ", gevormd
door zogenaamde Zuid Molukkers,
heet thans " The Shadows ".

Bijlage(n):

Geme.

Het dans- en showorkest " The Black Shadows ", gevormd door zogenaamde Zuid Molukkers, heet thans " The Shadows ".
De laatste tijd treden zij weer tijdens wekeinden op in Klövers Gaststätte, te Ostgrossefehn, Kreis Leer, in West Duitsland.
Onderstaande personen maken thans deel uit van het orkest:

Het orkest heeft geen manager meer.

F

1035122
✓
Date: 11 JAN 1971
Bijl: ✓

RAPPORT VAN C

AAN : CFO

NR. : 10911

8-1-1971

BETR. : Ambon. aangelegenheden

Van _____ werd op 16.12.70 het navolgende vernomen.

Ds _____ is kerkhoofd van de G.I.M., waarvan ds METIARY een der voorgangers is.
Ds _____ is hoofd van de G.P.M.

De pro- RI-Ambonezen hebben een eigen kerk, aangeduid met CDPIN = Coordinasie Protestan Indonesia Nederland, o.l.v. ds _____

Een uitvloeisel hiervan is het enige maanden geleden opgerichte Cultureel/Sociaal lichaam, aangeduid als J.A.P.I.M. dat zich bezighoudt met het stimuleren van het contact tussen Molukkers in Indonesië en Molukkers in Nederland.

Hiertoe worden onder meer films uit'tegenwoordige Molukken vertoond en vanuit Nederland worden geld- en kledingzendingen naar de Molukken gestuurd.

In het bestuur van de stichting J.A.P.I.N. hebben zitting:

De stichting J.A.P.I.M. staat uiteraard in nauw contact met de RI-vertegenwoordiging te Den Haag.

Onder de aanhangers van de Missie-APRMS bestaat een kleine groep die voorstander is van overleg c.q. overeenstemming met de RI.

De 1e President van de RMS, MANUHUTU is voor TAMAEIA een aanvaardbare gesprekspartner.

Betreft: Discussieavond te Rotterdam
rond het Zuidmolukse probleem.

R'dam

F	ACDI 1.030.172
	Dupl: _____
	Datum: 5 FEB. 1971
F	Bijl.: 3

- 5 FEB. 1971

Hierdoor bericht ik U, dat door de projectgroep "Zuidmolukkers"

op dinsdag 26-1-1971, te 20.00 uur, in de aula van de Sociale Academie, Graa Florisstraat 58 te Rotterdam, onder het motto "confrontatie Nederlandse politieke partijen - Zuidmolukkers", een discussiebijeenkomst werd georganiseerd.

In de aula waren de muren behangen met krantenknipsels die alle betrekking hadden op zaken aangaand de Zuidmolukkers in Nederland.

Er was een gespreksgroep samengesteld uit een aantal vertegenwoordigers van diverse politieke partij en en personen die, volgens de gespreksleider drs. _____, directeur van de Sociale Academie, als deskundigen mogen worden beschouwd.

Van politieke zijde maakten deel uit van het

forum:

VAN DER SPEK, Alfred G.

- P.S.P.;

EGAS - P.v.d.A.;

KIEFF - A.R.;

BIJMAN - P.P.R.;

KNIPSJEEG - G.P.V.;

TILANUS - C.H.U.;

VONHOFF - V.V.D. en

DREISEL - als lid van D'66.

Van de zogenoemde deskundige zijde hadden zitting genomen: hr. DREISEL, één van de verdedigers van de bezetters van de Indonesische residentie te Wassehaar, professor URECHT, Hoogleraar te Amsterdam en dr. _____ van het departement van C.R.M.

MAFUSAK, Johan A. _____, die eveneens was uitgenodigd deel uit te maken van de gespreksgroep weigerde dit terwille van de objectiviteit en zat tussen de ongeveer 150 aanwezigen.

De bijeenkomst was slechts geannonceerd in één avondblad.

Omstreeks 20.15 uur opende de gespreksleider de discussie met een kort woord van welkom en gaf vervolgens de politieke vertegenwoordigers de gelegenheid om hun standpunt uiteen te zetten over het eerste van de vijf discussiepunten, vermeld op bijgevoegde bijlage, namelijk "is de politieke kant van de molukse zaak afgedaan?".

De achtereenvolgende sprekers gingen zich te buiten aan breedspakkerige betogen, waarin zij zich be ijverden om vooral uit te laten komen dat de politieke kant van de Zuidmolukse zaak bepaald niet is afgedaan. Men ging hierbij soms zover dat één en ander meer het karakter kreeg van een verkiezingscampagne waardoor de Zuidmolukse belangen in discredit dreigden te geraken. Regelmatig kwamen uit de zaal dan ook affluende reac-

ties.

Professor Utrecht had een mening die wel wat afweek van de idealen die de Zuidmolukkers nastreven. Zijn stelling behelsde de bevrijding van het gehele Indonesische volk van het "gehate regime" in Jakarta. Men ieder zal een volwaardig bestaan moeten kunnen hebben. Als dat gerealiseerd is zal men de bevrijding van de Zuid Molukken, zo daar dan nog behoefte aan bestaat moeten gaan nastreven.

Kennelijk was dit een verrassende theorie want de reacties op dit betoog waren nihil.

Anders was het met de stelling van Mr. Droesen gezien de luide kreten van bijval. Hij stelde dat niet de terugkeer van de Zuidmolukkers naar Ambon het criterium is maar de bevrijding van de Zuid Molukken.

Omstreeks 23.00 uur werd een ordevoorstel gedaan in verband met het afhandelen van de resterende vier discussiepunten. Besloten werd de mening van de aanwezigen te vragen omtrent de volgorde van belangrijkheid van deze punten. Hierop kwamen nagenoeg geen reacties, hetgeen twijfels op zou kunnen roepen over het nut van deze bijeenkomst. Deze twijfels klonken zeker door in de woorden van IKUSAMA, J.A. en BOKOLLO, Piet die in een korte discussiebijdrage hun teleurstelling uitspraken over de houding van de Nederlandse regering en de "oprechtheid" van de politieke vertegenwoordigers een bedenkelijke zaak vonden.

Met enige concrete besluit wat uit deze bijeenkomst werd geboren kwam naar aanleiding van de vraag van Mr. Droesen met betrekking tot de mogelijkheid tot het houden van een hearing met regeringsfunctionarissen

Tilanus deed een voorstel dat ieders instemming had, namelijk een representatieve groep uit Zuidmolukkers en Nederlanders te formeren die met een aantal gerichte vragen naar vertegenwoordigers van de departementen van Buitenlandse Zaken en C.M.H. stappen.

In aansluiting op de door Tilanus geopperde mogelijkheid werd besloten dat vragen, die men wenselijk achtte om op de aanstaande hearing te lanceren, ingeleverd konden worden bij de Sociale Academie.

In een volgende openbare bijeenkomst zouden dez vragen dan naar waarde kunnen worden geschat, waarna het tijdstip van de hearing zou kunnen worden vastgesteld. Daar dit plan ieders instemming had werd de bijeenkomst te 23.30 uur gesloten. BINDL.

AM B.V.D.

DISKUSSIEPUNTEN VOOR DE MEETING OP DINSDAG 26 JANUARI
IN DE SOCIALE AKADEMIE ROTTERDAM.

1. is de politieke kant van de molukse zaak afgedaan ?
2. wat is de rechtspositie van de molukkers in nederland ?
3. hoe moet de nederlandse houding t.a.v. indonesië gewijzigd worden?
4. hebben de molukkers voldoende invloed op het hun betreffende beleid van C.R.M. ?
5. hoe moet het kontakt tussen nederlanders en molukkers verbeterd worden.?

=====

+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+

oooooooooooooooooooooooooooo

PROBLEMGROEP "ZUIDMOLUKKERS":

wie zijn wij? wat willen wij? waarom deze avond?

Voor Wassenaar wisten wij, eerstejaars studenten van de Sociale Academie Rotterdam van het hele bestaan van een Zuidmolukse problematiek niet af. Heel toevallig raakten we enkele dagen na Wassenaar in gesprek met enkele Zuidmolukse jongeren, die het hadden over "twintig jaar lang" enz.

De zaak interesseerde ons en we besloten de projectgroep "Zuidmolukkers" te vormen. Van dat moment af zijn we ons intensief gaan bezighouden met de Zuidmolukse zaak. We hebben feitenmateriaal bestudeerd, achtergronden onderzocht en de persvoorlichting t.a.v. de Zuidmolukse zaak geanalyseerd. We hebben contacten gelegd met Zuidmolukkers en hun organisaties, we zijn in woonoorden en wijken geweest, we hebben met C.R.M. gepraat en ook met de Zuidmolukse leiders. En we raakten er steeds meer van overtuigd dat de idealen waar de Zuidmolukkers in Nederland voor vechten RECHTVAARDIG zijn en dat zij desalniettemin onrechtvaardig behandeld worden; niet alleen door de regering, maar ook door veel Nederlanders!! Wij willen een beter inzicht verschaffen in de Zuidmolukse zaak en daarvoor BEGRIP opwekken. Daarom zijn wij naast theoreties bezig zijn ook overgegaan tot AKSELVOERING.

Onze projectgroep stelt zich tot doel de KOMMUNIKATIE tussen Nederlanders en Molukkers te bevorderen om de bestaande toestanden in positievere banen te leiden. Wij trachten dit te bereiken door:

- 1) het geven van schriftelijke voorlichting
- 2) het beleggen van meetings
- 3) alle middelen die tot dit doel dienstig zijn.

Op 30 oktober j.l. organiseerden wij in samenwerking met Stichting Masohi een meeting met als thema "KOMMUNIKATIE MALUKU-NEDERLAND" Deze avond had tot doel informatie te geven over de werkelijke problemen en achtergronden van de Zuidmolukse problematiek. Op deze avond werd ons gevraagd of we opnieuw een bijeenkomst zouden willen organiseren, maar dan wat groter van opzet, b.v. met afgevaardigden van de Nederlandse politieke partijen. Welnu, we hebben dit gedaan. Wij vinden namelijk dat de Zuidmolukse problematiek niet slechts een zaak is voor het ministerie v. C.R.M., maar heel duidelijk ook een POLITIEKE KESTIE. Daarom hebben wij deze avond georganiseerd onder het motto: "KOMMUNIKATIE NEDERLANDSE POLITIEKE PARTIJEN-ZUIDMOLUKKERS" Naast uiteraard diverse politieke partijen zullen ook verschillende deskundigen t.a.v. de Zuidmolukse zaak aanwezig zijn, o.a.

ir. Manusama, Drs. Wagenfeld van C.R.M., Prof. Utrecht, Drs. Merien. We willen door deze avond de Zuidmolukse zaak nog eens onder de aandacht brengen van de kamerleden om zodoende te bewerkstelligen dat de zaak in de tweede kamer aan de orde zal komen.

Verder willen we de Nederlandse jongeren in aanraking brengen met Zuidmolukse jongeren en hun idealen en opvattingen.

We willen dat men gaat nadenken over de Zuidmolukse zaak en dat men tot de konklusie komt dat dit geen afgedane zaak is, dat er van Nederlandse zijde iets gedaan moet worden.

Nederland is dat verplicht aan het Zuidmolukse volk. De zaak moet niet langer alleen als een sociaal probleem binnen Nederland, dus als een zaak van C.R.M. worden beschouwd.

Er zal gezocht moeten worden naar een POLITIEKE OPLOSSING.

vinden zal zijn betekent helemaal niet! dat we het R.H.S. ideaal naar het etiket "Irriebel" moeten opplakken en de zaak als afgedaan moeten beschouwen. Een dergelijke mentaliteit zal voor zowel Nederland als voor het Molukse volk katastrofale gevolgen hebben!!

Wij willen daarom de Zuidmolukkers zoveel mogelijk steunen. Wij willen proberen iets te doen aan de best aan de wederzijdse misverstanden, vooroordelen, onwetendheid en kommunikatiestoornissen tussen de Nederlandse regering en het Molukse volk enerzijds en tussen het Nederlandse en Molukse volk anderzijds.

Wij hebben een brochure samengesteld met als titel: "De Zuidmolukse zaak: een politieke kwestie!"

Met deze brochure beogen wij inzicht te verschaffen in de feiten en achtergronden van de Zuidmolukse zaak, de huidige situatie en alternatieven voor de toekomst.

Wij leggen ook vooral de nadruk op het feit, dat de Zuidmolukse jongeren een strijd voeren in het kader van de wereldpolitiek, n.l. tegen IMPERIALISME, KAPITALISME en tegen ONDERDRUKING in de Derde Wereld.

Naast het geven van voorlichting en het organiseren van meetings e.d. zullen wij blijven zoeken naar nieuwe middelen en mogelijkheden om de Zuidmolukkers te steunen

NA PROSES POLITIEKE OPLOSSING!

Er zullen weinig mensen zijn die verwachten dat vandaag met de uitspraak van de Haagse rechtbank tegen de 35 Zuidmolukkers van "Wassenaar", een eind is gekomen aan het probleem van de Zuidmolukse beweging, of zelfs maar de geweldaspecten daarvan. Het tegendeel is eerder het geval. De veroordeling geeft de beweging zijn eerste "martelaren" in Nederland, die nu al in publikaties "POLITIEKE GEVANGENEN" worden genoemd. Enige gebeurtenissen ná Wassenaar hebben duidelijk gemaakt dat er een verharding aan de gang is, die in en buiten het politieke vlak haast dramatische vormen aanneemt.

Ze zijn vaak moeilijk te onderscheiden van elkaar, de vechtpartijen en gewelddadige demonstraties met of zonder politieke betekenis. Ruw geschat zitten er op het ogenblik, de Wassenaarse groep inbegrepen, zo'n honderd jonge Ambonezen in de gevangenis, veroordeeld of beschuldigd van geweldsmisdrijven. Er is betrekkelijk weinig publiciteit geweest rond zulke zaken als de overval van tientallen Molukkers op het politiebureau van Capelle, begin december, aan gevechten met Ambonese knokploegen in Winterswijk en aan georganiseerde relletjes in Groningen, Brabant en Arnhem. Politiek? Of het noodlottige gevolg van gettovorming in kampen en woonwijken en verpaupering?

Voor de Zuidmolukkers zelf is het allemaal erg eenvoudig. Bij het begin van het Haagse proces heeft de Badan Persatuan, de eenheidsraad die de meerderheid van de Zuidmolukkers in ons land vertegenwoordigt, een stuk overgelegd dat als volgt begint: "Het volgende is een ernstig, openlijk protest tegen de wrede, onmenselijke behandeling die meer dan 30.000 Zuidmolukse vluchtelingen in Nederland sinds 1950 van de Nederlandse regering hebben ondervonden". De bespottelijke eenzijdigheid van dit stuk wordt verder voldoende geïllustreerd door de beschuldiging dat de assimilatiepolitiek van de Nederlandse regering gelijk staat aan "gencide", volkerenmoord.

VERZET

Bespottelijk, ja, maar uit een recent onderzoek van de Onderzoeksgroep Krisissituaties van de Amsterdamse universiteit blijkt toch ook dat de Ambonezen zichzelf als SLACHTOFFERS VAN DE POLITIEK beschouwen en niet van plan zijn mee te werken aan oplossingen van hun probleem die van sociale en economische omstandigheden uitgaan. Integendeel verzetten ze zich tegen elke poging om hun ellendige woonomstandigheden (vaak nog in oude barakken uit de Tweede Wereldoorlog!) te veranderen, voor hen georganiseerde aanpassingskursussen te laten volgen of hen op andere manier uit het zelfgekozen isolement te halen. Het resultaat is dat de Ambonezen en met name de jongeren, als groep sociaal meer en meer achterblijven. Er ontstaat een wisselwerking tussen isolement en diskriminatie, een spanningsveld dat de laatste jaren al in

toenemende mate in geweld is losgebarsten. Zo gezien heeft "Massenaar" wel degelijk een sociale achtergrond. Maar dit betekent meteen dat een sociale oplossing voor het Zuidmolukse vraagstuk in Nederland niet bereikt is, hoogstens een onsociale, namelijk als men er op rekent dat de verpaupering, op den duur, over zo'n jaartje of vijftien misschien, ze wel zal dwingen te assimileren.

Tegenover dit uitermate somber vooruitzicht blijft maar één alternatief en dat is de POLITIEKE OPLOSSING. Natuurlijk is het waar dat Nederland zich niet met de binnenlandse politieke problemen van Indonesië kan bezighouden. Het is trouwens nog veel meer waar dat de korst van deze KNIL-militairen naar Nederland (indertijd 15.000 mensen, twintig jaar later 35.000 en nog snel groeiend in tal en last) indertijd tegen de zin van de Nederlandse regering is geschied, en met alle voorspelbare gevolgen die er nu van zijn gekomen. De Nederlandse adviseurs van toen, die de Ambonezen slachtoffer lieten worden van hun anti-Indonesische rancune, staan nu aan de kant te huilen. Door de Leuven vrouw!

Dit alles neemt echter niet weg dat Nederland zowel uit eigenbelang als terwille van de Zuidmolukkers, nu toch bedwongen wordt zich met de politieke problematiek te gaan bezighouden, willen we niet op een grote catastrofe afsteveneren waarvoor "Massenaar" nog niets is. Bovendien moet er ook voor Indonesië iets aan gelegen zijn de haard van onrust in en om de Zuidmolukken weg te nemen.

STATUS

Zouden al deze belangen samengevoegd niet kunnen leiden tot het verlenen van een autonome status ("Daerah Istimewa") aan de Zuidmolukken, of een deel daarvan, op dezelfde wijze als b.v. Atjeh en Djokja in Indonesië een bijzondere status hebben? Voor de Zuidmolukse beweging is dit het maximum haalbare voor Indonesië geen politieke onmogelijkheid. Voor Nederland zou het mogelijk moeten zijn hiervoor een ontwikkelingsproject op te zetten van niet mindere urgentie dan de hulp aan Beria of Seru. Het is waar dat deze mogelijke politieke oplossing neerkomt op het betreden van een weg die de Nederlandse regeringen sedert 1950 nadrukkelijk hebben afgewezen. Het meest recent is dit na het incident van Massenaar, nog eens gesteld door premier De Jong in zijn korrespondentie met dr. Panusama, de leider ("president") van de Zuidmolukse beweging in ons land. Hij schrijft o.m. dat elke Nederlandse interventie in Indonesië politiek averechtse gevolgen zou hebben. Ja, indien het met grove middelen zou gebeuren, nee, als het plan met de normale diplomatieke voorzichtigheid wordt behandeld. Nederland kan in Indonesië waarachtig weer een potje breken. "Massenaar" en wat daarna kwam, heeft m.i. overtuigend bewezen dat een nieuwe politiek nodig is: die van het streven naar een politieke oplossing van een sociaal-psychologisch probleem.

F

ACDI 1044043
Dupl. _____
Datum: 3 1 MAART 1971

RAPPORT VAN C

30 maart 1971.

AAN : CFO
NR. : 11.373
BETR.: MASOHI

Op 16.3.71 werd
het volgende vernomen.

Op initiatief van _____ is enige tijd geleden te Alphen a/d Rijn tot stand gekomen de "Kapitein JONKER-Stichting", waarin MASOHI is opgegaan (Het periodiek MASOHI blijft nog bestaan). De Kpt.JONKER-Stichting wordt door CRM gesubsidieerd en is te vergelijken met de Dr SOUMOKIL-Stichting te Middelburg.

R.P.APELDOORN I.D.

Apeldoorn

F

ACD/	1.046.393
Dupl.	_____
Datum:	22 APR. 1971
Bijl.:	_____

No. : 4705 I.D.
Onderwerp : Activiteit Zuid Molukkers.
Antwoord op : —
Bijlagen :
Evaluatie :

Naar aanleiding van bovenstaand onderwerp, heb ik de eer U het navolgende te berichten.

Op zaterdag 13 maart 1971 kwamen in Hotel NIJK te Eerbeek, gem.Brummen, een aantal Zuid Molukkers in vergadering bijeen, in totaal circa 40 personen.

Vernomen werd dat het hier een aantal oud-K.N.I.L.-mensen betrof, allen uiteraard boven de 40 jaar.

K Als leiders traden op

en

Op de bijeenkomst werd uitsluitend Maleis gesproken, het geheel had een ordelijk verloop.

Tijdens de bijeenkomst werd door de aanwezigen een formulier met onbekende inhoud ingevuld.

Een gedeelte der aanwezigen beschikte over eigen voer, de overigen gingen na afloop met een bus van de lijndienst richting Apeldoorn.

Door vastgesteld dat _____ aan de bijeenkomst deelnamen:

Typ: N.-

E I N D E .

Apeldoorn 20 april 1971

F

ACD/	1.046.580
Dupl.	_____
Datum	23 APR, 1971
Sign.	_____

RAPPORT VAN C

22 april 1971.

AAN : CFO

Nr. : 11.489

Betr.: Belangenorganisaties Zuidmolukkers.

Van
werden op 13-4-1971 de navolgende gegevens ontvangen.

Belangenorganisaties van h.t.l. woonachtige Zuidmolukkers

1. Badan Persatuan
2. CRAMS (WENNO)
3. CRAMS (POLHOUPESY)
4. Bond ex-KNIL.
5. Groep LEASA
6. Mil. Missie (TAMAE LA) nood-regering
7. PNMS-Partai Nasional Maluku Selatan
8. KURPI - Komitee Umum Rakjat Persatuan Indon. (WATTIMENA)
9. RELA '69
10. ONIM
11. Biak RMSP
12. Groep die voor terugkeer is naar Indon. (z.g. pro-Indon.

De Mil. Missie (nr. 6) vindt steun in de

- I. Commando's die bestaan uit de Angkatan Muda, het Z.M. Bevrijdingsfront (Rode jeugd - Radicale jongeren - Vrijheidsschool)
- II. Werkgroepen
- III. Vertrouwelijke personen (familieleden van TAMAE LA).

De KURPI (nr. 8) vindt steun in de

- I. JAPIM (Jajasan Pembangunan Indon.-Maluku)
- II. Radicale jongeren en Vrijheidsschool.

F	ACB/ 1040694
	11 MEI 1971
F	2

RAPPORT VAN C

AAN : CFO
NR. : 11603.
BETR.: RELA

10-5-1971

Van 23.4.71 het navolgende vernomen: werd op

Als bijlage I een rondschrjven van RELA, gericht aan Zuidmolukkers, in welk rondschrjven het doel van RELA wordt uiteengezet.
Tevens een formulier om zich als lid op te geven.

Als bijlage II een ontvangst/bedankbrief van het "INSTITUT THEOLOGIA (G.I.M.) Ambon RI voor ontvangen financiële steun van RELA.

Rela 69

STICHTING BANJOE MALOEKOE.

APA INI LAI?

Tentu saudara-saudara berhak untuk bertanja djika melihat nama diatas ini.

Apakah ini Rela 69.

Rela 69 ini ada satu stichting jang dibangunkan oleh beberapa pemuda pemudi, jang merasa bahwa pembangunan adalah keperluan jang pertama jang kami perlu.

Artinja apa?

Rela artinja: Menolong dengan rela hati, menolong tjara saudara ke-saudara, menolong tjara kebangsaan, menolong tjara kemanusiaan.

- Relatolonglah saudara saudaramu jang ta'berlimpah sebagai kami jang ada hidup dalam negeri jang berlimpah (welvaart)
- Bukti bukti telah banjak, ialah saudara saudara kami ada kegiatan untuk pembangunan, tetapi ia bertanja:
Sio ale mau kerdja seng ada perkakas, seng ada bahan, tentu djuga seng ada

Keppeng.

Dorang di Maluku tunggu ale dorang pung keppeng, ale seng usah kasih besar besar, 1 gulden sadja satu minggu dorang disana su bilang: Danke banja banja saudara sebangsa.
Dengan spera ini katong tanong alasan par dibalakang hari.

Rela 69 su bikin apa?

Rela 69, selama amper 2taon ini tjari keppeng dengan rupa rupa djalan Rela 69 djual gelas minum, balpan, domet tjubit, korant tua-tua, dll.

Rela 69 bikin Ambon-avond, ketjil ketjil sadja.

Pendapatan jang kami boleh terima telah kami kirim F 1500,- Ke Ambon. (Liat surat saksi dari Tn Pattiasina)

Tetapi ini par bantu Maluku, belum apapa. Dong disana perlu banjak. Tetapi pertolongan musti dari sapa?

Juist, saudara su rai akang sendiri. Tjuma saudara diluar Maluku jang bisa tolong, terlebih kami dari Belanda.

Relalah tolong saudara saudara jang berkekurangan, tolonglah Tanahmu Maluku manis.

Pertolongan dari Bangsa par Bangsa, par tanah air jang kau punja.

Dengan F 10: sebulan, seorang mahasiswa selesaikan sekolahnja.

RELA 69. Stichting bantoe Malokoe.

Tulung tanah, dan bangsamu bagaimana?

Satu rupia satu minggu sadja ale, dong di Maluku su senang.
Saudara kirim per postwissel kepada penningmeester Rela 69,

sdr Joop Mahakena Lindestraat 13 Leerdam.

Of dengan giro tnv Rela 69. (gironr. 2252133..)

Saudara sebagai pemuda inilah kesempatanmu untuk berdjasa kepada Tanah airmu.

Reakties kami toenggoe dengan tenang.

Informaties mengenai Rela 69 dari saudara/saudari.

Frans Palyama-Rutgerstraat 50 Gouda.

Njonja Akihary-Hetharia-Merelhoven 71. Cap. a. d. Yssel.

Chris Wattimury- Wiekslag 858 - Idem.

Stevens Anthony- Chaikofskilaan 1- Voorschoten.

Jacob Taberina- Ter weijdelaan 52-Culemborg.

. Saudara2 mari ramai2 kami berdjasa untuk Tanah Maluku manis^t.

..... Goenting dan kirim, sebagai djasamu.....

Jang betanda tangan dibawah ini,

Nama:.....lahir.....di.....

Tempat tinggal.....

Adres:.....

Sedia untuk menolong Rela 69, bantu Maluku.

Ia akan mengirim bantuannja besar F.....tiap2 minggu/bulan per-
postwissel/giro kepada penningmeester "Stichting Rela 69" p/a

J. Mahakena-Lindelaan 13-Leerdam.

Tanda tangan.

.....

Phone/Telp 2219
P.O. Box 5
Kotak Pos

Cable-Address INSTILOGIA
Alamat Kawat AMBON

No. Surat 12/L.N./I.Th./71.--
Ref. No.
Encl./Lamp :

Amboina, 21 Djanuari 1971

K e p a d a

Jth.: STICHTING RELA 1969
Penn.m. J.E.E.Mahakena
Lindestraat 13
LEERDAM
NEDERLAND.--

Dengan hormat,

Menjambung surat kami tertanggal 5 Djanuari 1971 No.09/IN/71, perlu kami kabarkan bahwa pada hari ini telah kami terima uang sebanjak F. 1498 yang ditransfer menjadi Rp.152.695,-- setelah dikurangi dipotong dengan berbagai ongkos pengiriman.- Untuk pengiriman ini kami utjapkan diperbanjak terima kasih .-

Dengan uang tersebut kami pergunakan untuk merevisi poliklinik dengan biaya sebesar Rp.137.500,- Kami tidak dapat membangun sebuah gedung baru untuk Poliklinik ini, karena biayanya terlampau besar .- Dianggap tjukup untuk merevisi dengan uang yang ada ini, sedangkan sisa uang sebanjak Rp.15.195 kami pergunakan untuk membeli obat2an bagi keperluan Poliklinik .-

Jang belum kami terima berita jaitu mengenai 10 orang untuk beasiswa, sehubungan dengan djumlah mahasiswa kami saat ini ada 186 orang.-

Achirnja kami utjapkan banjak terima kami atas perhatian Saudara terhadap Lembaga Pendidikan Theologia G.P.M. ini .-

Teriring salam dan doa,

Rektor Institut Theologia G.P.M.

Pendeta: J.M.Pattiasina (S.Th.)--

C.C.: Badan Pekerdja Synode GPM, Ambon.--

RAPPORT VAN C.

Aan : CFO
No. : 11.860
Betr.: Bestuur van de K.R.P.P.T.

11.6.71

F	ACDI/ 1052159
	Dupl. /
	Date: 11 JUNI 1971
F	Bijl: /

Uit

werd op 18 mei 1971 het navolgende vernomen.
Het bestuur van de K.R.P.P.T. (Kepentingan Rakjat Pulau-Pulau Terselatan), een Keiese/Tanimbarese belangenorganisatie waarvan het huishoudelijk reglement als bijlage bij dit rapport is gevoegd, is als volgt samengesteld:

voorzitter
vice "
1e secr.
2e secr.
adviseur
voorlichting
penningmeester

De bij deze organisatie aangesloten leden zijn woonachtig in Zwolle, Rijsen, Zevenaar, Nistelrode, Helmond, Cuyk, Deventer en Montfoort/Echt. Zij zijn vóór terugkeer naar Indonesië en het bestuur staat in nauw contact met de Indonesische Ambassade te Den Haag.

De in Teuge, Assen, Smilde en Nijverdal woonachtige Keiezen/Tanimbarezen zijn pro-R.M.S.

ANGGARAN TETANGGA DARI KEPETINGAN RAJAH PULAU-PULAU

TERSELATAN (KRPT)

Fatsal I

PENERIMAAN-ANGGAUTA

Jang diperbolehkan untuk masuk anggauta badan ini ialah Anak-anak Terselatan sedjatih.

Fatsal II

KEWADJIBAN-ANGGAUTA

1. Tiap-tiap anggauta harus ta'at pada perintah dan perraturan-peraturan Organisatie. Ta'at pada peraturan jang di keluarkan oleh badan ini, seraja mengikuti djedjak-djedjak serta petundjuk-petundjuk jang direntjanakan oleh Badan Pengurus.
 - a. Anggautax harus dengan saksana akan memadjukan keberatan dengan Bertingkat-tingkat, agar sesuai dengan peraturan badan ini.
 - b. Semua anggauta berkewadjiban memadjukan keberatanja dengan teratur didalam rapat dengan idzin dari Ketua. Segala pemitjaraan dalam rapat harus bedasar kesopanan.

Tiap-tiap anggauta terlarang menjiarkan progada-progada jang anti badan ini.

Fatsal III

BADAN-PENGURUS

Badan Pengurus sudi menerima kritik-kritik jang bersifat kehormatan dan pri kemanusiaan.

Fatsal IV

Mengenai fatsal 3 Anggaran-Dasar, maka jang dimaksudkan harus beusahakan akan memperbaiki serta mempertahankan supaja badan ini, tinggal tetap terpilihara.

Fasal V

KEWADJIBAN-BADAN-PENGURUS

1. Ketua Badan pengurus-Pusat memimpin sidang Umum dan sidang Umum luar biasa, djika ia berhalangan dipimpin oleh Ketua Muda.
2. Pennjurit harus melakukan segala pekerdjaan mengenai administratie (pamitera) dalam hal ia dibantu oleh pennjurit 2.
3.
 - a. Bendahara melakukan segala pekerdjaan mengenai keuangan mau jang masuk maupun jang keluar dan dibantu oleh bendahara 2.
 - b. Penanggung atas wang-wang haruslah berdasar bukti-bukti jang sjah.
 - c. Mendjaga segala milik perkumpulan (badan) ini.

Fatsal VI

SIDANG

1.
 - a. Pada tiap-tiap bulan harus diadakan rapat (sidang) untuk memperbintjangkan so'al-so'al jang berkenaan dengan badan ini.
 - b. Sidang diadakan djika perlu oleh Pengurus-Pusat.

ANGGARAN DASAR DARI KEPENTINGAN RAJAT PULAU-PULAU
TERSELATAN (KRPPT)

Fatsal I

Badan ini dinamakan Kepentingan Rajat Pulau-pulau Terselatan jg disingkatkan K.R.P.P.T.

Fatsal II

1. Badan ini dibentuk di Provensi Limberg pada tanggal 1 Februari 19.52. bertempat sementara di Groesbeek(ProvensiGelderland).
2. Lamanja badan ini dalam waktu jang tidak di tentukan.

Fatsal III

TUDJUANNJA

1. Badan ini berdasarkan Ke-Tuhanan.
2. Mementingka, memperbaiki, dan mempertahankan kepentingan-kepetingan dari anggota-anggotanja dalam arti jang seluas-luasanja di luar Pulau-pulau-Terselatan.
3. Membelah serta memperkukuhkan perdjjuangan untuk mentjapai penghargaan bangsa dan kemadjuan tanah-air-Terselatan mau di mana sadja, berdasar-atas azas2 democratie jang seluas-luasanja sebagai satu golongan suku bangsa.
4. Menentang dengan sekeras-kerasnja tindakan-tindakan jang bersifat-meruntuhkan perdjjuangan kebangsaan dan kemadjuan tanah-Air-Pulau-pulau Terselatan.
5. Memajukan permohonan-permohonan dan keberatan-keberatan kepada jang berwadji atas djalan jang halal.

Fatsal IV

1. Mengadakan perhubungan dengan lain badan jang bertudjuan sama.
2. Mempertiadakan segala perbuatan-perbuatan jang salah jang menerbitkan pperselisihan antara kita dengan kita.
3. Menanam modal untuk memeliharaakan kepentingan-kepentingannja.

Fatsal V

KLANGGAUTAN

1. Jang berhak mendjadi anggota badan ini, ialah:
 - a. Anak-anak Terselatan jang sedjati jang berasal dari Pulau-pulau Terselatan.
 - b. Jang berhak mendjadi anggota luar biasa, hanjalah orang jang bukan berasal dari Pulau-pulau Terselatan.
2. Laki-laki jang berumur delapan belas tahun(18) tahun ke-atas.

Fatsal V

HAL MEMILIH DAN DIPILIH

1. Tiap-tiap anggauta badan berdasar fatsal 5, titik 1 dan 2 berhak memilih dan dipilih.
2. Sedang jang berhak mendjabat pangkat Ketua, ialah seorang anggauta asli Pulau-pulau-Terselatan.

Fatsal VII

PIMBTJATAN-ANGGAUTA

1. Masing-masing anggauta jang melanggar peraturan organisatie dari badan ini.
2. Mendjual hak-hak badan ini kepada lain badan.
3. Mengabungkan diri dengan lain badan jang bertudjuan meruntuhkan perdjangan perhargaan bangsa dan kemedjuaan Pulau-pulau-Terselatan chususnja.

Fatsal VIII

KEANGGAUTAN BERACHIR

1. Berdasarkan fatsal 7 titik 1, 2, dan 3.
2. Atas permintaan sendiri, beralasan jang patut.
3. Meninggal dunia.

Fatsal IX

BADAN-PENGURUS

1. a. Pengurus-Pusat.
- b. Pengurus-Tjabang atau Pengurus-setempat.

Fatsal X

PENGURUS-PUSAT

1. Jang disebut menurut Fatsal 9, maka tiap-tiap badan Pengurus-Tjabang, harus memeliharrah dan mengirim anggauta-anggautanja untuk menduduki badan Pengurus-Pusat.

PENGURUS-TJABANG

2. Jang disebut pengurus-Tjabang menurut fatsal 9, titik 1 sub b, ja'nisemua anggauta Dewan-kamp dari tiap-tiap tempat atau kamp.

Fatsal XI

BENTUKAN-BADAN-PENGURUS

1. Dengan tidak memperbedakan titik 1 dan 2 dari fatsal 10, maka tiap-tiap badan Pengurus terbentuk atas:
 1. Seorang Ketua
 2. Seorang Wakil-Ketua
 3. Seorang Penulis 1
 4. Seorang Penulis 2
 5. Seorang Bendahara 1
 6. Seorang Bendahara 2
 7. Seorang Pelindung
 8. Seorang Penasihat dan
 9. Beberapa Pembantu

~~Fatsal~~

~~Fatsal~~

- a. Sosial.
- b. Penerangan.

Fatsal ~~XII~~

1. Kenyataan pada fatsal 11 mengenai Pengurus- Tjabang tepergantung dari dari djumlah kebanyakan anggota pada tiap-tiap kamp.

Fatsal ~~XIII~~

KEPUTUSAN-RAPAT ATAU SIDANG

2. a. Dalam segala hal jang hendak diselenggarakan, harus de-ngan persetujuan suara bulat dari djumlah anggota segenap didalam Rapat, atau sekurang-kurangnya 2/3 djumlah dianggap adah.
b. Putusan dari 2/3 djumlah anggota segenappun dianggap sjah.
- 2 Hal-hal jang ta'tertjantum Dalam Anggaran-Dasar dan Anggaran tetangga, maka badan-rengurus berhak mengambil keputusan asal:
 - a. Tidak menjingkir dari azas-azas organisatie badan ini.
 - b. Tidak merugikan badan ini.

Fatsal ~~XIV~~

1. Hal-hal jang ta'tertjantum dalam Anggaran-Dasar, semuanya ternjata didalam Anggaran-Tetangga.

Fatsal XII
PEMILIHAN-BADAN-PENGURUSA

1. Pada tiap-tiap tahun diadakan pemilihan badan pengurus baru.
2. Tiap-tiap anggauta berhak memilih dandipilih.
3. Dalam pemilihan tersebut badan pengurus lama diberi kesempatan untuk dipilih kembali sebagai anggauta pengurus baru.
4. Tiap-tiap anggauta jang dipilih untuk mendjabat anggauta badan pengurus, djika ia berkeberatan boleh memajukan permintaanja untuk dipertimbangkan oleh badan pengurus setempat (tjaban) dan badan Pengurus Pusat.

Fatsal XIII
HAK-BERSUARA

Tiap-tiap anggauta mepunyai satu suara didalam rapat.

Fatsal XIV
SURAT-SURAT MASUK DAN KELUAR

1. Tiap-tiap surat masuk dan keluar dialamatkan kepada pennjurat dari badan pengurus .
2. Semua surat masuk dan keluar harus di tanggung oleh pennjurat.
3. Surat jang masuk harus dibuka oleh ~~pengurus~~ pennjurat atau Ketua.

Fatsal XV

1. Tiap-tiap anggauta jang memasuk surat permohonan mengenai sesuatu kedjadian, maka djika hal itu harus dipertimbangkan didalam rapat atau sidang tersebut, maka ocnomjg bersangkutan harus diundang dengan surat, untuk menghadiri rapat (sidang) tersebut.
2. Hal ini berlaku djuga bagi tiap-tiap anggauta pengurus .
3. Kepada tiap-tiap anggauta jang mau minta berhenti harus djuga dengan idzin dari anggauta didalam rapat (sidang).

Fatsal XVI
PERUBAHAN ANGGARAN DASAR DAN ANGGARAN TETANGGA/.

Segalaperubahan mengenai anggarandasar dan anggaran tetangga, harus dengan persetujuan penuh didalam rapat (sidang) dari djumlah anggauta segenap atau sekurang-kurangnja 2/3 dari djumlah anggauta segenap.

Fatsal XVII

Dimikian Anggaran Dasar dan Anggaran Tetangga dari Kepentingan Rajat Pulau-pulau Teselatan (KRPT) inidsetudjui serta disjahkan didalam Rapat-Umum Dewan-dewan Kamp Terselatan pada tanggal 27 J U L I 1 9 5 2. Djam 16.00 DI WOONOORD: "DE HOGERHORST" (GROESBEEK) PROVINCIE: GELDERLAND.

F	ACD/	1054272
	Dupl.	_____
	Datum:	1 JULI 1971
F	Bijl.:	/

RAPPORT VAN C

30 juni 1971.

AAN : CFO
 NR. : 11.953
 BETR.: MASOHI

Van
 het navolgende vernomen:

werd op 14.6.71

Onder auspiciën van MASOHI is de stichting STIMASCO tot stand gekomen.
 Deze stichting houdt zich bezig met Molukse culturele activiteiten.
 In augustus 1971 houdt STIMASCO zich bezig met een Moluks talenten muziekfestival (zie bijlage)

1054272

MUZIKALE JONGEREN KRIJGEN KANS BIJ DE MOLUKSE CULTURELE MANIFESTATIE

De STIMASCO (stichting masohi communicatie) organiseert medio augustus een Molukse Culturele Manifestatie '71 (kortweg: MCM '71) om de Capitan Jonker Grand Prix.

Iedereen die op instrumentaal of vokaal gebied iets denkt te presteren kan hieraan deelnemen. Inschrijving staat open voor folkloregroepen, combo's en solisten. De deelnemers moeten de leeftijd vanaf 16 jaar bereikt hebben.

Het festival wordt gehouden in verschillende fases resp. op vrijdag 28 augustus a.s. in het gebouw Pretoria te Rotterdam-Zuid aan de Pretorialaan 115, deze wordt tevens als 1e voorselectie voor het grote landelijke talenten festival beschouwd, welk in het najaar in den Haag gehouden wordt.

Het geheel begint 's middags vanaf 2 uur na afloop is er een bal na. Alle deelnemers krijgen in die tijd de kans om per groep of solist/te, alleen voor de jury en publiek op te treden. Voor de winnaars worden vele prijzen beschikbaar gesteld, alsmede een eventuele plaatopname plus een speelcontract bij sociëteit Stimasco. Bovendien bestaat de kans dat de winnende groep of solist/te een radio- en/of tv-optreden krijgt aangeboden.

Verder nog veel meer prijzen.....

- een platenspeler
- een elektrische gitaar
- drie fraaie bekers

Ook is er gelegenheid voor alle soorten andere orkesten en eventueel buiten mededingen hier hun kunnen te tonen waarna bij een succesvol optreden zeker vele maand- en losse contracten zullen volgen.

Versterkers/zang installaties alsmede drums zijn aanwezig. Wel gitaren en snoeren meebrengen.

In de jury hebben zitting: vele deskundige en bekende personen uit de showbusiness- radio en tv. - grammofoonplatenmaatschappij.

Deelnemers kunnen zich gratis laten inschrijven bij de redactie Stimasco, postbus 24.26 Rotterdam (zie inschrijfformulier). Graag op de brief vermelden: MCM '71.

Netto opbrengst van dit festival komt ten goede aan het ontwikkelingshulpproject voor de opbouw van de Molukken.

Het is voor ons en ook voor U van belang dat alleen bij tijdig inschrijven voor deelname een goede organisatie gewaarborgd kan worden.

Het comité ontwikkelingssamenwerking opbouw molukken.

Onder auspiciën van STIMASCO.
Rotterdam, mei 1971

Ondergetekende:

Naam:.....

Straat:.....

Plaats:.....

Telefoon:.....

geeft zich hierbij op voor "MCM '71"- Voorselectie.

Handtekening:

.....

A

ACD/	1066464
Dupl.	_____
Datum:	25 OKT. 1971
Bijl.:	_____

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: HC-CFO	Bijlage(n):
Afschr.:	BO: 92.872

Betreft:

Volgens _____ zijn de Ambonezen nog veel fanatieker geworden sinds de Koningin Indonesië heeft bezocht.

Nr. DI	1068326
Dupl.	
Datum:	8 NOV. 1971
Bijl.:	1

RAPPORT VAN C

5.11.1971

AAN : CFO

NR. : 14.480

BETR.: Militair Procesrecht KNIL

Van
het navolgende vernomen:

werd op 9.9.71

Op 15.7.71 heeft HANOCH MARWA van het comité AMA (Armyen of Maluku) een schrijven doen uitgaan aan alle in Nederland woonachtige leden van het voormalige KNIL en hun kinderen. De inhoud van dit schrijven (zie bijlage) komt in het kort op het volgende neer.

Op 20.7.71 zal het comité AMA een proces (zgn. militair procesrecht KNIL) aanhangig maken bij de rechter. Dit proces gaat over de te betalen huishuur en andere sociale aangelegenheden van de ex-KNIL militairen/burgers, die in 1951 "per dienstbevel" naar Nederland zijn overgebracht. Het comité verzoekt iedereen die het niet eens is met het betalen van huishuur of andere sociale aangelegenheden gerealiseerd wil zien, vnd. comité te steunen d.m.v. opgave van naam en adres.

Sekretariaat "AMA".
Kamp.-Vosseveld.
Postbus 89.
WINTERSWIJK. (Gld).

kepada.

Jth. Segala anggota2 KNIL
dan anak2nja jang telah
berumah-tangga jang ber-
diam di NEDERLAND.

Nr. : 000/1951.
Peri-hal: Socialrecht "KNIL".

Winterswijk, 15 juli 1971.

Sdr2. seperduangan.

Dengan ini dimaklumkan kepada Sdr2. sekalian bahwa:
berhubung oléh karena nanti pada tanggal 20 juli 1971. j.a.d.
kami Committee "AMA" mulai naik proces dimuka Hakim mengenai
soal pembajaran sewah-rumah dan soal social lainnja, dan oléh
karena pekerdjaan kami ini bukannya untuk perseorangan akan te-
tapi untuk kami Bangsa se Umumnja, dan proces ini dibuat setja-
ra militaire procesrecht KNIL. maka dengannja kami bermohon ke-
pada Sdr2 dari Golongan atau dari Party apa sekalipun dengan
tidak mengganggu kedudukannja dari Party tersebut dan tidak se-
kali2 menentang politieke beleid dari Organisatie tersebut, a-
kan tetapi hanjalah menuntut Hak2 kesocialan kami dari KNIL, -
militairen-burger jang dalam th. 1951. "per-dienstbevel" diang
dengan Kapal2 International dibawah ke Nederland.

Kami Committee bermohon kepada Sdr2. jang tidak setudjuh
dengan pembajaran sewah-rumah, atau jang mau menuntut soal2
social lainnja dan jang beringin membantu kami dalam proces2
ini baiklah mentjatjatkan namanja dibawah ini:

1. perhubungan landjutnja dengan Kampraden sesetempat (Pemim-
pin2 jang bersangkutan);
2. perhubungan dengan Contac persoon sesetempat;
3. kirirkan selandjutnja kepada Committee "AMA". Postbus 89.
Winterswijk.

ttd. Committee "AMA".

HANOCH - HARWA.
Rang. Kpl.

hierlangs knippen.

Nama/nama muka.

Tempat perdiaman.

Nama tempat Gem./Prov.

tanda-tangan'

.....

F

NOO/	1070047
Dupl.	
Datum:	22 NOV. 1971
Bijl.:	

RAPPORT VAN G.

AAN : CFO.

No. : 14.655 dd. 22.11.71

Betreft :

Op 4 november 1971 werd
het volgende vernomen.

was tot enige jaren geleden, secretaris van
de B.P.
Hij heeft samen met de B.P. en het R.M.S. idee
de rug toegekeerd omdat hij tot de conclusie kwam dat het
R.M.S.-idee niet te verwezenlijken zou zijn en de Molukse
leiders in Nederland in dit verband hun aanhang misleiden.
Na uit de B.P. te zijn getreden hebben en
zich aangesloten bij de Bond Ex-K.N.I.L.
werd voorzitter maar heeft na enige tijd deze
functie opgegeven omdat hij hiervoor geen tijd meer had.
Wel is hij (tot op heden) gewoon bestuurslid gebleven maar
is hierbij niet actief.
behoort ook nog tot de Bond
Ex-K.N.I.L. en bekleedt de functie van secretaris.
Reeds geruime tijd gaat er van de Bond Ex-K.N.I.L. weinig
activiteit uit.

De Bond houdt zich afzijdig van politiek en houdt zich ook niet bezig met het R.M.S.-idee.

De Bond houdt zich bezig met de sociale problemen van haar leden en streeft naar erkenning voor haar leden van de rechten en aanspraken die zij menen te hebben als ex-K.N.I.L. militair.

Zij maakt echter uitsluitend gebruik van legale middelen.

RAPPORT VAN C

AAN : CFO.

No. : 15.513

Betr.: Nieuwe organisatie.

ACD

datum 17 MARCH 1972

CO 1083903

F

Van _____ werd op 17-2-1972 vernomen dat hem berichten hadden bereikt dat men doende is een nieuwe Zuid-Molukse organisatie op te richten.

Initiatiefnemers zijn

. De naam van de nieuwe organisatie, welke als tegenhanger moet fungeren van de "regering" MANUSAMA en TAMAELE, is "Invasie Maluku". Naar verluidt hebben diverse hooggeplaatste Indonesiërs w.o. _____ en _____

_____ , zich achter deze organisatie geplaatst.

Voorts heeft een niet met name genoemd land toegezegd schepen en vliegtuigen ter beschikking te zullen stellen voor een invasie in de Molukken.

De nieuwe organisatie zal op 25 april a.s. (de dag van de herdenking van de proclamatie van de RMS) aan het "volk" worden gepresenteerd. Deze presentatie zal worden vooraf gegaan door een actie. Omtrent de aard van de actie heeft men zich niet uitgelaten.

_____ gaf tot slot als zijn mening te kennen dat bovenstaande moeilijk is te evalueren en rekening dient te worden gehouden met het feit dat deze nieuwe organisatie door middel van groot-spraak vooral onder de jeugd aanhang hoopt te krijgen.

F

ACD	1.151.771
datum	3 SEP. 1973
CO	
b.	d.

F

RAPPORT VAN C

31.8.1973.

AAN : CFO

No. : 19.553

Betr.: Actie Zuid-Molukkers - Capelle a/d IJssel.

Op 30-7-1973 werd
het volgende vernomen.

Op 24, 25 en 26 april 1973 werden op een flatgebouw
te Capelle a/d IJssel enige RMS-leuzen geschilderd.
De (vermoedelijk Molukse) daders zijn niet bekend.

ACD

1163.327

datum

10 DEC 1973

CO

b. _____

d. _____

C (CFO) nr.: 20.201

d.d. 10.12.73

Aan : CFO

Betreft : Opbouw Kei-eilanden.

Bijl.:

Van _____ werd op 19-9-1973 vernomen dat de h.t.l. woonachtige Keiezen in het kader van de opbouw een hout aankap project willen beginnen op de Kei- en Aroe eilanden. Op 20-9-1973 zal er in Nistelrode over de financiering van dit project worden gesproken

Als alles naar wens verloopt zal op korte termijn worden begonnen met omscholing van de eerste groep Keiese jongeren. Men hoopt deze groep begin 1974 gereed te hebben voor uitzending.

De uitzendingstermijn is zes maanden waarna zij voor één maand met verlof naar Nederland komen.

_____ is naar Djakarta/Keieilanden vertrokken om e.e.a. met de autoriteiten aldaar te bespreken.

Getracht zal worden van CRM subsidie te krijgen voor dit project.

ACD 1.167.893
datum 21 JAN. 1974
CO
b. _____ d. _____

RAPPORT VAN C

AAN : CFO

Nr. : 74/70 21 JAN. 1974

Betr.: Nieuwe RMS-organisatie.

Door tussenkomst van ID-Utrecht werd op 2.11.1973 het volgen
de vernomen

De vroegere minister van Binnenlandse Zaken uit het kabinet
TAMAELA is momenteel druk doende een nieuwe
partij op te richten. Hij zoekt voornamelijk mensen, die
capabel zijn zitting te nemen in de leiding van deze nieuwe
partij.

Deze leiding zal dan tevens een nieuwe regering moeten vorme
doch zover is het nog lang niet, daar hij sinds kort met dez
plannen rond loopt. Deze nieuwe partij moet een soort compr
mispartij worden tussen TAMAELA en MANUSAMA. Hij is druk in
onderhandeling met de ex-premier van TAMAELA, .

ACD 1.177.994

datum 05 APR 1974

CO

b. _____

d. _____

C () nr.: 74/657

d.d. 5-4-1974

Aan : CFO

Betreft : Zuidmolukse Veiligheidsdienst 007.

Bijl.:

Van
gende vernomen.

werd op 4.3.74 het navol-

De sedert kort in het leven geroepen "Zuidmolukse Veiligheidsdienst 007" heeft geen enkele binding met de noodregering van TAMAELA. De bestuursleden, welke deel uitmaken van het korps commando's, zullen door de "Minister van Defensie" worden voorgedragen voor schorsing.

ACD

1.179.331

datum 22 APR 1974

CO

b. _____ d. _____

C (CFO) nr.: 74/714

d.d. 19.4.74

Aan : CFO

Betreft : Ceramse Molukse organisatie

Bijl.:

Op 22.3.74 werd het navolgende vernomen

In Nederland is een nieuwe Molukse organisatie in opbouw, die zich tot doel stelt een Molukse RMS-eenheidsgroepering te worden.

De initiatiefnemer is een ex-vooraanstaand MM-leider die de leiders TAMAELA en MANUSAMA laksheid verwijt bij het streven naar een RMS.

ACD

1.191.553

datum

06 AUG. 1974

CO

b. _____

d. _____

C (CFO) nr.: 74/1520

d.d. 6. 9. 74.

Aan : CFO
Betreft : Badan Commissie Persatuan
Rajat Maluku Selatan

Bijl.:

Op 26-6-74 werd
het navolgende vernomen.

De "BCPRMS" is niet de voorloper- en ook niet te ver-
eenzelvigen met de later totstand gekomen Badan Perin-
tis.

De BCPRMS was een commissie die getracht heeft om de
2 grote organisaties en de zich "radicalen" noemende
jongeren bij elkaar te brengen om zoddende te komen
tot een grote organisatie o.l.v. of MANUSAMA, of TAMA
ELA of een nieuw te kiezen leider.

De BCPRMS bestaat uit 15 leden; t.w.:

- 5 radicalen o.l.v.
- 5 BP-ers o.l.v.
- 5 MM-ers o.l.v.

Een en ander is op niets uitgelopen omdat na korte
tijd al, de MM en BP leiding druk oefende op de com-
missie leden en deze zich terug trokken.

Verbinding 54.

No. 244/75.

Onderwerp: Zuid- Molukkers.

P

ADJ 1.230.1571
datum 14 APR. 1975
CO
b. _____ d. _____

Door _____ wordt het volgende medegedeeld:

Onder de in Nederland levende Zuid-Molukkers heeft zich een radicale groepering gevormd die zij aanduidt met de naam "Groep Somoukil".

Deze groep zou volgens _____ niet voor geweld terug schrikken.

Zuid-Molukkers uit alle delen van Nederland maken deel uit van deze groep.

Binnen deze " Groep Somoukil" zijn cellen gevormd van 8 - 10 personen.

In elke cel is één van hen met de leiding belast. Deze leiders vergaderen regelmatig.

Binnen deze groep heerst een strenge dicipline.

Men beschikt over ruime geldmiddelen waarvoor vermoedelijk wapens worden gekocht.

Door de leden van de " Groep Somoukil " wordt over een grote aktie gesproken op 25 april 1975, waarbij een aantal vooraanstaande Nederlanders moet worden gegijzeld en zonodig gedood.

Hierbij is de naam van minister Van Agt genoemd.

Men is van mening dat de Nederlandse regering door dit soort van akties gedwongen zal kunnen worden om de Zuid-Molukkers in Nederland massaal terug te sturen naar hun land van herkomst.

ACD

12 30.712

datum 23 JUN 1975

CO

b. _____

d. _____

C (CFO) nr.: 75/1373

d.d. 23-6-75.

Aan : CFO

Betreft :

Bijl.:

Van

werd op 30-1-1975 het volgende

vernomen.

In de stichting die onlangs is opgericht in Krimpen a/d IJssel, spelen en de belangrijkste rol. De stichting beoogt de strijd voor de vrij Molukken in dit stadium van de ouderen over te nemen om vervagen van de doelstellingen te voorkomen. De ouderen hebben hierover geen zeggenschap meer en worden beschouwd gefaald te hebben.

zou de leider zijn van een groep radicalen die zich het Rode Leger noemt (geen Molukse naam bekend).

Deze groep heeft contacten in Haarlem, waar ook nog een andere leider woont. De organisatie heeft vertakking in Moordrecht, Ridderkerk en Capelle.

ACD 1.253.015
datum 31 OKT. 1975
CO
b. _____ d. _____

C (CF) nr.: 75/2170 d.d. 30 OKT. 1975
Aan : CF
Betreft : O.N.I.M.

Bijl.:

Uit _____ werd op 17.10.1975
het navolgende vernomen:
De O.N.I.M. = Obor (= Toorts) Nasinal Ideologie Melanesia
is een kleine groepering o.l.v. ene _____ ; bestaande
uit mensen die op de een of andere manier binding hebben
met W-Nw. Guinea.
De ONIM streeft naar de tot standkoming van een Melanesische
federatie waarin ook Nw-Guinea (Oost en West samen)
en de Molukken zijn opgenomen

ACD

255.246

datum 12 NOV. 1975

CO

b. _____

d. _____

C (Cfo) nr.: 75/2247

d.d. 12 NOV. 1975

Aan : CFB
Betreft : ONIM

Bijl.:

Op 17-10-1975 werd

het volgende

vernomen:

De ONIM werd omstreeks 1964 opgericht met een idealistische doelstelling. De oprichting en het bestaan zijn een feit geworden, maar veel verder is men ook niet gekomen.

Na enige tijd bleek, dat de voorzitter regelmatig overspel pleegde en daarmee het geld uit de kas had verbruikt. Een poging van _____ om dit

in de schoenen te schuiven leverde eerstgenoemde een pak slaag op en had tot gevolg, dat werd benoemd tot algemeen voorzitter van de ONIM.

Dit heeft geduurd tot medio 1969. Toen namelijk werd lid van de Tamaela-organisatie.

Sindsdien heeft de ONIM weinig van zich doen horen en momenteel kan gesteld worden dat zij alleen nog maar op papier bestaat.

ACD

1.201.740

datum 14 JUNI 1976

CO

b. /

d. —

F

C (CFO) nr.:

76/2072

d.d.

14 JUNI 1976

Aan : CF

Betreft : Stichting TULAKABESSY te Almmlo

Bijl.:

Uit navolgende vernomen:

werd op 19.5.1976 het

Op 7.5.1976 werd een vergadering gehouden door het bestuur van de Stichting Tulakabessy in samenwerking met de initiatiefgroep.

ACD 1687891

datum 25 AUG. 1983

CO

b. — d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BTB/

Bijlage(n):

Afschr.:

BO: 200370

Betreft:

Bundeling N.G.-Molukkers

Op 10-7-1983 vond in het kader van de bundeling van de Nieuw-Guinea Molukkers in Roden een bijeenkomst plaats. Het eerste deel van de ontmoeting werd besteed aan een voetbalwedstrijd. Na de maaltijd werd aandacht besteed aan het feitelijke doel.

Aan de 64 aanwezigen werd gevraagd wat men als uiteindelijk doel van de bundeling zag; losse contactmannen of een officiële vertegenwoordiger bij het hoofdbestuur van de B.P.

Men was van mening dat, wat er ook gebeuren zal, men niets moet overhasten. Het idee om via sport en/of culturele manifestaties tot eenheid te komen kreeg eenieders instemming, waarbij dient te worden opgemerkt, dat men de politiek daarbij niet uit het oog wil verliezen.

Tenslotte was men blij dat ook jongeren bij het plan zijn betrokken en men vond het fijn dat deze dag had plaatsgevonden. Inplaats van praten was er nu eindelijk iets daadwerkelijks gebeurd.

1724459

12 APR. 1984

b. —

d. —

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: BT

Bijlage(n):

Afschr.:

BO: 205444

Betreft: Nieuwe Badan

Vernomen werd dat er recentelijk een nieuwe organisatie is opgericht . De leden daarvan zijn, voorzover bekend is geworden:

Voorts werd nog vernomen dat de organisatie "activiteiten in het buitenland" wil gaan ontplooiën.

F	ACD	1770988
	datum	8 FEB. 1985
	CO	
F	b.	—
	d.	—

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: *BT*

Bijlage(n):

Afschr.:

BO: *210.193.*

Betreft:

PATTIMURA

De gemeente Assen heeft een bedrag van f 100.000,- beschikbaar gesteld voor de aankoop van een stuk grond waarop het nieuwe stichtingslokaal van PATTIMURA gebouwd zal gaan worden. In principe zal dit in april 1985 gerealiseerd worden.

Overigens is voor het gebouw zelf nog een bedrag van f 150.000,- nodig.

Zoals bekend is het bestuur van de St. PATTIMURA nog steeds ondergebracht in het MASIUN-pand.

Informatierapport

Door rapporteur in te vullen

Volgnr. : 1.

Datum : 19-8-1986

Evaluatie:

Door BVD in te vullen

BO : 217.825-

Bijl. :

Distr.: B.T.A.

F	ACD 860924 076
	datum 19. SEP. 1986
	CO
F	b. — d. —

Betreft:

Molukse gemeenschap

Na de enigszins uit de hand gelopen Molukse demonstratie van 24-7-86 in Den Haag zijn er diverse evaluatiebijeenkomsten en vergaderingen over dit onderwerp gehouden.

Daar-mij zijn vier zaken naar voren gekomen:

1. De ordedienst heeft, voor zover dat binnen haar vermogen lag, zeer goed werk verricht.
2. De aangehouden Molukkers zullen rechtskundige bijstand krijgen van de advocaat WATILETE uit Amsterdam.
(Evt. ook steun aan gearresteerde Molukkers in Indonesië?).
3. Er is sprake van Molukkers in Assen die een verradersrol spelen (n.g.o.).
4. Door de huur van de Houtrushallen heeft het organiserend Komitee zich fors in de schulden gestoken.

Bedoeld Komitee is voornemens om verdere activiteiten te ontplooiën, maar daar zijn nog geen nadere bijzonderheden over bekend geworden.